

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

ПРИНЦИПИ И ОКУЛТНИ ЗАКОНИ

БИБЛИОТЕКА

СВЕТИНА В ПЪТЯ

КНИГА - 3

ИЗ СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

БЕИНСА ДУНО

(ПЕТЪР ДЪНОВ)

ПРИНЦИПИ И ОКУЛТНИ ЗАКОНИ

БИБЛИОТЕКА

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

КНИГА - 3

ЗАБЕЛЕЖКА:

Книжката е съставена от тематично подбрани и подредени в логическа връзка **извадки** из Словото на Учителя **БЕИНСА ДУНО** (ПЕТЪР ДЪНОВ) (1864 ÷ 1944), живял и работил в България.

© **СЪСТАВИЛИ; Трендафила Балдевска**
Ангел Кермедчиев

ПРЕДГОВОР

В своето развитие човешките души минават през различните форми на живота и придобиват непосредствени опитности и знания, като постоянно еволюират и са стигнали до най-висшата форма на земята - човешката, която има най-добрите условия да се учи и развива. На който човек е дадено повече, повече се изисква от него.

На пръв поглед всичко в природата е разхвърляно и непотребно, но погледнато с окото на мъдреца, всяко нещо е на своето място и има своята задача и цел. Всяко явление има своите причини и последствия. Затова Учителя Петър Дънов често е казвал:

„Господи, колко велико и колко разумно си направил света!”

Земята, на която живеем, представлява велика школа, велико училище, в което ние се учим и намираме причинността на нещата, тази причина се обуславя от принципите и законите, които природата е вложила в живота. Дали ги знаем или не, те ни хващат и ни държат отговорни за всяка неправилна постъпка. Има един велик закон в природата, който казва: „Човекът е свободен да направи, каквото иска в живота си, но след това неизбежно ще плати за това, което е извършил. Затова човек трябва да се самоограничава в проявите си и да ги поставя в хармония с великите принципи, вложени в живота, а именно Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта, които са вечни Божествени прояви и дават винаги отлични резултати. Ако поставим Доброто за основа на дома си, правдата за мерило, Любовта за украшение, Мъдростта за ограда и Истината за светило ще изградим един нов свят на хармония, братство и разбирателство, в който свят благата ще текат постоянно и всеки човек ще живее с радост и веселие. Ще изчезнат разликите по език и народност и на земята ще има една държава, едно стадо и един пастир.

Ние сме първите прелетни птички, които казват: „Пролет иде!” След нас милиони птички ще дойдат и ще черпят от извора на Мъдростта, която Учителят ни остави чрез беседите и разговорите, стенографирани и издавани от обществото „Бяло братство” в България.

Важно е да се чете Словото, да се учат принципите и законите, но още по-важно е всичко научено да се опита в живота, като се прилага постоянно, за да подготвим добрите условия за осъществяване на великите идеали на човечеството.

Брат Светозар Няголов

ЗАБЕЛЕЖКА: След всяка мисъл са дадени две цифри. Първата показва поредния номер на томчето, откъдето е извадена мисълта, а втората цифра - страницата.

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	4
СЪДЪРЖАНИЕ	5
ПРИНЦИПИ	9
ЛЮБОВ	11
ЩО Е ЛЮБОВ?	11
ВЛЮБВАНЕ	13
КАЧЕСТВА НА ЛЮБОВТА	14
СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА	15
ЗАКОНИ НА ЛЮБОВТА	15
ВИДОВЕ ЛЮБОВ	16
ЛЮБОВТА И ДРУГИТЕ ПРИНЦИПИ	19
КАКВО ДАВА ЛЮБОВТА	19
СИЛАТА НА ЛЮБОВТА	20
ПРИДОБИВАНЕ НА ЛЮБОВТА	20
ВЪЗПРИЕМАНЕ НА ЛЮБОВТА	21
ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ЛЮБОВТА	21
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА	21
ПРОЯВИ НА ЛЮБОВТА	22
ПРЕСИЩАНЕ	23
ЛЮБОВТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ	23
ХОРА НА ЛЮБОВТА	23
ОБИЧ	24
ЩО Е ОБИЧ?	24
ВИДОВЕ ОБИЧ	25
ЗАЩО ДА ОБИЧАМЕ?	25
КАК ДА ОБИЧАМЕ?	26
ПРОЯВИ НА ОБИЧТА	27
ОБИЧ МЕЖДУ ДВАМА	27
ДА ОБИЧАШ!	27
ДА ТЕ ОБИЧАТ!	29
ЧОВЕК И ОБИЧТА	31
МЪДРОСТ	31
КАКВО Е МЪДРОСТ?	32
БОЖЕСТВЕНА МЪДРОСТ	32
КАКВО НОСИ МЪДРОСТТА?	32
ЖИВОТ С МЪДРОСТТА	33
СВЕТЪТ НА МЪДРОСТТА	33
ПРИДОБИВАНЕ НА МЪДРОСТТА	33
ЧОВЕК НА МЪДРОСТТА	33
ИНТЕЛИГЕНТНОСТ	34
ВЯРА	36
КАКВО Е ВЯРА?	36
ВЯРВАНЕ	38
СУЕВЕРИЕ	39
ВИДОВЕ ВЯРА	39
ИСТИНСКА ВЯРА	39
АБСОЛЮТНА ВЯРА	40
РАЗУМНА ВЯРА	40
ВЯРА НА ЗНАНИЕТО	40
СИЛНА ВЯРА	40

НОВА ВЯРА	40
ВЯРА В БОГА	41
ВЯРАТА И ЛЮБОВТА	41
ПРИДОБИВАНЕ НА ВЯРА	41
УСИЛВАНЕ НА ВЯРАТА	41
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ВЯРАТА	42
ИЗПИТВАНЕ НА ВЯРАТА	42
ВЯРВАЩИ ХОРА	42
НАДЕЖДА	44
ИСТИНА	44
КАКВО Е ИСТИНА?	45
БОЖЕСТВЕНАТА ИСТИНА	46
ТЪРСЕНЕ НА ИСТИНАТА	46
ОБИЧ КЪМ ИСТИНАТА	47
РАЗБИРАНЕ НА ИСТИНАТА	47
ПРИДОБИВАНЕ НА ИСТИНАТА	48
ПОЛЗВАНЕ НА ИСТИНАТА	49
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ИСТИНАТА	49
ГОВОРЕНЕ НА ИСТИНАТА	50
ИСТИНОЛЮБИВ ЧОВЕК	50
ЛЪЖА	51
ЗА ЛЪЖАТА	51
ЗАЩО НЕ ТРЯБВА ДА ЛЪЖЕМ?	51
ОТКЪДЕ ИДВА ЛЪЖАТА	52
ВИДОВЕ ЛЪЖИ	52
ПОЗНАВАНЕ НА ЛЪЖАТА	52
ПОЗНАВАНЕ НА ЛЪЖЦИТЕ	52
КОГАТО ЧОВЕК ЛЪЖЕ	52
МИРЪТ И ЛЪЖАТА	53
ЧИСТОТАТА И ЛЪЖАТА	53
ДА ТЕ ЛЪЖАТ	53
ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ЛЪЖАТА	53
ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЛЪЖАТА	54
ПРОЩАВАНЕ НА ЛЪЖАТА	54
НИКАКВА ЛЪЖА!	54
СВОБОДА	55
СВОБОДАТА НА ЗЕМЯТА	55
КАКВО Е СВОБОДА?	55
ОТЛИЧИТЕЛНИ КАЧЕСТВА	56
ВИДОВЕ СВОБОДА	57
НЕОБХОДИМОСТ ОТ СВОБОДА	57
КАК ДА БЪДЕМ СВОБОДНИ?	57
ПРИДОБИВАНЕ НА СВОБОДА	58
КОГА СМЕ СВОБОДНИ	59
ОГРАНИЧАВАНЕ НА СВОБОДАТА	60
ДАВАНЕ СВОБОДА НА ДРУГИТЕ	60
РАЗШИРЯВАНЕ НА СВОБОДАТА	61
ПОСЛЕДСТВИЯТА	61
СВОБОДАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ	62
СВОБОДЕН ЧОВЕК	62
БЪДЕЩЕТО НА СВОБОДАТА	63
ПРАВДА	63

КАКВО Е ПРАВДА.....	63
ВИДОВЕ ПРАВДА.....	64
ПОСТИГАНЕ НА ПРАВДАТА	65
ПРИЛОЖЕНИЕ НА ПРАВДАТА	65
ПРАВО	65
СПРАВЕДЛИВОСТ	66
ЗАКОНИ	67
КАКВО Е ЗАКОН	68
ВИДОВЕ ЗАКОНИ	68
ЗНАЕНЕ НА ЗАКОНИТЕ.....	70
СПАЗВАНЕ НА ЗАКОНИТЕ.....	71
НЯКОИ ЗАКОНИ	72
МЕТОДИ	74
ВИДОВЕ МЕТОДИ.....	74
МЕТОД „СВЪРЗВАНЕ С БОГА”	76
МЕТОД „С ЛЮБОВ”	77
МЕТОД „С ОБИЧ”	78
МЕТОД „СЛУЖЕНЕ”	78
МЕТОД „С ДОБРО”	78
МЕТОД „НЕ ПРОТИВИ СЕ НА ЗЛОТО”	79
МЕТОД „ПРОЩАВАНЕ”	80
ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ	81
ЦЕЛТА И СРЕДСТВАТА	82
НЯКОИ ДРУГИ МЕТОДИ.....	82
ПРАВИЛА	82

***Има принципи,
които се отнасят
до всички хора,
до всички времена
и епохи.***

64-46

ПРИНЦИПИ

Съвременните хора трябва да поставят живота си на солидна основа. Те искат от другите послушание, но трябва да имат на какво да го базират; искат от другите любов, но трябва да знаят, на какво да я поставят; искат знание, свобода, но също така трябва да има на какво да ги поставят. Хората се нуждаят от принципи, общи за всички. Те се нуждаят от правда, която да не се мени.

В живота на човека - както на обикновения, така и на възвишените същества, са нужни положителни здрави принципи. Така се създава здрава основа на живота. Който прилага тези принципи, той се развива правилно. Който не ги изпълнява, той остава последен в живота. 102-76.

Знанието е било първото оръдие, с помощта, на което човек започнал да се бори против природните сили. Умственият живот на човека, трябвало да се подготви по един разумен и правилен начин. Необходимо било да се възприемат и усвоят, преди всичко, известни истински принципи. 1-3.

Там дето методите се оказват погрешни, ще ги изменим, но принципите си остават винаги едни и същи. 122-19.

В света работят два разумни принципа. 5-3.

В окултизма тия принципи се наричат първи и втори, а в науката положителен и отрицателен. 5-37.

Положителният принцип винаги е силен, а отрицателният - по-слаб. 5-37.

Творческата сила всякога се проявява предимно в слабия принцип. Това, което гради в света, то не е силното, а слабото. Затова, онези хора, които разрушават, всякога са по-силни, отколкото добрите, меките хора. Вие можете да усетите тези два принципа у вас едновременно, например, когато станете активни, когато се разгневите и извикате. Но този принцип не е творчески, той не създава. 5-37.

В първия принцип съществува смърт, и то само затова, защото силният, със силата, която има в себе си, сам се разрушава. Само силните хора могат да се самоубият. 5-38.

Под думата „Господ“ се разбира най-възвишеното, най-благородното Начало, което твори. Този принцип е мек и пластичен, но с това той не е ограничен и е безсмъртен. В този принцип - втория, не съществува смърт. 5-38.

Първоначалният принцип, от който произлизат злото, омразата и лъжата, сам по себе си не е лош. 5-37.

Първият принцип е създал космоса, материалния свят, всички видими светове, с вашите тела и техните енергии и сили, които са необходими за съграждането им. 5-39.

Когато човек иска да стане енергичен, трябва да се подсоли - злото в света е подсоляване. Когато човек се обезсоли, Бог изпраща първия принцип, за да образува солта. 5-39.

Човек не трябва да слугува на първия принцип. Той не може да бъде едновременно и богат, и благочестив. Всички богатства, които принадлежат на света, принадлежат на Господа и в момента, в който помислиш, че силата, влиянието, което имаш, е твое, ти слугуваш на първия принцип. Тоя принцип е индивидуален, той разединява всички същества, защото не е майстор да обединява, а да разединява. Той може да създаде хиляди хора, но не може да създаде условия, при които те да живеят, и най-после се разгневява и започва да бие и умъртвява. 5-38.

„Обичам те, обичам те, но ще те изям.” - Това наричат хората „Любов”. 5-10.

Останете ли сами да се борите в света, ще станете слуги на първия принцип и тогава ще се проявят във вас всички отрицателни качества: умора, завист, отвращение, недоволство, които

постоянно разрушават. В този принцип не можете да намерите благо за света, не можете да видите никакъв смисъл в живота. 5-41.

Когато първият принцип вземе надмощие в човешкото сърце, човек става сух, корав, започва да затвърдява. У него всичко затвърдява: сърцето, мускулите, ръцете, краката, артериите и т. н. Тогава лекарите казват, че в такъв човек се явила болестта „артериосклероза.” 5-43.

Когато дойде в света вторият принцип, който хората наричат „любов” - майката, силата на нещата, той веднага смекчава първия принцип. 5-38.

Първият принцип, сам по себе си, е тъмен и носи тъмнина, а вторият принцип всякога носи светлина на ума. Щом дойде първият принцип, усещате голяма скръб, безсмисленост в живота. Дойде ли вторият принцип, веднага се разполагате, повдигате се. И тъй, първият принцип е крайно алчен, ненаситен, в него желанията нямат граница. 5-42.

Първият принцип е създал много илюзии в човешкия ум. Неговото желание е да подчини втория принцип - любовта, но тя не се подчинява. Тя е закон, който регулира нещата в света. 5-43.

Само Бог държи в себе си тези два велики принципа, чрез които се проявява. И тъй, понеже единият принцип разрушава, а другият гради, вие не можете едновременно и да разрушавате, и да градите. Като мразите - разрушавате, а като любите - създавате. 5-40.

Христос казва: „Не може да служите едновременно на Бога и на Мамона, не може да служите едновременно на първия и на втория принцип, не можете да служите едновременно на омразата и на любовта.” 5-38.

Щом не служим на Бога, ще служим на Мамона. Ако служим на Бога, съборили сме Мамона. Ако не служим на Бога, ще дойде Мамона и ще каже: „Ти ще ми служиш!” 5-43.

Ако служите на Мамона, ще бъдете на дъното на ада, ще бъдете във вечно недоволство и никога няма да разберете дори защо сте мъж или жена. 5-41.

Не можем да служим едновременно на Бога и на Мамона. Ако служим на Бога, ще бъдем щастливи, а ако служим на Мамона, ще бъдем нещастни. Ако служим на Бога, ще бъдем здрави, ако служим на Мамона, ще бъдем болни и бедни. Ако служим на Бога, умът ни ще се развива правилно, ако служим на Мамона, умът ни ще се смущава и потъмнява. 5-50.

Аз искам да съм свободен. - Свободен ще си, ако служиш на любовта, иначе ще слугуваш на Мамона и ще бъдеш роб. Едновременно на Бога и на Мамона не можете да служите, по никакъв начин! 5-43.

Борба се явява във всички слоеве на обществото, в умовете на философите, в религиозните общества - навсякъде. 5-44.

Казвате: „Правото е на силния.” - То е първият принцип. А когато кажете: „Правото е на слабия” - то е вторият принцип. 5-42.

Борбата ще се явява, докато вторият принцип вземе надмощие и организира нашите сърца, нашите тела и ние станем безсмъртни. Само тогава ще минем от преходното към неизменното, ще влезем в областта на вечното съединение - вечната Божествена хармония. За това е създаден светът, за да минат сърцата и умовете на хората от първия принцип във втория. 5-44.

Вторият принцип има вечен стремеж да докара всички същества в едно, да ги обедини. 5-40.

„Любете вашите врагове!” Ти не можеш да победиш този враг първия принцип, с друго, освен с любов: зло със зло не се побеждава. 5-47.

Когато казват философите, че всичко в света се движи, това е вярно, защото първият принцип е във вечно движение. 5-48.

Животът се проявява във втория принцип, в правилното съграждане на нещата. Вторият принцип действа във вас. Всеки трябва да съедините тези два принципа с Христа. Така само ще бъдете навсякъде полезни. 5-48.

Бог предоставя енергията си на втория принцип и когато тя дойде, разумният Му Дух почва да гради. 5-48.

Кога ще се укроти всичко? Когато настане мир, ще дойде третият принцип. 5-53.

Светлината и тъмнината не представляват нашия живот, но когато се съединят в един принцип, появява се животът, т. е. третият принцип. 5-51.

Инертния принцип човек трябва да преодолее в живота си. На него се дължат страданията. 70-110.

Животът има външна страна, изразена в безброй залъгалки. Той им и вътрешна страна, свое вътрешно дълбоко предназначение. Той се осмисля само при Любовта, при Мъдростта, и при Истината. 130-23.

Дръжте в ума си мисълта, че Любовта поддържа равномерната топлина, Мъдростта - равномерната светлина, в която няма никаква сянка, никаква тъмнина, а Истината внася в целия живот свобода и простор. Тя дава условия на човека да се прояви. 80-178.

Като говорим за Любовта, Мъдростта и Истината, като велики принципи, казвам: Любовта е начало на живота, Мъдростта - край на живота, а Истината - начало, което определя стремежа на човешката душа. Като извадиш Истината от Любовта и Мъдростта, ти обезсмисляш своя живот. 90-245.

Любовта носи живот; Мъдростта носи знание и светлина, Истината носи свобода. 137-27.

„Господи, ние искаме да възприемем Духа на Любов”. 138-71.

„Господи, ние искаме да възприемем Духа на Мъдростта”. 138-71.

„Господи, ние искаме да възприемем Духа на Истината”. 138-71.

Вие дръжте основните принципи, пък що се отнася до методите, до приложението, всеки от вас постепенно ще ги изработи в живота си. 43.10-27.

ЛЮБОВ

Любовта е животът. 24-60.

За какво те обичат хората? - За любовта в тебе. 112-167.

ЩО Е ЛЮБОВ?

Любовта е вътрешната връзка между частиците на живота. 136-224.

Любовта е особено космично течение, което минава през всички живи същества. 82-3.

Без любов, животът се разпада на своите части. 136-224.

Следователно, който е здрав, който мисли, чувства и постъпва добре, той има в себе си тази вътрешна връзка - Любовта. Тази връзка е процес на Духа. 136-224.

Първият принцип, който трябва да се постави за основа на живота е Любовта. 13-164.

Любовта като принцип е във всичко и над всичко. 152-19.

Тя е същността на живота. 130-136.

Любовта е носителка на вечния живот. 129-13.

Тя излиза от Бога и носи Неговия живот на всички същества да растат, да се развиват, да се радват и веселят. 147-200.

Хармонията на световите зависи от любовта, която ги привлича и чрез която те се движат и въртят. 145-274.

Аз говоря за оная Любов, която създава света, Вселената и която днес преустройва всичко. 36-16.

Без любов никакъв живот не съществува. 59-98.

Любовта е същината на живота. 129-11.

Сцеплението на материята зависи само от любовта, която съществува между нейните частици и ги кара да се привличат. 6-274.

Любовта е най-високият връх в света. 124-9.

Любовта - това е Бог. 45-11.

Тя е най-възвишеното чувство, което свързва човека с Бога. 45-11.

Човек се стреми към любовта, за да му даде живот. 142-402.

Любовта е велик принцип, в който няма никакво зло. 38-182.

Любовта слиза от невидимите светове. 147-245.

Тя е космична сила, която движи всичко в света. 80-143.

Тя е първият необходим подтик на живота, срещу който никоя сила в света не може да противостои. 8-389.

Без любов, в света нищо не можете да извършите, крачка не можете да направите. Тя е Божествен импулс. Когато човек изгуби този импулс, той започва да остарява, умира, какво ли не става. 0-14.4.91.

Най-великото нещо в света е Любовта. 85-32.

Тя е принцип на сърцето и душата. 152-13.

Туй, което задоволява душата, е любовта. 136.

При Любовта нещата стават с най-малко разноси. 79-52.

Тя има два израза: висш - духовен и низш - физически. 13-164.

Ние говорим за любовта като разумна проява на живота, а не за човешките чувства и настроения. 82-52.

И до днес още, хората не са я разбрали, затова често смесват любовта с чувствата. 34-11.

Чувствата са проводници на любовта. 90-208.

Казано е за тялото, че е храм Божий. Защо? Защото в него живее Любовта. 143-329.

Хората мислят, че сърцето е място на любовта. Не, сърцето е едно от жилищата на любовта. Много жилища има тя, но чрез цялото тяло Любовта служи на всички страдащи, на всички бедни и угнетени, на всички, които се обръщат към нея. 142-220.

Любовта е плод на духа. 143-329.

Тя внася живот в човека. 59-329.

Тя е особено чувство, особено състояние в човека, при което Бог, Божественото в самия него иска да му покаже начин как да живее правилно. 141-153.

Вложи ли се любовта в целокупния живот като сила, която е в състояние да помага при развитието на всички способности и дарби в човека, работите му ще се наредят. 13-155.

Тя е велик процес, който постоянно усилва светлината на човешкия ум, топлината на човешкото сърце и силата на човешкото тяло. Любовта прави човека съвършен. 145-61.

Любовта е, която носи условията на живота. 115-3.

Под думата „любов” разбираме онези условия, при които Божественото в човека се проявява. 35-313.

Ние живеем и се движим в Любовта. 70-199.

Любовта и обичта подразбират връзка с нещата. 147-70.

Тя подразбира правилни отношения между души, които се отправят към Бога. 70-95.

Тя е естествен, непринуден процес. 14-15.

Да желаш благото на другите, както го желаш за себе си, това е любов. 48-61.

Любовта подразбира работа за ближния. 82-47.

Най-голямото изкуство за всички е изкуството да любим. 27-162.

Дето има мир и хармония, там е любовта. 27-278.

Каквато му е любовта, такъв е и животът на човека. 122-249.

Философията на Любовта е да дадеш и да вземеш едновременно, та обмяната да бъде правилна. 5-48.

Любовта е капитал, който никога не се губи. Всеки, който мисли, че се е излъгал в любовта си, в края на краищата ще получи вложения си капитал с лихвите заедно. 146-16.

Любовта е сила, която може да оправи всички работи. 192-60.

Дойдете ли до закона на любовта, знайте, че тя стои по-високо от всички останали закони. 145-160.

Любовта е закон на боговете. Тя има отношение към Божествения свят. 93-114.

Любовта трябва да се познава. 142-279.

ВЛЮБВАНЕ

Влюбването не е любов. Любовта прави човека щастлив и доволен, но влюбването носи страдания, които не го повдигат. Влюбеният обича себе си. От памтивека досега всички хора са били влюбени само в себе си, но тази любов нищо друго не им е донесла, освен страдания и смърт. Влюбеният е много чувствителен, лесно се обижда. Най-малкото нещо е в състояние да го изкара вън от релсите на неговото равновесие. 142-221.

Влюбването е непостоянен процес - процес на прекъсване. Когато се влюбва, човек туря образа на своя възлюбен близо до очите си, вследствие на което не вижда другите образи и предмети. Като не вижда нищо друго, освен един образ, той прекъсва връзките си с хората, които по-рано е виждал и обичал. 59-305.

Влюбиш ли се в човека, ще се разочароваш. Тази любов се изменя и променя. Докато се влюбваш в хората, ти си на крив път. 70-267.

Всякога влюбването причинява някакви аномалии в организма, в мислите, в чувствата и желанията на човека. 107-356.

Любовта на младия е влюбване, а ние говорим за любов, която живее в душата и е достояние на всички хора. Влюбването има предвид формите. Светът на формите има отношение към старостта. Окултизмът препоръчва на човека да не се привързва към никаква форма, към нищо земно. Формите отнемат, без да дават нещо. Обичай само онова, което може да придаде нещо към твоя живот. Любов, която причинява безпокойство, смущения и тревога не е истинска. 64-169.

КАЧЕСТВА НА ЛЮБОВТА

Защо ни е Любовта? Да осмисли живота ни. 75.1-27.

Вечна е само Любовта. Тя е безконечна, а всички неща, въвн от нея, са конечни. 7-28.

Няма по-голяма сила от Любовта. 22-30.

Единственото нещо, което оправя всичко в света, това е Любовта. 8-94.

Ако Любовта влезе в тъмнината, тя се превръща в светлина. Ако влезе в ада, тя укротява всички демони. Те ѝ се подчиняват напълно и са готови да служат. 70-148.

Само Любовта е в състояние да скъса веригите на злото. 59-132.

Любовта не прави разлика между хората. 107-246.

Тя отваря сърцата на хората, дава им импулс, подтиква ги към благородни и възвишени дела. 35-385.

Мощна е любовта. Мощна е и в началото, и в края. Тя е мощна и в силната, и в слабата си страна. 192-98.

Любовта носи онези елементи, които са необходими за растенето. 8-46.

Тя съдържа светлина, топлина, мисъл - условия за растене и цъфтене, за връзване на плод. 78-161.

Първото качество на любовта е да направим едно добро. 8-54.

Доброто, като плод на любовта е включено в нея. 7-28.

Едно от качества на любовта е добра обхода към всички живи същества. 190-70.

Когато любовта говори, всички я разбират. 190-68.

Любовта е безкористна. Тя дава и не се интересува кой как ще използва даденото. 141-155.

Тя премахва всички слабости и недъзи. 82-53.

Следователно щом проявите любовта, всички велики добродетели ще се проявят. 7-29.

Любовта не вижда погрешките на хората. Те са кал, която може да се измие. 70-122.

Любовта е глуха за всички лоши, обидни думи. Ти не можеш да огорчиш сърцето на любещия човек, нито можеш да помрачиш ума му, нито можеш да смутиш душата му. На всички обиди и огорчения, той ще се усмихне. 127-362.

Тя всякога има това качество да повдигнеш онзи, когото любиш. 8-8.

Любовта е мощна сила. Ако човекът на любовта мине покрай болния и отправи погледа си към него, болестта веднага ще го напусне. Ако любещият мине край просяк, на когото чинийката е празна, достатъчно е мислено да се наведе и му даде една монета, за направят същото всички

минувачи. Съзнателно или несъзнателно, хората вървят по стъпките на любещите и им подражават. 148-31.

Кое е главното качество на Любовта? Служенето. 145-298.

Нашата любов към ближния да не бъде такава, че да го считаме като грешник и да го спасяваме, но да го считаме като брат, приятел и да му дадем всички условия да живее и да се развива. 76-9.

Искате ли да не губите любовта си, не престъпвайте нейната свещена ограда. Ако застанеш до тази ограда по-близо, отколкото трябва, ще изгориш; ако се отдалечиш повече, отколкото трябва, ще замръзнеш. Не търсете във вас виновници за изгарянето или за замръзването си. Щом ви е много горещо, отдалечете се малко. Ако ви е много студено, приближете се. 145-14.

Любовта любов събужда. Невъзможно е да обичаш някого и той да не ти отговори. Могат да минат десетки и стотици години, но един ден ще ти благодари за любовта, която си имал към него. 145-13.

Дето е любовта, там всичко е приятно. 148-22.

Единственото нещо, което прави човека безсмъртен, е любовта. 148-24.

СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА

Любовта има степени: Има лична, семейна, обществена, народна, общочовешка, идейна и Божествена любов. 56-210.

За да разбере Любовта в нейната пълнота, човек трябва да мине през всичките ѝ степени, като започне от първата, най-долната степен. 38-180.

Първата степен на любовта е неразбраната Любов т. е. омразата. Неразбирането на нещата внася сенки. Любовта, която има сенки, е несвършена. 38-180.

Свършената любов подразбира безгранична светлина. Само при това положение ще изпитваш присъствието на любовта. 38-180.

Пожелаш ли да създадеш един образ, веднага ще отвориш път на злото в себе си. Значи коренът на злото се крие в желанието на човека за създаване на образи. Стремехът на човека към някакъв образ не е нищо друго, освен скрито желание да впримчи една душа, да я ограничи, като и тури юлар и я подкара с остен да му върши работа. Това ограничение или обсебване на образите хората наричат любов. Тя се придружава с ограничения, с измъчвания. 38-180.

ЗАКОНИ НА ЛЮБОВТА

Любовта е велик, свещен закон, чрез който Бог се проявява. 137-35.

Любовта е вода, в която човек плува като риба и за да не се удави, той трябва да познава законите ѝ. 80-43.

За да проявите любовта, вие трябва да знаете правилата и законите, които я регулират. 142-284.

Ако някаква външна необходимост, ако някакъв закон ви заставя да любите, това вече не е любов. 72-21.

Да се приложи законът на Любовта, означава да се даде възможност на всички да живеят добре. Това е най-малката програма, според която сегашните хора могат да живеят. 29-125.

Първото нещо за онези, които тръгват по Божествения път, е да приложат великия закон на Любовта. 8-403.

Който живее по закона на Любовта, той никога не може да пострада. 67-115.

Той всичко може и всякога млад ще бъде. 71-55.

Любовта включва едно правило: никога да не лъжеш! Това изисква законът на Истината. 27-161.

В Любовта няма никаква лъжа - ни бяла, ни черна. 70-145.

Любовта е закон на противодействие срещу низшето в човека. Всеки, който не противодейства на низшето в себе си, той не люби. Ще бъдеш мек и ще противодействуваш на низшето. 44-165.

Божественият закон на Любовта няма дисхармония. И когато разберем Любовта като една такава сила, тя ще се всели в нас и тогава ще бъдем силни да изправим всички обществени недъзи, да ги изправим не по някакъв начин механически, но чрез любов. Когато обществото насочи така любовта си към когото и да било, ще измени ума му и ще даде направление на живота му. 11-10.

ВИДОВЕ ЛЮБОВ

Аз не говоря за човешката любов, тя е подобна на вино. 105-84.

Не говоря за вашата любов, не говоря за любовта между мъже и жени, нито за любовта между приятели, не говоря даже за любовта между брат и сестра. Любовта, за която говоря, е особена. Тя действувa във вас, но вие не ѝ обръщате внимание. 27-177.

Истинската, реалната величина - това е висшата любов, която няма нищо общо с обикновените човешки чувства и разположение. Тая любов се познава по това, че когато се докосне до глупавия, прави го умен и мъдър; когато се докосне до мъртвия той възкръсва и оживява; когато се докосне до обезсърчения, обезсърчението му изчезва. Висшата Любов трябва да се изучава. 27-121.

За да дойде до великата Любов, човек трябва да мине през всички фази на Любовта: през животинската, през ангелската и най-после да влезе в Божествената. Докато се занимава само с материалния и духовния живот, той е в границите на човешката любов. Щом изчезнат страстите от човешката любов, човек влиза в ангелската любов. Най-сетне, ако разбере причините на всички явления в живота, човек влиза в Божествената Любов. 73-120.

В Мировата любов ние ще добием повишение на нашето съзнание. Да чувстваш вибрациите или слушаш гласа на всички страдащи хора и да им помагаш, то значи да помагаш на себе си, на народа си и на човечеството едновременно. Онзи, у когото се е пробудило и действа това чувство, които се е освободил от всички материални пречки, може да се проектира навсякъде в пространството и да помага на всекиго. 104-165.

За да бъде любовта между хората трайна, те първо трябва да обичат Бога. 70-117.

Любовта към Бога ражда живот, а любовта към хората ражда смърт. Например майката обича детето си, но щом се разболе то и тя се разболява. Обичаш някого, но не си спокоен, защото първо не обичаш Бога. Обикни Бога в човека, а после самия човек. 70-140.

Човешката любов се изразява чрез прегръдки и целувки, но това не е любов. 59-323.

В човешката любов има изгрев и залез, а в Божествената - само изгрев. 70-267.

Човешката любов е светлина, а Божията - виделина. 29-129.

Вие сте дошли на земята да учите, да приемете Божията Любов и да я приложите. 70-326.

Това, което вие наричате майчина любов, не е нищо друго, освен Божествен импулс, който застава, както птичката, така и всички останали живи същества, да служат на своите малки. 44-176.

Дайте място на Божията Любов в себе си. Щом Божията Любов обхване човешката душа, любовта му минава в по-висока степен: от човешка в Божествена. 145-26.

Когато Божията Любов прониква в човека, той изпитва в себе си топло, широко чувство към всичко живо в света. Този човек не е дребнав, той гледа на нещата правилно. Нищо не е в състояние да го изкара от равновесието му. Той знае, че онова топло чувство, което изпитва в себе си, струва повече от всякакви богатства в света. 73-59.

Когато човек се запали от Божествената Любов, в него изчезват всички спорове, недоразумения, всякакви скърби и страдания. Животът му придобива друг смисъл. 104-165.

Божията Любов прави човека силен. 145-26.

В Божията Любов има знание, има виделина и тя не изчезва. 29-130.

Когато живеят в любовта, хората представляват скачени съдове - благо на едного се прелива в благо на другите. Докато човек затваря крановете си, за да не мине неговото благо в съседните му съдове, той не е разбрал Божията Любов, а още повече не я е приложил. 141-163.

Истинската любов е Божията, която седи в сърцето на човека с години. Тя трае не само един живот, но и два, и три, и повече живота, и винаги остава неизменна. 44-188.

Истинската любов е невидима, без образи. 70-110.

Истинската любов почива на великите Божествени закони. Тя е онази, която внася в човека подтик към добро. Тя е онази, която събужда в човека благородни чувства и светли мисли. 56-10.

Истинската любов е тази, която дава плод. 70-239.

Ако любовта ви носи светлина, топлина и блага в изобилие, тя е истинска любов. 145-39.

В любовта трябва да вземат участие, и умът, и сърцето, и душата. Само такава Любов е вечна. 70-98.

Ако нашата любов не е в сила да понася погрешките на хората, тя не е истинска. 70-118.

Истинската Любов е вечна. 144-67.

Вие трябва да проверите дали тази любов почива на една здрава основа, и то не за година, две, десет, но дори да може да премине от този живот в друг. Това е любов за подражание. 43.15-17.

Любов, която не може да мине от живот в живот, от едно съществуване в друго и да образува връзка, тази любов е чисто физическа. 43.15-17.

Чистата безкористна любов подразбира любов към всички. 145-13.

Силна любов е тази, която поглъща омразата. 112-53.

Всички хора, които изучават външната любов и живеят в нея, са недоволни и нещастни. 141-63.

Ако Бог всичко ви е дал и сте недоволни, вие имате външна любов. 141-71.

Когато казвате на някого да не бъде животно, това значи да не служи вече на външната любов. Тази е причината, поради която животните са спрели развитието си. Когато казваме, че някое същество не се развива, ние имаме предвид, че това същество служи само на външната любов. Въпреки това, и хората търсят неща, които не могат да им донесат нищо. Те търсят богатство, слава, почести. 141-75.

Външната любов между братята и сестрите на един дом се изгубва в продължение на четири поколения. В четири поколения тази кръвна връзка между тях се заличава. 138-63.

Започнат ли да изучават вътрешната любов и да живеят в нея, те ще са свободни от всички несгоди и нещастия в живота. 141-63.

Ако всичко ви е взето, и пак сте доволни, вие имате вътрешна любов. 141-71.

Вътрешната любов води човека към висш свят и му казва, че височко, което става в света, е за добро на тези, които любят Бога. 141-74.

Докато дойдете до най-високата степен на любовта, вие трябва да минете през личната любов, приятелската, през семейната, през майчината, през любовта към обществото, към цялото човечество, докато стигнете до любовта към Бога. Който иска да се качва успешно по стълбата на любовта, трябва да бъде ученик на Новото. 142-64.

Първата проява на Любовта е привличането т. е. магнетичната любов. Втората проява на Любовта е приятелството. Третата проява на Любовта почива на сродство между душите. Когато двама души имат сродни мисли, чувства и постъпки, те не се привличат, нито сприятеляват, но се свързват в името на Божественото в себе си. Тяхната връзка е неразривна. Нищо не е в състояние да ги раздели. Така се свързват само сродни души. 26-102.

Сега, понеже хората живеят повече в магнетичната любов, грехове имат и смърт ги дебне. 26-102.

Твоята любов представлява лимонадата в шишето. Ти изпиеш лимонадата, а шишето захвърлиш настрана. Това е първата фаза на Любовта, която наричат светска любов. 127-336.

Щом не можеш да обичаш повече от един човек, това показва, че си още в първата фаза на Любовта. 145-14.

Ако не искате да страдате, избягвайте единичната любов. 143-60.

Всепощаващата Любов е, която ще спаси света. 0-14.4-91.

И любовта трябва да бъде разумна, ако не е разумна, вместо добро, ще произвежда зло. 145-22.

Съветвам ви да приемете Любовта, която води нагоре и надясно. Тя е Любовта на вечната светлина и на вечния живот. 105-84.

Докато топлината на любовта е духовна, тя възкресява мъртви, лекува болни, повдига паднали, утешава страдащи. Превърне ли се във физическа, тя всичко изгаря и разрушава. 35-317.

Как бихте нарекли новата любов? - Любов на слугуване. Да проявиш новата любов, това значи да отстъпиш своя стол на оня, когото обичаш. 70-201.

Иде вече новата любов, за която е казано, че е огън всепождащ. Тя ще повдигне добрите хора, а лошите ще горят, ще минат през големи страдания. 27-140.

Без страх в Любовта безгранична! 71-122.

ЛЮБОВТА И ДРУГИТЕ ПРИНЦИПИ

Помнете: Когато сте радостни, срещнало ви е същество, което ви обича. То е предало любовта си към вас чрез светлината, която излиза от него. Любете и вие, за да предадете любовта си на другите. Чувствата внасят само влага, те още не са любов. Те са условия за проявление на любовта. При най-малката спънка тази любов се изпарява. Това не е любов, това е влага. 120-90.

В любовта има само един път - пътят на Мъдростта. 27-161.

Любов без Мъдрост не може да се прояви. 59-326.

Мъдростта е метод на Божията Любов, следователно тя е включена в Любовта. 38-29.

Любов, без Мъдрост не значи нищо и Мъдрост без любов - също. 5-135.

Едно от качествата на Любовта е, че всеки, който люби, трябва да е мъдър. 8-182.

Ако мисълта ти е лишена от любов, нищо не се постига. Любовта внася импулс, подтик в човека. 91-198.

Съществените качества на Любовта са, че тя дава свобода и всичко жертва. 73-100.

В момента, в който момата или момъкът, почувстват, че им е отнета свободата, любовта изчезва. 70-117.

Истината е семе, но и тя е включена в любовта. 7-29.

И правдата е включена в любовта. 7-29.

Човек не може да познае любовта, ако не е свободен, ако не е силен, ако няма светлина и ако не е добър. 142-285.

Без свобода, любовта не е реална. Без сила, любовта не е възможна. Без светлина любовта е непонятна. Без доброта, любовта е неприложима. 142-284.

Любовта се познава по това, че при всички противоречия и недоразумения между хората, никога не съди. Тя не казва, че този или онзи не е прав. Гледа на всички хора като на един общ организъм. 112-175.

КАКВО ДАВА ЛЮБОВТА

Любовта подтиква човека към живот. 127-337.

Тя е единствената, която носи истинския живот. 70-260.

Любовта осмисля живота. 70-177.

Без любов животът не може да се уреди. 132-175.

Любовта внася истината в душата, светлина в ума и чистота в сърцето. 122-32.

Деятелността на човешкия дух и на човешката душа се дължи на Любовта. 142-139.

Любовта регулира всички енергии в човешкия организъм. 145-58.

Единствената добродетел, която даром се дава, това е любовта. 127-362.

Истинската любов носи всички блага в живота. 59-323.

Дето е любовта, там е изобилието. 70-332.

Любовта е вечното начало на живота, което само дава. 70-236.

Тя е неизчерпаем извор на сили и блага. 147-9.

Единствената сила, която само придава, без да взима нещо. 70-236.

Любовта дава и никога не съжалява. 59-269.

Тя включва благото на всички същества. 8-168.

На земята по-добро училище, от училището на любовта не съществува. 145-162.

Първият признак, по който човек познава, че е влязъл в областта на любовта е, че в него насава дълбок вътрешен мир, какъвто никога не е изпитвал. Същевременно той изпитва в себе си подем към Великото, към Безкрайното в света. 138-4.

Човек, който разбира любовта, става безсмъртен. 190-5.

Всеки, който люби, ще види Бога. 190-63.

СИЛАТА НА ЛЮБОВТА

Мощна сила се крие в любовта. Тя прави чудеса. 35-317.

Единствената сила, която променя хората и техния живот, това е любовта. 70-119.

Тя е сила непобедима. Който има любов, той е силен човек. 127-362.

Любовта е средство за подобряване силите на човека. 70-72.

Тя е сила, чрез която човек може да трансформира състоянията си. 80-44.

Любовта се усилва, когато движението на двама души става в една посока. 70-103.

Заради любовта хората са готови на такива услуги, които без любов никога не биха направили. 35-317.

Единствената сила, която може да владее всички други сили и да ги регулира, това е любовта. Тази сила има своето приложение във всички светове. 122-101.

Светът ще се оправи само с една дума: Люби! 112-214.

ПРИДОБИВАНЕ НА ЛЮБОВТА

Работете, мислете, за да създадете в себе си условия за идването на любовта между вас и във вас. 38-23.

Идването на любовта се предшества от разумен живот. Любовта се проявява само в разумния живот. 27-94.

Внесете чистотата в себе си и любовта ще дойде. 89-144.

Искате ли любовта да ви посети поне за един ден, станете слепи за погрешките на хората. Кой какво прави, не се интересувайте от това. 143-35.

Когато любовта посети човека, той изпитва приятна, мека топлина в слънчевия възел или горе на главата. 38-211.

Само онзи човек е придобил любовта, който може да влезе в положението на всички страдащи хора на земята и да им се притече на помощ. 142-70.

Който иска да изучава любовта, да придобива топлина и мекота, той трябва да се излага на външни неблагоприятни условия, на големи бури и страдания. Който търси любовта, той трябва да има здрав гръбнак, да издържа. 141-202.

Искам всяка мисъл, всяко чувство, всяко действие каквото и да е то, било във физическия, в духовния или мисловния свят, да се извършва, да се прониква навсякъде с любов. 120-268.

Този, който придобие любов и злоупотреби с нея, той прелюбодейства. 5-152.

Дойде ли Любовта при вас, заедно с нея идват и Мъдростта и Истината. С Любовта иде и цялото небе. Любовта носи всичко в себе си. Тя е носителка на благата и радостите в живота. 143-60.

ВЪЗПРИЕМАНЕ НА ЛЮБОВТА

Не можем да познаем любовта, докато не опитаме Любовта на Бога към нас. 114-74.

За да подобрим живота си, ние трябва да възприемем любовта. 8-113.

Ако поетът, писателят, ученият, музикантът възприемат любовта, техните произведения ще имат сила да преобразяват човека. Всеки, който прочете или чуе едно произведение, написано с любов, ще се преобрази коренно. В него ще стане коренен преврат. 35-69.

ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ЛЮБОВТА

Когато любовта влезе в човека, тя създава в него ред алхимически процеси, под влиянието, на които цялото му същество цялото му битие се изменя. Под влиянието на любовта възгледите на човек се оформят, претърпяват промени, каквито претърпява въгленът, докато се превърне в диамант.

Никой не може да познае любовта, докато не мине през най-големите противоречия и страдания в живота. 138-7.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЛЮБОВТА

Любовта трябва да цари между хората, безразлично от какво верую са и от каква народност са. Любовта трябва да обземе цялото човечество, понеже всички сме негови членове. 115-7.

Светът, който сега се създава, е свят на любовта. Влезеш ли в този свят, любовта трябва да бъде твой Спътник. Каквото помислиш, каквото почувстваш, всичко трябва да бъде продиктувано от любовта. Както и да постъпваш, всичко трябва да е написано с ръката на любовта. 147-206.

Защо Христос дойде на земята? Каква беше Неговата задача? - Да приложи закона на любовта, която разрешава всички въпроси - умствени, сърдечни и социални. 27-154.

Като приложиш любовта, ще видиш, че всички хора чувстват като тебе. Те се радват и страдат като тебе. Всички хора имат толкова нужди, колкото и ти. Като разбереш това, ще влезеш в положението на всеки човек и ще можеш да му помогнеш, както на себе си. 27-154.

Приложете любовта! 8-188.

Ученикът трябва да знае какво нещо е Любовта, да знае как да я прилага. 127-160.

Приложи любовта в живота си, според своето дълбоко вътрешно разбиране, без да взимаш в съображение какво хората мислят по този въпрос и без да налагаш своето разбиране на другите. 137-35.

Разчитай на устата си, като символ на любовта. 70-251.

Искате ли да бъдете свободни, прилагайте любовта. Когато се подчинява от любов, човек всякога е свободен. Правите ли нещо, правете го от любов. Само по този начин ще бъдете свободни. 145-23.

Който проявява любовта си, той е богат, всичко има и е готов да услужва. 70-245.

Приложете любовта като един от методите за природна хигиена, да се освободите от недъзите си. 38-248.

Дето има състезание, там любовта отсъства. 145-26.

Единствената сила, която може да ни научи да живеем правилно е Любовта. 112-124.

Сега ние трябва да покажем, че у нас има един нов живот, нов принцип, че можем да приложим любовта. 8-186.

ПРОЯВИ НА ЛЮБОВТА

Докато любовта се проявява в даден човек, той свети. 141-152.

Любовта се изразява чрез прави мисли и чувства, чрез благородни постъпки. 27-170.

Тя може да се прояви само чрез добродетелта, иначе е недостигаема. 8-344.

Тя има специфични проявления. Например някой може да опита Любовта в милосърдието, друг - във вярата, трети - в надеждата, четвърти в справедливостта, пети - в разумността и т. н. 46-81.

Обичаш някого, но не можеш да го освободиш. Това показва, че любовта ти е слаба. 70-96.

Любовта освобождава: тя къса връзките, които ограничават човека. Тя прави разумни връзки, а къса неразумните. 70-102.

За да проявят любовта си, хората трябва да бъдат умни. 88-142.

Ако искате да проявите любовта си към някого, проявете я, когато семейството на този човек е в лишения, когато няма хляб, дрехи, обуца. Любовта се изпитва вечер, в студено време и в лишения. 145-39.

В обществото вие трябва да дадете един хубав пример на любов. И като дойде някой при вас, без да му говорите за любов, да усети тази истинска любов. 8-189.

ПРЕСИЩАНЕ

Любовта, като всяка енергия, може на някои места да се натрупва повече, на някои места - по-малко. Можеш да бъдеш притеснен от любов, тъй както можеш да бъдеш притеснен от ядене. Да се преситиш, значи формата, в която тази енергия трябва да се вмести, не може да издържи интензивните трептения на любовта. Има толкова силни трептения на любовта, че ако ги прекарате през сегашната нервна система на някой човек, той ще се стопи. И този човек ще се стопи моментално. Ако за пример прекарате този силен ток на Божествената Любов, която сегашните серафими и херувими имат, човек просто ще се превърне в светлина, но няма да разбере какво нещо е животът. 122-161.

Когато щедро излива любовта си, човек се уморява и желае да си почине. Щом си почине, той отново започва да обича. 145-165.

ЛЮБОВТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ

Оня свят е свят на любовта. 70-242.

На оня свят можеш да занесеш само любовта. 70-241.

Ако отидеш на оня свят, трябва да знаеш езика на любовта. 70-241.

В онзи свят любовта е превозно средство. Достатъчно е да обикнеш нещо, за да го постигнеш веднага. Обикнеш луната - веднага си на луната; обикнеш някоя звезда - веднага си там; обикнеш поезията - поет ставаш; обикнеш художеството - художник ставаш. Мощна сила е Любовта. 70-67.

ХОРА НА ЛЮБОВТА

Понеже Бог ни е възлюбил с всичките недостатъци и ние трябва да любим, като Него. Бъдете готови да проявите любовта, както Бог я проявява. 70-224.

В любовта на човека трябва да вземат участие и съзнанието, и самосъзнанието, и подсъзнанието, и свръхсъзнанието, както и неговият ум и сърце, а също така и неговата душа и дух. Вземат ли тия неща участие в любовта му, вие имате пред себе си истински човек. 13-69.

Вложете любовта като стремеж в сърцето си, като чувство в душата си, като сила в ума си и като принцип в духа си! 120-51.

Задачата на всеки човек е да дойде до вътрешната, мистичната страна на любовта. Който се домогне до мистичната любов, той не говори за нея, или малко говори, а много работи. 145-156.

Ако говорите много за скъпоценния камък, скоро ще го изгубите. Колко повече говорите за любовта, толкова повече я обезценявате. Ако трябва да кажеш нещо за любовта си към даден човек, говори безлично, принципно. Кажеш ли името му, любовта изчезва. 145-157.

Оня, на когото любовта говори, е приет от всички хора. 190-70.

Оня, който прояви любовта, има отношение към хората и всички го разбират. 190-71.

И тъй, работете върху себе си да придобиете онази любов, която разширява съзнанието, която дава подтик и импулс на човека да работи и върви напред. 59-23.

Докато любовта се проявява чрез даден човек, той свети. 27-152.

Любещият човек се познава по радостта. 75.1-91.

С любовта и в палат да влезеш, и в изба да се скриеш, ти си в рая. 70-275.

Иде нова епоха в света, която пресява хората. Това е епохата на любовта, която внася свободни, разумни отношения между хората. 145-138.

ОБИЧ

ЩО Е ОБИЧ?

Всяко нещо, което обичаш, крие в себе си някакво Божествено качество. 145-14.

Обичта се дължи на факта, че някой ти е дал нещо. 142-114.

Човек обича това, от което може да вземе нещо. 56-12.

Ако вземете нещо, което ще употребите за своя полза, това не е обич. Ако вие храните една кокошка, за да я заколите, мислите ли, че това е обич? Не, това е използване. 43.24-25.

Обичта осмисля нещата. 38-18.

Обичта е разумен, свободен и съзнателен процес. 146-292.

Думата „обич” включва в себе си три качества: съзнателна мисъл, съзнателно чувство и съзнателно действие. 79-5.

Под „обич” разбираме да се помага на хората. 105-54.

Да обичаш някого, това значи, да работиш, за него като за себе си. 145-143.

Да обичаме - това е едно изкуство. Да обичаш - това е най-великото изкуство. 122-286.

Докато обича, човек е радостен и вдъхновен. 59-323.

Смисълът на живота се заключава в обичта - да обичаш и да те обичат. 38-18.

Без обич физическият свят губи смисъла си, но човешката обич, без Божествената, също губи смисъла си. 38-18.

ВИДОВЕ ОБИЧ

Щом не можеш да обичаш повече от един човек, това показва, че си още в първата степен на любовта. 145-14.

Обичайте Цялото и живеете заради него. Щом обичате Цялото, ще обичате и частите, които влизат в Него. 145-28.

В Бога, като Цяло, като Единица, се включват всички живи същества. Ако обичате Бога, в Него ще намерите и братята си, и сестрите си, и обществото. 49-47.

Ако не обичаш Бога, нито на ума, нито на сърцето ти ще дойде това, което Той е приготвил за тебе. Велика е любовта Му към всяка душа. Божията Любов е вратата, през която ти ще минеш, за да влезеш в Божествения свят. Само така ти ще приемаш и предаваш Божиите блага. Следователно обичта е съединителна връзка между човешката душа и Първата Причина. На тази връзка се дължи правилното развитие на човека. 64-39.

Вие може да обичате Бога само ако сте обработили своето сърце. 49-47.

Някой ви приеме добре, гощава ви и вие го обичате. На другия ден той не ви приеме в дома си, вие не го обичате вече. Някой ви направи услуга - вие го обиквате. Щом се откаже да ви услуга, вие не го обичате вече. Тази любов между хората не е нищо друго, освен търговски отношения. Търговските отношения представляват външната страна на любовта. 145-155.

Който обича безкористно, той никога не се съмнява. Той е доволен от факта, че обича. 145-12.

Разумна и разбрана обич е нужна на човека. Неразбраната обич причинява страдания, а разбраната - радост. Да обичаш човека разумно, това значи да развиеш в него такива качества, които го повдигат. Развиеш ли щестлавие, гордост, ти не си го обичал. Не е лесно да обичаш и да те обичат. Ако ви обича лош човек, той ще развие вашите лоши качества. Ако ви обича добър човек, той ще събуди доброто във вас. Като знаете това, бъдете внимателни към себе си, да знаете какво възприемате отвън и какво предавате на ближния си. 64-142.

Ако чрез взаимоотношенията хората не се обичат, каква друга любов търсите? Може ли да не те обича оня, който ти услужва? Можеш ли и да не го обичаш и ти? 190-69.

ЗАЩО ДА ОБИЧАМЕ?

Защо трябва да обичаме? - Да придобиете онова, което нямате и да усилите онова, което имате. От различните хора ще черпите различни неща. Като обичате някои хора, вие ще станете по-здрави, отколкото сте били; от любовта към други ще увеличите добротата си; от любовта към трети ще увеличите разумността си. Най-после, от любовта към четвърта категория хора ще светнете, красотата ви ще се увеличи, ще станете подобни на ангели. 145-326.

Защо трябва да обичаме? За да имаме кредит. Онези, които ви обичат в материалния свят, те ще ви кредитират в бъдеще. Докато сте на земята, ще работите, за да подобрите условията в идеалния свят. Ако нямаш нито един кредитор от земята, в идеалния свят ще бъдеш сам. Като знаеш това, не се оплаквай, че никой не те обича, но докато си още на земята, ти обичай хората.

Първо ще обичаш един човек, после втори, трети и т. н. Така ще разширя ваш кръг на своето сърце, да включиш колкото може повече хора. 112-104.

Ще знаете, че които се обичат, печелят и във физическо, и в сърдечно, и в умствено отношение. 145-139.

КАК ДА ОБИЧАМЕ?

Как да обичаме хората? - Като себе си. 145-316.

Когато любовта посети човека, тя ще го научи как да обича, как да постъпва с всички хора. Любовта е най-добрата учителка. 145-164.

Различни са поводите, за които човек може да бъде обичан. Днес обичате човек за хляба, който ви доставя, за парите, които ви дава, за знанията, които черпите от него и т. н. Докато обичате човека за това, което носи в себе си, вашата любов не е истинска. Истинската любов има предвид самия човек, неговата неизменна вечна същина. 145-155.

Обичате ли някого, вие трябва да засеете поне едно от трите блага в него: или светлина, или топлина, или сила. Ако внесете светлина в него, небето му ще се проясни. Ако внесете топлина в него, растенията му ще се развият добре. Ако внесете сила, здравето му ще се увеличи. 70-6.

Отношенията между хората, които се обичат, трябва да бъдат такива, каквито са отношенията на дясната ръка към лявата, на дясното око към лявото, на дясното ухо към лявото. Като носиш една кофа вода, първо дясната ръка я взема, после лявата и така работата върви хармонично. 145-60.

Стремете се да обичате всички хора в сегашните им прояви, но като души. Откривайте великото и красивото в човека, както бижутерът различава скъпоценните камъни от обикновените и ги продава скъпо. Най-малкият проблясък в душата на човека е скъпоценен камък. Намерете този камък, турете го на мястото му и отдайте му нужната цена. Това значи да повдигнеш човека. 35-100.

Който ви обича, той намира, че всичко у вас е добро. Вземете например майката. Каквото и да направи детето ѝ, тя се радва, че всичко у него е добро. 132-169.

Обикнете първо ума на, човека, после сърцето му, душата му, духа му и най-после неговото тяло. Обикнете ли човека по този начин, и той ще ви обича. 145-299.

Не говорете, че обичате Ивана или Драгана, защото всъщност вие обичате онова светло същество, което го е посетило. Онзи, Който посещава човека, влиза в него периодически. 145-157.

Докато живееш в Божията Любов, ти ще ходиш при хората, а не те при тебе. Първо ти ще обичаш хората, а после те ще те обичат. Ако живееш в човешката любов, хората ще дохождат при тебе. Следователно, ако чакаш хората да те обичат, ти живееш в човешката любов. Ако живееш в Божията Любов, ти обичаш хората. 112-125.

ПРОЯВИ НА ОБИЧТА

Когато някой ви обича или вие обичате някого, знайте, че чрез вас Бог се проявява. 145-160.

Когато обичаш, ти слугуваш; когато тебе обичат, ти господаруваш. 145-179.

В духовно отношение, които се обичат, те са близо един до друг. 145-226.

Ако дойде при вас някой, когато обичате, вие можете да му отстъпите яденето си, вашата храна и при това да изпитате радост. 97.4-22.

Като обичате, вие се свързвате с цялото Битие и се радвате на пълнотата на живота. 145-163.

Обичта внася разположение в човека, а не тревога. Когато помислиш за онзи, когото обичаш, сърцето и умът ти се изпълват с вътрешна радост и разположение, пред теб се отваря широк, красив свят. 145-143.

Обичайте, за да вършите волята Божия. Оставете хората да ви обичат, за да вършат и те волята Божия. 145-163.

ОБИЧ МЕЖДУ ДВАМА

Невъзможно е да обичаш някого и той да не те обича. 141-50.

Няма по-красиво нещо от срещата на две разумни души, които истински се обичат. 80-65.

Знаете ли какво нещо е да срещнете една душа, която те разбира, която те обича? Тя е толкова внимателна, деликатна спрямо теб. 97-25.

Когато двама души се обичат, от единия към другия излиза светлина. Няма ли между тях втичане и изтичане на светлина, те не се обичат. 80-64.

Ако един яде много, а друг - малко, те не могат да се обичат. Ако и двамата ядат много, пак не могат да се обичат. Ако двамата никак не ядат, пак не могат да се обичат. За да се обичат двама души, единият трябва да даде половината от своето ядене на брата си. Така могат да се обичат хората. Туй е закон в природата. 122-345.

Обичта подразбира правилна обмяна на енергиите между две същества, които едновременно си помагат. Ако двама души се обичат и не могат взаимно да си помагат, обмяната между тях не е правилна. 82-53.

ДА ОБИЧАШ!

Да обичаш, това е велико изкуство. 64.239.

Първата работа, с която трябва да се занимаваш, е ти да обичаш хората. Дали ще те обичат те, това е второстепенна работа. 112-125.

Ако си от развитите (хора), ще обичаш. 68-271.

Ще обичаш така, както искаш да бъдеш обичан. 67-158.

Да обичаш ближния си, значи вътре в себе си да му отдадеш всички права, които искаш за себе си. 137-33.

За да обичаш някого, ти трябва да го приравниш със себе си. Ако го туриш по-високо от себе си, ти го поставяш на опасен път; ако го туриш по-ниско от себе си, ти го правиш свой слуга. Ако той е над тебе, ти ще бъдеш недоволен от него, ако е под тебе, той ще бъде недоволен. 111-312.

Когато обичаш, ще го поставиш на същото място, на което си и ти. Ще го носиш в съзнанието си, като нещо свещено. Каквото ти знаеш, трябва и той да знае, за да го издигнеш на нивото, на което си и ти. 58-8.

Като обичаш някого, търпиш всичко и каквото прави, не го обвиняваш в нищо. Ако не го обичаш, ще бъдеш недоволен от постъпката му и ще го критикуваш. 64-277.

Да обичаш един човек, това значи, да му помогнеш. Вие можете да му помогнете по следния начин: да му дадете възможност правилно да възприема светлината, топлината, въздуха и твърдата храна. Ако той има нужда от умствена помощ, ще му покажете как да възприема светлината; ако има нужда от сърдечна помощ, ще му покажете как да възприема топлината; ако има нужда от правилно дишане, ще му покажете как да диша правилно; ако има нужда от здраве, ще му кажете как да се храни. 144-65.

Имаш един приятел, който искаш да те обича. Намери в него една от най-добрите му черти, дръж я постоянно в ума си, той не може да не те обикне. Ако постъпваш така, няма да се намери човек в света, който да не те обича. Вън от това правило, вън от този закон не могат да съществуват правилни отношения между хората. 75-146.

За да ви обича някой, законът е следният: ще намерите едно хубаво качество в този човек и ще го държите в ума си. 75-146.

Не можеш да вярваш на някого, ако не го обичаш. Не можеш да обичаш някого, ако не му вярваш. Първо трябва да му вярваш, да вярваш, че е добър, за което да го обичаш. 112-128.

Следователно, ако обичаш някого, обичай го заради Божественото. Ако го обичаш заради очите, устата, носа или ушите, ти си на крив път. Ако го обичаш заради облеклото, богатството или знанието му, пак си на крив път. Това са временни, променливи неща. Те са пособия, с които човек си служи временно. Обичай човека за неизменното, за вечното в него. Същото се отнася и за онова, което не обичаш в човека. Не го обичаш, защото от него излиза неприятна миризма. И това е временно. Утре тази миризма ще изчезне. Има нещо в човека, за което може да не го обичаш, но то не е физическо. 112-87.

Четири неща трябва да обичаш в човека: неговото сърце, ум, душа и дух. - Защо? Защото Божественото пребъдва в ума, в сърцето, в душата и в духа на човека. Това са четири жилища на Божественото.

Когато обичаш някого, трябва да знаеш защо го обичаш. Обичате някого заради животворния магнетизъм, който изтича от него. Тоя човек е мек, магнетичен, предразполага хората. Обичате зрялото грозде заради сладчината му. Обичате добрия човек заради доброто, което изтича от него и се влива във вас. 70-22.

Да обичаш хората, това значи да работиш за тях. 82-47.

Като обичате някого, вие го търсите навсякъде, искате да го видите, да му услужите. 145-6.

Колкото и да обичаш един човек, никога няма да му дадеш всичкото, което имаш. Най-много можеш да му дадеш половината от това, с което разполагаш. Постъпвайте така, че да задоволите и себе си, и окръжаващите. Никога не можете да задоволите всички - поне две трети. Ако задоволите две трети, вие сте на правата страна. Една трета може да остане незадоволена. 90-257.

Като обичате някого, вие трябва да бъдете внимателни - никога да не докоснете, да не отнемате ценното, същественото в него, което той пази като зеницата на окото си! Свещено пазете в човека това, което той пази. 56-12.

Естествено е човек да обича това, което той няма, но правилно е да не се стреми да използва благото на другия. 145-207.

Да обичаш човека, това значи никога да не престъпвате неговата свещена ограда. Как се разбира това? Никога да не ядете хляба, който той яде; никога да не пиете водата, която той пие; никога да не пожелаеете къщата, в която той живее; никога да не хвърляте завистно око на дрехите, обувката и шапката, която той носи, никога да не пресичате пътя, по който той върви; никога да не вземате мястото, на което той седи. Това значи любов. 137-32.

Да обичаш някого, това значи да го направиш щастлив. 141-61.

Как да обичаме грешните хора? Там е философията. Ти си грешен човек, въпреки това Бог те обича. Кажи си тогава: Както Бог ме обича, така и аз мога да обичам грешния. 112-298.

Мъжът обича жена си, докато е здрава и красива. Щом се разболее и изгуби красотата си, той престава да я обича. Същото се отнася и до жената. Геройство е да обичаш грешен и грозен човек. Силният може да обича всички хора и да им дава подтик към доброто и красивото в света. 24-204.

Вие трябва да обичате, както Бог обича. Той обича човека за самия него, а не за богатството, силата, знанието, красотата или добротата му. 143-51.

И тъй, радвайте се, че обичате себе си. Ако никого не обичате, поне себе си обичайте. Радвайте се, че поне там е останало малко обич. 112-208.

Ако не обичаш не можеш да се повдигнеш. Ако не обичаш, не можеш и да станеш силен. 112-355.

Ще обичаш, за да те обичат. Ще почиташ, за да те почитат. Любовта трябва да върви с вас. Мъдростта трябва да върви с вас. Истината трябва да върви с вас. 112-355.

ДА ТЕ ОБИЧАТ!

Ако искаш да те обичат, трябва да обичаш. 145-66.

Доколкото човек проявява любовта си, дотолкова може да бъде обичан от хората. 145-165.

Човек може да бъде обичан само когато носи Божествените блага в себе си. Вижте какво прави изворът и постъпвайте като него! 136-30.

Само онзи човек ви обича, в присъствието, на когото вашите мъчнотии постепенно намаляват и изчезват. 20-28.

Всеки, който те обича, трябва да даде нещо от себе си. 59-328.

Всеки, който ви обича е извор, от който черпите. 145-171.

Ако ви е обичал обикновен човек, и вие сте станали обикновени; ако ви е обичал някой човек, повдигнат в умствено отношение, вие сте станали талантиливи, ако ви е обичал някой гений, и вие сте станали гений. Понеже всички хора имат известни сили, дарби и способности, това показва, че някой ги е обичал. 147-51.

Човек трябва да учи, да придобива вътрешно богатство, за да бъде обичан. 142-183.

Ще знаете това, че ако хората не те обичат, причината за това е, че нищо не си родил. Когато човек роди една светла мисъл, едно светло чувство и една светла постъпка, хората непременно ще го обичат. 142-64.

Видите ли, че някъде не сте желани, че не ви обичат, не чакайте да ви кажат това, но веднага напуснете къщата на тия хора. 145-208.

Ако някой не те обича, това е за твое добро. Какво ще стане с тебе, ако те обикне лош човек? Той ще ти причини зло. За предпочитане е лош човек да те мрази, отколкото да те обича, ако те обича, той ще ти дава пари, ще ти направи къща, но с това, ще изопачи съзнанието ти, ще развали твоя живот. Защо ти е такава любов? Такава е любовта на недоразвития човек. Не очаквай любов от недоразвит човек. Ако развитият те обича, ще ти направи голямо добро; ако недоразвитият те обича, ще ти причини зло. Когато някой те обича, ще знаеш към кои хора принадлежи. Ако е недоразвит, благодари, че не те обича; ако е развит, очаквай да те обича. Бог ще проговори чрез него. Той говори и чрез недоразвития, но по друг начин - чрез омразата. 68-271.

Да не обичате никого, това значи, че не можете да му дадете, каквото той иска, нито можете да приемете това, което той ви дава. Защо не искате да дадете и защо не искате да приемете? Не искате да дадете на никого това, което той желае, защото не е готов да го върне. Не искате от него нищо, защото не можете да се освободите от него. Той ще ходи подир вас като сянка. 145-208.

Няма човек в света, който да не е обичан, но никой не знае кой именно го обича. 145-159.

На какво се дължи величието на големите философи, музиканти, поети, учители? На любовта на хората: все има някой да ги обича и те да обичат някого. Кой е този, който ги обича и когото те обичат? - Някои го наричат Бог, други - майка, баща, брат, сестра, приятел. Този именно който ви обича, е подтик за вас да се проявите. 64-313.

Горко на онзи, който не е обичан! Поне един човек трябва да ви обича, за да се намирате под крилата на Любовта. 59-15.

Вярвайте, че има кой да ви обича. Не един, а трима ви обичат: единият е от най-добрите, другият е от най-умните и третият - от най-силните. Това да бъде вашето верую. И тогава, дете и да сте, казвайте си: понеже трима ме обичат - най-умният, най-добрият и най-силният, и аз искам да бъда като тях. 70-40.

Човек може да те обича, докато му даваш свобода. Отнемеш ли свободата му, ти престъпваш закона. 70-117.

Хората не ме обичат - Ти сам трябва да заслужиш любовта, сам да си я купиш. 90-209.

Такива са разбиранията на хората за любовта. Обичаш някого, защото има какво да вземеш от него. 112-209.

Казващ че хората не те обичат - Кой не те обича? - Ако никой не те обича, ти няма да живееш на земята. Значи, обичат те. 90-147.

Съвременните хора се нуждаят от положителна наука, която да подобри техния живот. Въпреки това, те не търсят такава наука, но искат да бъдат обичани. За да те обича някой, трябва да знаеш закона да се превърнеш на светлина и така да влезеш в очите на твоя възлюбен. После да се превърнеш на слово, чийто звук да мине през ушите на твоя възлюбен. И най-после да се превърнеш във въздух, да влезеш в носа на този, който те обича. Който не може да се превърне на светлина, на звук и на въздух, за да влезе в своя възлюбен, неговата любов не е истинска. 64-50.

ЧОВЕК И ОБИЧТА

Хората трябва да знаят, че не са пратени на земята да ги обичат, но те трябва да обичат. 142-128.

„Ако хората не ме обичат?” - Това не е важно. За вас е важно вие да обичате. В това седи силата на човека. 141-51.

Който обича, той е силен човек. Обичай, без да държиш сметка обича ли те някой или не. 142-302.

Ако обичаш някой, не изисквай от него да обича само тебе. 145-14.

Обичайте се един други. Когато един обича някого, той пък трябва да обича друг. Последният трябва да обича трети и т. н. По този начин вие трябва да образувате верига на любовта. Не търсете любовта на този, когото обичате. Да се обичат двама по двама, без да предават любовта си по-нататък, това значи да прекъснат веригата на любовта. Не давайте подарък на онзи, който ви е дарил. 142-363.

Обичайте се едни други, за да имате Божието благословение. 145-312.

Не употребявайте една и съща дума: „Аз те обичам”. Любовта има 35,000 видове форми, чрез които може да се изяви. Всякога внасяйте разнообразие. Тогава душата ви ще бъде една богата градина, в която има много цветя, много богатства. 122-347.

Ако обичате някого, вие ставате извор на колективното дело на Любовта. Като обичате, вие се свързвате с цялото Битие и се радвате на пълнотата на живота. 145-163.

Всички трябва да обичате, да бъдете извори, да участвате в работата на цялото битие. Какво значи „да участвува човек в работата на цялото битие”? Това значи да върши той Волята Божия. Оставете хората да ви обичат, за да вършат и те Волята Божия. 145-163.

МЪДРОСТ

Мъдростта е светлината. 24-60.

За какво те почитат и уважават? - За мъдростта в тебе. 112-167.

КАКВО Е МЪДРОСТ?

Вторият принцип е принципът на Мъдростта. 152-13.

Мъдростта означава света на вечните Божествени форми, изтъкани от Любовта. 116-117.

От Вечното Начало произтича Мъдростта, която разумните хора възприемат. 91-198.

Мъдростта е най-великата сила в живота. 124-9.

Тя е съвкупност от Разумни същества, които включват в себе си знанието и силата. Тия същества са създали цялата Вселена, на тях се дължи всичко разумно, което става на земята. 142-320.

Мъдростта, това е връзка с всички Разумни същества. 0-15.10.86.

Мъдростта съставлява атмосферата, в която живее човешкият дух. 116-117.

Туй, което задоволява духа, е Мъдростта. 136-39.

Мъдростта представя формите на хармонията, на музиката и на поезията в света. Поезията е дъщерята, а музиката - синът. 116-117.

Най-силното нещо в света е Мъдростта. 85-32.

Тя има отношение към светлината и знанието, както и към човешкия ум. Който вярва в ума, ще се ползва от знанието, което придобива чрез него. 34-11.

Мъдростта представлява най-мъчния път в живота на човека. По-труден път от мъдростта не съществува. 0-15.10.86.

Страхът от Господа е начало на мъдростта. 70-312.

БОЖЕСТВЕНА МЪДРОСТ

Онова начало, което поддържа живота, е Божествената Мъдрост. Ако Мъдростта не беше в живота, той отдавна би бил унищожен. 35-19.

В света съществува една Божествена философия, една Божествена Мъдрост, която не е създадена сега, но от памтивека. 35-340.

Ако има принцип, който да внесе светлина и знание в човешките улове, това е Божествената Мъдрост. Мъдростта прави човека мъдър и му посочва начин как да живее. 27-29.

Когато някой говори за Божествената Мъдрост, аз разбирам всичката светлина на безпределното пространство, където светлината никога не угасва. 0-15.10.86.

КАКВО НОСИ МЪДРОСТТА?

Мъдростта носи Божествената светлина и Божественото знание, което създава красота, ред и порядък в живота. 12-111.

Възвишените мисли, които произлизат от Мъдростта, внасят светлина в човешкия ум. 35-5.

Защо ни е Мъдростта? Да украси този живот, да му даде смисъл, интензивност. 75.1-27.

ЖИВОТ С МЪДРОСТТА

Когато посветите живота си на Мъдростта, ще разберете, че имате знание и светлина да виждате ясно нещата. 1.77-8.

Без светлината на Мъдростта никъде не можеш да отидеш. 70-72.

Мъдростта ще спаси света. 35-212.

СВЕТЪТ НА МЪДРОСТТА

Не можеш да влезеш в света на Мъдростта, ако нямаш знание. 70-242.

ПРИДОБИВАНЕ НА МЪДРОСТТА

Отворете се за светлината и Мъдростта ще ви посети. 89-144.

Ако не учиш, никога няма да станеш мъдър, никога няма да придобиеш знание. 34-142.

Мъчно се постига мъдростта. В невидимия свят има университети за придобиване на мъдростта. На земята обаче, се изучават само причините на нещата, а не самата мъдрост. 70-72.

Който иска да изучава мъдростта, да придобива светлина и знание, той трябва да търси външни благоприятни условия. 141-202.

ЧОВЕК НА МЪДРОСТТА

Човек се стреми към Мъдростта, за да му даде тя светлина и знание. 142-402.

Мъдрецът може да бъде учен и научен. 83-262.

Кой е мъдрец? - Който не прави погрешки.

Докато се държиш за тези принципи - Любовта и Мъдростта, ти си човек, ти си жива душа. 35-183.

Онзи, който е съединил Мъдростта с Любовта, той е оживял. 118-76.

Човек се познава по светлината на своята мисъл. Колкото по-голяма е светлината му, толкова по-голям мъдрец е той. 83-255.

Силен човек е онзи, който има мъдрост. 85-32.

Само мъдрецът не се смущава. Той е намерил Истината и я е приложил в живота. 141-10.

Само мъдрият човек работи и на лицето му се изразява удоволствие. Мъдрият човек работи с удоволствие. В каквото и да е направление, той е деятелен - работи. 75.1-91.

Какво трябва да направя, за да стана мъдър? Няма да се трудиш, а ще работиш. 75.1-91.

Мъдрият може да оправи света. Щом може да оправи света, той може да направи всичко. 70-72.

Ако ушите ви недочуват, нарушили сте мъдростта. 70-325.

Мъдростта е вътре в самата природа, вътре в нас и за това ние трябва да се вслушваме дълбоко в онова вътрешно пробуждане. 5-152.

Правата и светлата мисъл е достояние на мъдреца. 83-257.

Ако търсите истинското знание, ще го намерите в мъдростта. 83-257.

Човек, който е разбрал мъдростта, става съвършен. 190-5.

Онзи, на когото и умът, и сърцето, и волята работят правилно, е истински човек или мърец. Пламъкът на неговите мисли, чувства и постъпки е постоянен. Той не се влюбва и разлюбва, както обикновените хора. Щом люби, той е постоянен и неизменен. Каквото прави мъдрецът, както и да се проявява, каквито мисли и чувства да храни, той никога не съжaliaва. Всичко върши съзнателно и разумно. 83-256.

Мъдрецът се отличава от обикновения човек по това, че е щастлив и когато не го любят. Защо е щастлив? Защото и като не го любят, той люби, без да изисква нещо. Ако никой не го обича, той си казва: Хората още не са ме познали, не съм се открил за тях. Ще дойде ден, когато ще ме познаят и ще ме обикнат. Ако днес не стане това, утре ще стане. Той не туря големи срокове. 83-257.

Турете в ума си идеала да станете мъдреци, за да има нещо, което да ви радва. 83-257.

Станете извор на светлина и мъдрост. 89-59.

Аз вярвам, че няма нито един от вас, който да не желае мъдростта да бъде в ума му. 120-184.

Нека мъдростта да бъде подтик да търсите Царството Божие и неговата правда. 70-150.

Да въдворим Царството Божие на земята с мъдростта. 70-150.

ИНТЕЛИГЕНТНОСТ

Когато умът на човека е добре развит, ние казваме, че този човек е интелигентен. Неговата интелигентност се вижда в очите, в погледа му. Погледът му е ясен и чист. 80-25.

Истинската интелигентност подразбира едновременно и външна и вътрешна светлина. Човек трябва да бъде като слънцето, отвън и отвътре светъл. 80-108.

Когато духовното естество в човека се проявява, той развива своята интелигентност. 81-47.

От фазите, до които е достигнало пробуждането на съзнанието, зависи и човешката интелигентност. 144-273.

Човешкият ум е достигнал до известна степен на развитие, поради което голяма част от човешката раса е достигнала до висока степен на интелигентност. 31-243.

Казват за някого „Този човек е високо интелигентен, разумен.” Подразбира се, че у него има закон за равновесието, има „сол”. Разумността е сол т. е. под думата „разумност” се разбира онова състояние, когато всичките човешки способности са в условие за работа. 5-6.

Само умът може да създаде истински условия за правилния, възрастващ живот. Само умният, интелигентният човек може да се развива правилно. 152-13.

Интелигентният придобива знания отвътре. 83-262.

Той има знания, придобити от своята лична опитност или от опитността на своята душа. 83-262.

Колкото повече приятели от невидимия свят са заинтересуват от нашия живот, толкова по-голяма ще бъде нашата интелигентност. Те са притоци към нашия живот, които вливат любовта си у нас. Те са звездите на нашето небе. Както голямата река зависи от притоците, които се вливат в нея, така и нашата интелигентност зависи от любовта, която висшите същества вливат в нашия живот. И тъй, ако схващате живота по този начин, у вас ще се зароди силно желание да свържете вашия живот с живота на живата природа и по този начин да разрешите правилно мъчнотиите, които срещате на пътя си. 13-38.

Щом интелигентността в дадена форма се увеличи, формата се изменя. 90-82.

Човешката интелигентност не зависи от външността на човека, от неговата големина. 142-246.

Интелигентността не е еднаква у всички хора. 37-18.

Френолозите измерват горната част на главата, после измерват челото и от големината на ъглите, които се образуват от носа до ухото и нагоре към главата съдят за интелигентността на човека. Колкото по-голям е ъгълът, толкова и човек е по-интелигентен. 37-18.

Право е донякъде, че тежестта на мозъка оказва известно влияние върху интелигентността на човека, но голямо влияние има и това как е организирана тази вътрешна разумност в човека. 156-5.

Интелигентността зависи още от моралните устои, както и от добродетелите на човека. 37-18.

Божествената светлина се издава из очите на един интелигентен човек. 8-14.

Всички същества, които са лишени от любов, са лишени от интелигентност, а всяко същество, което има любов, е интелигентно. 152-10.

Само интелигентният човек може да разбере причините защо е създаден светът. Само на такъв човек може да казват защо е създаден светът. 122-48.

Как и кога човек трябва да проявява интелигентността си? - Ще бъдете толкова интелигентен или толкова глупав, колкото окръжаващата среда. 148-105.

Интелигентността и любознателността са разменна монета между съществата в умствения свят. 146-231.

Глупостта и интелигентността са кармични закони. 148-104.

Човек, колкото отива към старостта, неговата интелигентност като че ли се губи някъде. И тогава за такъв човек казват, че е оглупял нещо. Този стар човек не е оглупял, но енергията, която е причина за неговата интелигентност, се оттегля някъде. 13-33.

Някои астрономи казват, че на звездите живеят разумни същества, по-интелигентни от хората на земята. Те казват, че хората се ползват даже от тяхната интелигентност. Като възприема от любовта и интелигентността на тия същества, човек не може да не каже в себе си, че наистина, Бог е Любов. 145-144.

Енергията, която излиза от мозъка, се намира навсякъде по земята. Обаче висшата интелигентност, на която ние се подчиняваме, не се намира на същото равнище, на което ние живеем. Тя е над нас. За да влезем във връзка с тази интелигентност, зависи от височината, на която заставаме, както и от ъгъла, по които възприемаме енергиите на тази интелигентност. Онези, който знаят този закон на възприемане, са забелязали, че интелигентността от висшите към низшите същества се предава под ъгъла 45° . Значи разумната енергия на човека се възприема и предава по ъгъл 45° . Забележете: когато човек се вслушва да чуе нещо, той поставя ухото си под наклон на ъгъл от 45° .

ВЯРА

Във вярата има нещо твърдо устойчиво, непоколебимо. Вярващият не изпада в противоречия. За пример някой заболее и казва, че след два дена ще оздравее. Както казва, така става. Той не се съмнява в своето чувство. 63-162.

КАКВО Е ВЯРА?

Вярата подразбира нещо, което не е станало. Значи да вярваш, че някога ще те нахраня. И като вярваш в това, да се сбъдне. 146-143.

Без вяра, нещата не могат да станат реални. Значи вярата е предшественица на реалността. Тя е врата, през която човек влиза в реалността. 146-143.

Вярата представя особен род енергия в човешкия живот. Колкото по-голяма е вярата на човека, толкова по-енергичен е той и толкова по-голяма работа може да свърши. 26-20.

Вярата е единствената сила, която движи света. 44-172.

Вторият принцип е принципът на Мъдростта или на вярата, на ума и на духа. 152-13.

Той е един принцип, необходим за човешкия интелект. 122-48.

Вярата е закон на ума. 93-115.

Вярата, като вътрешен подтик на ума, води човека в областта на знанието. Каква е тази област, той не знае, но има известна връзка между човешкия ум и Разумността. 34-90.

Тя ще внесе светлина в неговия ум. 78-107.

Законът на вярата е път, съединителна нишка, по която мислите и чувствата слизат от Божествения свят, за да се реализират на земята. 35-266.

Тя е първата стъпка в живота на човека. 44-172.

Тя е сила, която се превръща в знание. Вярата е висше знание, което е придобито, благодарение на дългия опит, който човек е имал в живота си. Затова именно вярата не се нуждае от доказателства и разсъждения. 0-21.7.91.

Да вярва човек в нещо, което не е опитал, това значи да живее в тъмнина; да вярва в това, което е опитал, това значи да живее в светлина. 143-196.

Вярата на човека трябва да се превърне в живот, да се крепи на вътрешни преживявания. 48-40.

Всяко благо, което животът носи на човека, иде по пътя на вярата. 141-18.

Ако има сила, която може да посочи правия път на хората, това е вярата. 27-29.

Тя е сила, която ръководи човека в неговия път. 132-97.

Тя трябва да бъде подкрепа в света и с нея младежта ще победи всички мъчности и препятствия, което ще срещне във физическия, умствения и духовния живот. Ако има силна, непоколебима вяра, човек със своята мисъл може всичко да постигне, да победи. 122-49.

Без вяра не може да се придобие Любовта. Без вяра не може да се придобие Мъдростта. Без вяра не може да се придобие Истината. Без вяра няма растене. 44-172.

Имаш ли вяра, ще придобиеш търпение. 44-172.

Да вярваме в Бога, без никакво колебание и съмнение, да знаем, че живеем в разумен свят, това е великото, славното в живота. 44-173.

Вярата трябва да започне от сърцето. Във вашето подсъзнание, там трябва да се вложи този светъл лъч на разумния стремеж. 152-26.

Второто проявление на вярата е като чувство в съзнанието. Това значи в даден момент ти да чувстваш, че твоята мисъл не може да бъде мисъл, докато не се проектира в материалния свят. Тази мисъл трябва да има форма, защото правилното мислене не е нищо друго, освен мисълта ти да има правилно съчетание със законите, в които живееш. 152-26.

Докато една мисъл не порасне, не започне да се развива, не цъфне, не завърже, не даде плод, не узрее, не я бутайте. Когато посееш някое житно зърно в земята, не мисли как ще израсне. То само по себе си ще извърши своята работа. 152-26.

Третото проявление на вярата е в силата на мисълта. Вашата мисъл трябва да има сила. Вътре в нея трябва да има движение и разширение, т. е. тя трябва да бъде производителна, да можеш да свършиш всяка работа с нея. 152-27.

Въоръжете ума си с вяра, а не с вярвания, защото вярванията са религиозни, езически системи, които се явяват като резултат от опитите на миналото. 152-28.

Вярата, като принцип, примирява всички противоречия. 152-32.

Ако ти приемеш една Божествена мисъл и тя не те научи как да се туриш в хармония с Божествените закони в природата, ако не внесе любов към хората, какво те ползва тогава тя. Една мисъл може да ти донесе и съмнение. Следователно без вяра не може. 152-33.

Който намери вярата, ще намери живота. От него ще изчезне всяко съмнение, ще дойде в него ново съзнание, ще се възпламени нова интелигентност. 152-33.

Ако вашата мисъл е правилна и върви хармонично във всяко отношение, т. е. има правилен стремеж в сърцето, правилни чувства в душата, правилно разрешение в ума, тогава, ако имате каквато и да е рана, като си съсредоточите мисълта си върху нея, тя бързо - в $5 \div 10$ минути или в $1 \div 2$ дена - според раната, ще заздравее. 152-27.

Докато имате вяра, вашият ум ще бъде здрав, силен, гениален, всичко може да направи. 152-25.

Това става в живота, в което вярваш и което желаеш. 127-104.

Велико нещо е вярата! 26-25

Вярата, това е ключът, с който трябва да работите. Обезсърчите ли се, кажете: Вяра! 44-173.

Нямате пет пари в джоба си, кажете: Вяра! Нямате, приятел, кажете: Вяра! Няма да мине много време и приятелите ви един след друг ще дойдат при вас. 44-173.

Ако искате да имате успех в живота си, винаги носете със себе си ключа на вярата! 44-173.

Великите неща на земята стават чрез вярата, в която взимат участие множество същества и помагат на хората. Обичат ли човека, те му помагат и той успява в предприетата работа. 63-162.

Който иска да успява, трябва да се свърже с Божествения свят. Чрез вярата човек се свързва с разумни, богати и силни същества. Бог е най-разумният, най-силният и най-богатият в света. Щом ви обича Бог, всичко можете да направите. 63-163.

ВЯРВАНЕ

Човек мъчно различава вярването от вярата, вследствие на което сам се обърква. 63-161.

Вярата трябва на хората, а не вярвания. 44-173.

Мнозина смесват вярата с вярването. Това са два различни принципа, които изключват всякакво противоречие. В каквото вярва човек, това става. Във вярването не е така. Във вярването повечето неща не стават. Следователно, когато нещо не става както мислим това е вярване. Когато нещо става както мислим, това е вяра. 145-113.

Искате ли да знаете как ще се наредят работите ви, трябва да се изпитате вяра ли имате, или вярване. 145-117.

Желая ви да бъдете добри проводници на Божествената светлина, топлина и сила, за да внесете в ума си повече светлина, в сърцето си - повече топлина и в тялото си повече сила. Придобие ли тези неща, вие живеете във вярата, а не във вярването. 145-132.

Една баба минала от православие в евангелизма и започнала ревностно да чете Библията и Евангелието. Тя се натъкнала на стиха от Евангелието „Ако имате вяра като синапово семе, можете да местите планини”. По това време пред къщата ѝ имало една могила, която закривала слънцето и не дава възможност на светлината да прониква в стаята ѝ. Тя често се молела на Христа да махне тази могила от прозореца ѝ. Една вечер тя пак се помолила да ѝ се помогне някак, да се махне могилата. Като свършила молитвата си, тя си легнала да спи, с надежда, че сутринта

могилата ще бъде преместена. Щом станала от сън, тя погледнала през прозореца към могилата и като видяла, че не се преместила нито на един сантиметър, казала „Стана точно така както си мислех.“ Външно тя се молила за премахването ѝ, но в себе си мислила: „Я се махне, я не“. Това е вярване, а не вяра. 145-115.

Светът е пълен с вярвания. Всички учени и религиозни хора учат само вярвания. Но това вярване не е донесло нито спасението, нито свободата, нито знанието, нито любовта, които очакваме - защото е вярване. Не казваме, че вярването е лошо, но то е само предговор на вярата. 152-22.

Вярванията се нуждаят от условия, а не вярата. 102-127.

Работите ли само с вярване, не можете да очаквате на никого. Мнозина могат да ви обещаат, че ще ви помогнат, но когато трябва да се изявяват, не можете да ги намерите. Защо? Защото не са свързани с вас по любов. При това положение пак могат да ви помогнат, но трябва да чакате, когато те имат свободно време. 63-162.

СУЕВЕРИЕ

Вярата изключва суеверието. 78-107.

Когато вярата се усилва, а човек вместо да придобие знание губи и това, което има, туй е суеверие. 34-90.

Като вярва в нещо и работи в това направление, човек все ще го постигне. Ако само вярва, без да работи, той изпада в суеверие. Вярата се нуждае от работа, а суеверието почива на илюзии и фантазия. 59-284.

Като се стреми към разточителство, човек изпада в суеверие и започва да вярва и в това, което не може да стане. 145-247.

Суеверният очаква нещата да станат по изключителен начин, както в приказките от „Хиляда и една нощ.“ 63-162.

При суеверието вие сте принудени да разчитате на ония същества, които мислят само за себе си. 62-163.

Човек не трябва да бъде суеверен, но да бъде вярващ. 35-152.

ВИДОВЕ ВЯРА

ИСТИНСКА ВЯРА

Вярата дава всички възможности на човека. Истинската вяра подразбира реализиране на всичко, за което мечтаеш. 104-135.

Всяка вяра, която не поглъща съмнението, не е истинска. 112-53.

Истинската вяра включва в себе си и физическия, и духовния, и Божествения свят. Ако вярата не включва и трите свята в себе си, тя не е истинска. 145-250.

АБСОЛЮТНА ВЯРА

Абсолютната вяра е закон на еволюцията. Затова искате ли да еволюирате, да подобрите живота си, работете върху засилване на вярата си. 46-159.

Когато обичаме Бога, ние имаме абсолютна вяра. 12-146.

На всинца ви е необходима чиста, абсолютна вяра. 12-140.

РАЗУМНА ВЯРА

Разумната вяра има отношение към знанието и мисълта. 35-163.

Който има разумна вяра, преодолява всички мъчности и препятствия в живота си. 26-27.

ВЯРА НА ЗНАНИЕТО

Ние говорим за онази вяра, която е резултат на знанието. Например човек вярва в пролетта, че пак ще дойде, защото знае, че миналата година е имало пролет. 35-152.

СИЛНА ВЯРА

Казвате: „Вяра ни е нужна.” - Каква вяра? – „Силна вяра.” Ако вярата не ви направи силни, тогава или вие не сте я разбрали, или тя не ви е разбрала, или не сте намерили истинската вяра. 70-164.

Понеже вярата има отношение към ума, затова силата на вярата зависи от светлината и чистотата на човешкия ум. 26-25.

Силната вяра произвежда изобилие. Дето има вяра, всичко расте. 46-156.

Силната вяра лекува. 26-25.

Силата на вярата седи в отсъствие на съмнението. Нямате ли съмнение, всичко можете да направите. 46-159.

НОВА ВЯРА

От всички се изисква нова вяра, която да внесе вътрешна радост в душите на хората. 12-130.

Докато не си създадете нова вяра и не уякнете в нея, дръжте старата. Всеки ден присаждайте в нея нещо ново и отглеждайте присадките, докато те заякнат и могат да издържат на всички бури и ветрове. 12-145.

ВЯРА В БОГА

Вярата подразбира отношение. Да вярваш в Бога, това подразбира да направиш връзка, да създадеш отношение с Бога, за да може Неговата Любов да тече през нас. 132-234.

Нека всеки направи опит, да види вярва ли в Бога и доколко разбира живота. Ако при най-малкото изпитание ти се смутиш, изгубиш разположението си, това показва, че вярата ти е слаба, ти имаш верую, което сам си създал. 35-270.

ВЯРАТА И ЛЮБОВТА

Вярата произтича от любовта. 142-312.

Вярата и любовта са две разумни сили, които работят както с противоположни методи, така и с противоположни величини. Вярата работи с големи величини, а любовта - с малки, със слаби величини. Намерите ли се пред големи величини, ще си послужите със знака на вярата. При малките величини ще си послужите със знака на любовта. Вярата побеждава големите мъчнотии, а любовта - малките. Ако хората не успяват в живота си, това се дължи на факта, че те разместват методите, с които си служат. 80-46.

ПРИДОБИВАНЕ НА ВЯРА

При придобиване на вярата, човек различава доброто от злото и започва да живее разумно. 142-219.

Наблюдавали ли сте за пример в кой месец у детето се събужда вярата? В кой ден ученикът добива вяра в учителя си? Започне ли учителят да преподава трудни задачи и да ги решава, в ученика се заражда мисълта, че учителят знае много, и от този момент той вярва на своя учител. Яви ли се вяра в ученика по отношение на учителя, между учителя и ученика се създава връзка. 46-156.

УСИЛВАНЕ НА ВЯРАТА

Вярата е закон, който определя степента на знанието. Колкото повече се усилва вярата, толкова повече се увеличава знанието. 34-90.

Колкото по-добър и разумен живот води човек, толкова повече се усилва вярата му. 26-25.

Не казвай на човека, че вярата му е силна. Неговата вяра не е като на светията, но тя го задоволява, отговаря на неговите мисли и чувства. Вярата постоянно расте и се усилва. Това не става изведнъж. 70-119.

Ако вярата ти е слаба, ще дружиш с вярващи. 70-287.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ВЯРАТА

Малко хора имат онази чиста непоколебима вяра, която се справя с всички противоречия. 63-161.

Всичко зависи от вярата на човека. 70-22.

Всички хора - учени и философи, музиканти, художници, писатели имат известни стремежи и идеали, които всеки постига, според степента на своята вяра. 26-27.

Без вяра, нищо не може да се реализира. Вярата е стълб, който крепи човешкия ум, човешкото сърце и човешката воля. Вярата е помощник на любовта за реализиране на ония желания, които са вложени в неговата душа. 142-93.

Вярата е дигнала много болни и умиращи от леглата им. Всеки сам може да опита силата на вярата. Тя е искра, която може да произведе голям огън. 35-408.

Ще кажете: „Искам да порасне косата ми!“ Кажеш ли така, ще вярваш на думите си. Ще пожелаеш да се подмладиш и ще се подмладиш. Както казваш на краката си да ходят, и те тръгват, така ще пожелаеш косата ти да израсте, да добиеш топлина. 70-92.

Младият вярва в силата си, а старият не вярва. Когато младият заболее, скоро оздравява. Когато старият заболее, мъчно оздравява. 70-160.

Имате ли вяра, ще я приложите в големите мъчности и изпитания. 88-228.

Сиромаш си, нямаш пари в джоба си, но ако имаш вяра, каквото пожелаеш, ще дойде. Разбира се, ще пожелаеш в кръга на възможното. 0-21.7.93.

„Кой ще извърши това?“ - Кой заставя светлината да идва от слънцето? Кой изпраща мир във вашата душа? 0-21.7.93.

ИЗПИТВАНЕ НА ВЯРАТА

Вярата на един човек се изпитва, познава в мъчнотиите. 120-31.

Изкуство е да пазиш вярата си, да не се ожесточиш, когато те сполетят нещастия. 35-286.

ВЯРВАЩИ ХОРА

Като ви наблюдавам, намирам, че всички се нуждате от повече вяра. Всички несъгласия, раздори, съмнения, подозрения, сиромашия и ред още отрицателни състояния у човека се дължат

все на слаба вяра. Силната вяра произвежда изобилие. Ако хората в някое общество имат силна вяра, между тях ще излязат много учени. Дето има вяра, всичко расте; дето няма вяра, всичко умира и съхне. 46-156.

Вяра е нужна на човека: вяра в Бога, в ближния и в себе си. 26-9.

Бог живее във всеки човек дотолкова, доколкото той вярва в Него. 141-19.

Имайте вяра, Бог е във вас и ви помага. Той е във всичко добро. 70-171.

Докато има вяра, човек знае, че като работи, непременно ще има някакъв резултат. Да имаш вяра това значи да бъдеш по-силен от окръжаващата среда. 122-148.

Вярващият човек трябва да бъде в съгласие с физическия, духовния и Божествения свят. Това значи, във физическия свят да бъде в съгласие с резултатите; в духовния свят трябва да бъде в съгласие с условията, а в Божествения - с принципите. 63-163.

Само онзи може да вярва, който има знание и любов. Само разумният може да вярва. 80-45.

Вярата се проявява само при права мисъл. Само разумният може да бъде истински вярващ. 59-284.

Човек трябва да дойде до тази вяра в себе си т. е. вяра в Божественото в себе си. 12-129.

Да вярваш в някой човек, това значи да завържеш правилни отношения с него, за да може Божествената Любов да се прояви едновременно и в теб, и в него. 132-234.

Какъв ще стане човек, това зависи от неговата вяра. 26-27.

Хората имат вяра, но в съзнанието им има малки пропуквания, отдето част от енергията им изтича навън. Вследствие на това изтичане на енергията, човек се демагнитизира. 50-7.

Всички хора - добри и лоши, са проводници на Божието благословение. Закон е: ако вярвате в това, благословието ще дойде. Това, в което човек вярва, то става. Ние вярваме в Божествения порядък и той иде. 70-36.

През всички състояния, през които човек минава, теглото му ту се увеличава, ту намалява. Днес вярва в нещо, повдига се духът му, той печели - теглото му се увеличава. Утре изгуби нещо материално - с него заедно губи и вярата си. Като резултат от тези загуби, той губи час от теглото си. 142-297.

Силен във вярата е онзи, който, като легне болен и умира, може да каже: "Аз няма да умра! Ще живея за Бога, за Неговото велико име, ще служа и ще се радвам на всичко, което Той е създал." И като каже тези думи, да стане от леглото. 0-20.8.90.

Кой човек е истински вярващ? Истински вярващ е онзи, който заминава за онзи свят, без да умира. 145-106.

Истински вярващ е този, който не се разколебава във вярата си. Целият свят да се обезвери, той пак ще остане верен на своето верую. 145-125.

Вярвайте в себе си т. е. във вътрешните възможности, които са вложени във вас. 146-226.

За да се свържете с разумния свят, от вас се иска вяра, поставена на опит. 145-111.

Ако работиш и вярваш в успеха на своята работа, ще видиш резултата. 145-92.

Великите хора са вярващи. Те вярват в постигането на своите идеали и така са станали силни и велики хора. 26-27.

НАДЕЖДА

Надеждата е Божествен порядък. 36-105.

Тя е градината, в която зреят плодовете. 34-225.

Надеждата е закон за хората, които живеят на земята. 93-114.

На физическия свят човек се нуждае от надежда. 145-424.

Надеждата произтича от вярата. 142-312.

Щом имате вяра, непременно ще имате и надежда. Любовта, вярата и надеждата са неразривно свързани помежду си. Не отделяйте вярата от любовта, нито надеждата от вярата! Дето има надеждата, там има и вяра. 49-181.

Вяра, надежда и любов са три сили в човека, които взаимно си услужват. Аз уподобявам любовта на човешкото тяло. Вярата представлява ръцете на човека, а надеждата - неговите крака. 142-220.

С надеждата, т. е. с краката си, човек се движи напред, мести се от едно положение в друго. 142-220.

Ще приложиш надеждата за малките работи. 93-115.

Надеждата е свързана с физическия свят. 36-32.

Човек не може да разбере законите на земята, ако надеждата му не е развита. 145-436.

Той не може да бъде умен и силен, ако няма надежда. 36-32.

От надеждата зависи здравето на човека. Без надежда, здравето не е истинско. 36-32.

Щом човек има надежда, той ще бъде здрав, ще се бори с всички болести. 145-424.

Някой казва: „Няма надежда в живота.” Защо няма надежда? Защото си влязъл в човешкия порядък. 36-105.

Тури надеждата в душата си, вярата в ума си и любовта в сърцето си, за да видиш красотата и светлината на живота. Това значи да си в общение с невидимия свят, да проработи твоето радио. 36-57.

Надеждата - това са ангелите, които идат да разберат догде сме достигнали в нашето развитие. 34-225.

ИСТИНА

За какво те ценят? - За истината в тебе. 112-167.

Истината определя отношенията между душите. 24-193.

КАКВО Е ИСТИНА?

Истината подразбира съвкупност от всички разумни закони, към които човешката душа се стреми. 35-94.

Под „истина” се разбира само това, което човек носи със себе си и в младини, и в средна възраст, и в старини, и в този, и в онзи свят, и в тази, и в онази епоха, без то да се промени, без да изгуби нещо от своя смисъл. 45-115.

Истината е най-чистият свят, в който Любовта се проявява. 129-11.

Под думата „Истина” разбирам Божествения закон, чрез който е създаден разумният свят. 44-37.

Истината е реална, тя е същинският живот. 4-106.

В нея е скрит животът. 86-221.

Истината съдържа най-красивия живот в себе си. 124-9.

За да излезе от тези трудни условия, човек се стреми към Истината. 142-402.

Истината е една. Следователно не може да се говори за стара и нова истина. Истината е една, неизменна. Тя е необходима за всеки човешки живот. 27-93.

Що е Истина? Това, което свързва всички неща в едно цяло и ги осмисля, наричаме Истина. 142-392.

Тя попразбира съвкупност от всички разумни закони, към които човешката душа се стреми. 35-94

Под „Истина” се подразбира същността на живота по форма, по съдържание и по смисъл. 43.32-3.

Какво представлява Истината? Особено състояние на човешката душа, която се намира в абсолютен покой, в хармония с Източника на живота. Истината определя отношението на човека към Великото начало на живота. 27-110.

Това, което хвърля известна светлина в живота, е Истината. 104-3.

Вън от Истината, животът няма смисъл. Тя дава подтик, импулс на човека за работа. Тя внася в сърцето и душата на човека радост и веселие, а на ума - светлина и знание. Като има тези неща, човек се чувства освободен. 74-121.

Когато Любовта и Мъдростта се оженят, раждат се Истината и добродетелта. 4-151.

Туй, което осмисля всичко, е Истината. 136-39.

Истината е най-чистият образ на Любовта. 129-11.

Тя е вечна светлина, вечна Мъдрост, вечна Любов, вечна Правда, вечен живот. 4-105.

Истината освобождава човека и същевременно му показва пътя към Любовта и Мъдростта. 142-399.

Най-красивото нещо в света е Истината. 85-32.

Душата е храм на Истината. 147-45.

Истината се отличава с едно качество - тя носи свобода на човешката душа. 24-193.

Божественият Дух - Истината, която е във вас, ще ви направи свободни. 99-133.

Истината ражда свобода в душата. 122-32.

Тя показва пътя, по който трябва да вървите, тя освобождава от ограничителните условия. 137-27.

Истината, в най-простата си форма, е необходима за възстановяване на равновесието на организма. 27-286.

Това, което може да ви освободи, да възстанови вашето здраве, да ви направи щастливи е Истината. Това, което уравновесява вашата мисъл, което осмисля живота ви е Истината. 104-114.

Питам: Къде можете да намерите Истината - в себе си или вън от себе си? Първо ще я търсите в себе си, а после - вън от себе си в хората. Човек е затворен кръг, ще вярваш първо на себе си, а после на хората. Ако вярваш само на себе си, това е заблуждение; ако вярваш само на хората, това е друго заблуждение. 90-135.

Говорите ли истината на някого, и двамата трябва да я признаете за истина: и който я казва и на когото се казва. 108-440.

За да влезеш във вечния живот, дето няма никакви промени, трябва да носиш истината в себе си. Тя трансформира енергиите на любовта. Да намериш истината, това значи да не остаряваш и да не умираш. Истината прави човек безсмъртен. Тя го освобождава от преходните състояния. Тайната на подмладяването се крие в истината. Тя внася широта и простор в човешката душа. 90-245.

Тя не се доказва, а се проверява. 144-70.

Истината е жива величина, затова дето влезе тя, осмисля и одухотворява нещата. 24-193.

БОЖЕСТВЕНАТА ИСТИНА

Истината е една, в нея не може да има степени. 49-209.

Божествените истини не могат да бъдат ни по-велики, ни по-малки. 120-175.

Истината подразбира любов към знанието. Да обичаш знанието и да го търсиш, това е по-високо от вярата, защото във вярата нещата не са проверени, не са опитани, когато в знанието всички неща са проверени. Има хора от любов към знанието развиват в себе си способността да отиват от този свят в онзи свят, да проверяват нещата и после пак да се връщат на земята. За да дойде до абсолютната истина, човек трябва да има вяра в себе си и любов към знанието. 0-22.8.90.

ТЪРСЕНЕ НА ИСТИНАТА

Всеки търси истината, познава я и когато някой му говори, той иска да знае истината ли му говори или не. 24-193.

Животът е предназначен да търсим Истината. 4-105.

Съветвам ви да търсите онази Истина, която освобождава и възкресява човека. 117-162.

Има една велика Истина, която повдига и облагородява човека. Има истина, която умъртвява човека. С тази истина си служат повечето съвременни хора. 117-162.

Умът изучава Истината, но не я намира. 138-42.

Да намери някой Истината, това значи да бъде в единство с Бога. 141-125.

ОБИЧ КЪМ ИСТИНАТА

Да обичате Истината, това значи цялото ви същество да е ангажирано с нея. Който обича Истината, той лесно се справя с мъчнотиите в живота. 49-209.

Ако обичаш Истината, движенията ти ще бъдат свободни и хармонични. Ако обичаш Истината, ще бъдеш богат и учен. Ако обичаш Истината, ще имаш красив живот. 70-72.

Истината не е мъртво нещо, тя е жива разумна сила. Следователно, човек, ако обикне Истината, както обича майка си и баща си и трепти за тях, тя ще му даде всичко, което желае; ако човек обича Истината и никога не лъже, тя ще задоволи копнежите на неговата душа и на небето, и на земята. Който обича истината, той има всичко на разположение: и богатство, и знание, и здраве - от нищо не е лишен. 35-388.

Да обичаш Истината, значи умът, сърцето и душата ти да са свободни. 190-29.

Ако я обичаш, ще имаш красив живот. При Истината и лошият живот се превръща в добър. 70-72.

Какъв ще бъде животът ви, ако сте искрени и истинолюбиви? При това положение жената никога няма да подозира мъжа си, нито мъжът - жена си. 112-170.

Абсолютна истина! Ето идеалът на новото учение. Абсолютна истина! Ето идеалът на новото човечество. 102-16.

РАЗБИРАНЕ НА ИСТИНАТА

Истината се познава само чрез разума. 8-23.

Само чистият може да разбере Истината. 24-148.

Съзнанието на хората ще се пробуди и те ще бъдат готови да разберат Истината. Ако сега на съвременното човечество не се откриват известни истини, то е по единствената причина, че хората още не са готови да ги възприемат. Ако известни истини се посадят сега в съзнанието на хората, те ще израснат, но скоро ще увехнат, без да дадат плод. 99-58.

Когато дойдете до вътрешното разбиране на ония истини, които лежат дълбоко във вас, вие ще разберете и вашата същина като човек. 99-63.

Щом сте започнали да изучавате Истината, от нищо не се смущавайте. 141-107.

Човек, който е разбрал истината, става свободен. 190-5.

Аз ще ви покажа начин как да разберете истината: Всяко дърво се познава по плода си. Чакайте да даде плод. 8-58.

Ако вашето сърце и вашият ум говорят за един предмет, за едно и също нещо, приемерте тази истина, без никакви резерви. 5-245.

Който разбере закона на Истината, той ще влезе в областта на далечното бъдеще, дето хората ще бъдат крилати като ангелите: крилати по ум и сърце, а мощни по душа и дух. 139-97.

ПРИДОБИВАНЕ НА ИСТИНАТА

„Защо ми е Истината?” Да имаш светъл ум, да разсъждаваш правилно. 27-292.

Придобиване на Истината определя смисъла на живота. Да придобиеш Истината, това значи да влезеш във вечния живот, който търсим и към който се стремим. 137-63.

Стремете се към придобиване на истината. Търсете я в разумната природа, а не във временните преходни форми. 146-203.

Важно е да се придобие Истината - онова всемогъщо начало, което избавя човека от всички напасти. Истината разрешава всички спорни въпроси. Тя преодолява всички мъчнотии, всички слабости. Тя освобождава човека от робството и ограничението, от невежеството и насилието. Истината освобождава и от смъртта. 147-287.

Свободата води към Истината. Само свободният човек може да намери Истината. Това значи да реализира живота в неговата пълнота. 142-117.

Три неща са нужни за възприемане на истината: да се облечеш в дрехата на надеждата, т. е. в добродетелите на физическия свят, да се облечеш в дрехата на вярата, необходима за духовния свят. Чрез вярата човек обработва чувствата си, придобива дълбоко вътрешно прозрение. Най-после трябва да имаш любов, за да осмислиш живота си и да разрешиш всички противоречия. Следователно като имаш вяра, надежда и любов, ти ще придобиеш истината и ще се освободиш. Значи човек трябва да се надява на хората, да вярва в Духа и да люби Бога. С други думи казано: на хората ще се надяваш, на ангелите ще вярваш, а Бога ще любиш. 105-53.

Без знание, истината не може да дойде в човека. 137-83.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. 9-376.

Всеки трябва да носи истината в ума си. 27-292.

Да придобиеш Истината, това подразбира, вътрешно знание, вътрешно разбиране на живота. 99-108.

Духът, когато дойде, Той ще ви припомни, Той ще ви научи на истината. 8-439.

Духът ще ни научи на истината, но само, когато намери нашите инструменти разработени и в пълна изправност. 46-78.

Вложете истината дълбоко в душата си. Тя ще ви направи свободни за далечни времена. С нея ще постигнете далечни мечти и копнежи на вашия ум и на вашето сърце. 99-143.

Когато истината се ражда във вас, вие ще чувствувате свободата. 4-110.

Когато вие се чувствувате радостен, весел и започнете да пеете, ето, че Истината - живият Господ е във вас. 4-106.

Докато си празен, докато истината не е в тебе, мълчи, нищо не говори, за да се напълни шишето ти. Щом истината влезе в тебе и те напълни, говори, кажи я на всички, за да изпразниш шишето си и започнеш отново да пълниш. 71-90.

ПОЛЗВАНЕ НА ИСТИНАТА

Истината носи живот за разумните. 80-143.

Тя означава такова нещо, от което всички могат да се ползват и пред което всички се чувстват свободни. 99-110.

Когато научите закона за Истината, той ще ви даде власт над материята да разбирате нейните вътрешни съчетания и да усъвършенствате вашия живот. 4-111.

Ако очите ви недовиждат, нарушили сте някъде Истината. 70-325.

Само онзи може да проповядва Истината като Христа, който е изпълнен от желание да прослави името Божие. 141-123.

Когато тялото на човека заболее, той може да се лекува с Истината. Докато не обича Истината, човек никога не може да бъде физически здрав. Щом обича Истината, той възстановява здравето си. Ако дълбоко в душата си човек реши да обича Истината и ако абсолютно изключи лъжата от себе си, от каквато болест да страда, той ще може да се излекува. 142-360.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ИСТИНАТА

Живей в истината, без да говориш за нея. 70-5.

Стремете се към истината. Проверявайте фактите. Щом се усъмните в нещо, проверете вярно ли е това нещо или не. Докато не дойдете до истината, нищо не приемайте в себе си. Защо ни е Истината? Да ни даде свобода да преобразим живота си. 75.1-27.

Едно се иска от ученика: да възприема великата Истина на живота и да се проникне от готовността да я прилага. 38-233.

Време е да приложите тази велика Истина, за да бъдете силни и свободни, да почувствате вътрешния Божи глас в душата си, да дойде новият мир във вас. 8-514.

Вие можете да приложите Истината и приложете я вече. 8-514.

Истината трябва да поглъща лъжата. 112-53.

Само ония души си служат с Истината, които се обичат. 27-163.

ГОВОРЕНЕ НА ИСТИНАТА

Само чистият може да говори истината. 24-148.

Като говориш верни и истински неща, от ума ти излиза светлина. 93-146.

Най-първото нещо - ще любите Истината. Най-хубавото и най-красивото нещо е да говориш истината, да няма абсолютно никаква лъжа. 8-513.

Когато говорите истината, човек я чува отвсякъде. Дали от онзи свят ще му говорите или от този, Истината всякога се чува. 63-213.

Знаете ли какво би станало, ако човек престане да говори истината? Представете си, че една чешма се задъни в своя кран, а напорът на водата е много голям. Какво ще стане? Ще се разпука. Аз трябва да говоря истината, за да не се разпукам, а когато нещо се разпука, направя хиляди злини. Една необходимост е да говорим истината. Горко ни, ако не я говорим! И в края на краищата, всеки от вас в края на своята еволюция ще бъде заставен да изкаже абсолютната истина, тъй, каквато си е. 122-166.

Кажете истината каквото и да ви коства! Но спрете се първо да попитате: Любовта в сърцето ви ли е, Мъдростта в ума ли ви е - кажете истината и не се бойте! 122-306.

Ще говорите истината, когато и вие, и окръжаващите са готови за нея. Изкуство е да знаете кога и как да говорите. 146-298.

Аз разбирам да говориш истината в името на Любовта. 122-313.

Да живеем без лъжа. Ето Истината. 102-15.

ИСТИНОЛЮБИВ ЧОВЕК

Най-възвишеното, най-красивото в човека, това е истината. 42-10.

Ние се нуждаем на земята от хора на Истината! 8-512.

Да носиш истината в себе си, това значи да имаш светлина в ума си, топлина в сърцето си, да си свободен в своите вярвания и убеждения. 24-193.

Човек трябва да съзнава, че Бог е вложил Истината в него. Истината се заключава в това: да съзнава човек, че Бог живее в него и той живее в Бога. 133-209.

Първото нещо, което се изисква от ученика е да даде място на Истината в себе си. 71-111.

Докато Истината е с тебе, ти си свободен. Истината освобождава и дава простор на човека да ходи дето пожелае. Имаш ли страх в себе си, ти си далеч от Истината. Човек, който не обича Истината, не може да се нарече син Божий. Когато влезе в човека, Истината обхваща неговият ум, неговото сърце и неговата душа и човек може да бъде чедо Божие. Казано е в Писанието: „Бог е възлюбил Истината в човека.” 70-61.

Ще бъдеш истинолюбив като самата Истина. 8-512.

Срещнете ли човек, когото всички нападат, ще знаете, че или той не носи Истината в себе си или обществото, в което се движи стои далеч от нея. 24-193.

Казано е в Писанието: „Бог възлюби Истината в човека.” Който съзнава това, е носител на Истината, той никога не отпада, никога не лъже. Истинолюбивият живее в светлина. Който отрича Истината, живее в сянка, в тъмнина. Тази е причината за погрешките, на които постоянно се натъкваме. Невъзможно е човек да се движи в тъмнина и да не прави погрешки. 26-4.

Искате ли да бъдете красиви, да ви обичат хората, приложете Истината в себе си. Някой се оплаква, че пожълтял, не знае какво да прави да придобие жизнен вид на лицето си. Много просто, той трябва да приложи Истината. Тя ще му даде, какъвто цвят иска. 24-19.

Красив и благороден човек е онзи, който носи Истината в себе си. 104-32.

Ако Истината е в душата ви, тя ще ви направи свободни. Ако Истината е в душата ви, ще имате широк замах в действията си и ще дадете свобода на себе си, и на окръжаващите. 71-100.

Човек на истината може да претърпява външни промени само, но дълбоко в душата си остава неизменен. Външните промени пък все повече обогатяват душата му с опитности и засилват духа му. Такъв човек е винаги млад по душа, чист по сърце и крепък по дух. 45-115.

Ама как трябва да бъде истинолюбив? - Тъй, както Бог е истинолюбив. 8-512.

Който носи истината в себе си, е здрав, умен, щастлив, красив, силен човек. 24-72.

Който носи истината в себе си, той е безсмъртен; той е господар на положението, цялата природа го познава. Отдето мине, всичко живо го поздравява: цветя, животни, хора, даже реките, изворите и планината го поздравяват. 24-193.

ЛЪЖА

ЗА ЛЪЖАТА

Всеки може да си има някаква слабост, обаче, лъжата се изключва. 102.9.

Има нещо, в което не мога да участвам - това е лъжата. 102.10.

Лъжата е двоен грях. 102.3.

Колкото и малка да е лъжата, тя е подобна на микробите, които се размножават и причиняват нещастия на хората. Като се размножава, лъжата остава нечистотиите си в ума и в сърцето на човека, с което му причинява големи пакости. 144-403.

ЗАЩО НЕ ТРЯБВА ДА ЛЪЖЕМ?

Защото при лъжата човек скъсва връзката си с Бога, с Христа и с напредналите същества и с това поставя пречка за своето духовно издигане. При лъжата се образува една астрална експлозия, понеже мисъл-формата на лъжата е в противоречие с истинския факт. И тази експлозия действа разрушително върху лицето, което е казало лъжата. При лъжата се изменя химическият състав на кръвта. Човек, който лъже, в следващото прераждане ще има изкривен настрана нос, изкривена уста, изкривени вежди, брада и т. н. 0-8.9.86.

ОТКЪДЕ ИДВА ЛЪЖАТА

Дяволът е баща на лъжата. *102-11.*

Лъжата не е присъщо качество на човека; тя е присадена от друга култура. Вие не можете да я обичате. Лъжата има животински произход. *102-11.*

ВИДОВЕ ЛЪЖИ

В света съществуват два вида лъжа: бяла и черна. Ако не можете да кажете истината както трябва, за предпочитане е да кажете бяла, отколкото черна. *145-64.*

ПОЗНАВАНЕ НА ЛЪЖАТА

Казват: Зная, какво нещо е лъжата. Имам опитност. - Защо ти е това знание. Откажи се от него. Това не е знание, но изпитание. Какво ще научиш от лъжците, които са те обрели. *70-298.*

Няма по-красиво лице от това, което никога не лъже. То ангелско лице. *102-15.*

ПОЗНАВАНЕ НА ЛЪЖЦИТЕ

Който лъже, мига по един начин; който говори Истината, мига по друг начин. *145-74.*

КОГАТО ЧОВЕК ЛЪЖЕ

Докато лъже, човек е животно *112-312.*

Докато лъже той, външната обстановка е по-силна от него, щом е по-слаб от външните условия, човек е роб; щом е по-силен от условията, той е господар. *112-312.*

Като направиш една погрешка и не искаш да я признаеш, ти излъгваш. *102-3.*

Всеки, който лъже, не може да види Бога. Ако искаш да видиш, освободи се от лъжата. *102-12.*

Който лъже, в него Духът не може да слезе. *102-13.*

Дето има лъжа, няма благодат, няма Истина, няма Слово, нито разумност. *102-12.*

Помнете: Който лъже в Мое име, нищо няма да остане от него. Не лъжете в името Божие. *102-7.*

МИРЪТ И ЛЪЖАТА

Де е мирът? - Дето няма лъжа. 102-15.

Дето има лъжа, там не може да има мир. Мирът ще дойде, когато лъжата престане. Само така ще дойде мирът. 102-9.

ЧИСТОТАТА И ЛЪЖАТА

Преди да дойдете до чистотата, вие трябва да изключите лъжата от своя път. 102-9.

ДА ТЕ ЛЪЖАТ

Невежият е доверчив човек. Като му дадеш малко зобчица, той е доволен, лесно можеш да го залъжеш. Учения никога не можете да излъжете. 70-210.

„И светията да ми говори, никому не вярва” - Защо - Защото хиляди пъти са го лъгали. Човек, който е лъган хиляда пъти, той вече не допуска никакво изключение. Обаче ние казваме: сто пъти човек може да бъде излъган, но премине ли стоте, дойде ли до сто и едно, погрешки вече не може да се правят. Изобщо, хората нямат търпение да дочакат до сто и едно. 12-122.

ПОСЛЕДСТВИЯ ОТ ЛЪЖАТА

Лъжата може да съществува най-много сто години. След това тя се хваща и от нея нищо не остава. 24-41.

Който лъже, носи своите грехове, за които няма изкупление. Те са греховете на дявола. 102-15.

Забелязано е, че всяка отрицателна проява в духовния свят, влачи последствията си и на физическия свят. За пример: излъже ли човек, непременно ще го сполети нещо: или ще падне, или ще заболее, или отвън някой ще му причини някаква неприятност. 144-403.

Една ученичка разправяше една своя опитност. Колкото пъти излъгвала майка си, така се случвало, че още същия ден или ще падне, или ще си удари някъде главата. Колкото по-голяма била лъжата, толкова по-силно било падането или удрянето. Най-после дошла дотам, че не си позволявала никаква лъжа. От страх да не падне, тя е отвикнала да лъже. 70-148.

И за най-малката лъжа природата наказва. Някой обича да полъгва, но иска да се изправи, да се освободи от този недъг. Какво прави природата тогава? - Щом този човек си позволи да излъже, веднага езикът му се изприщва. Щом престане да лъже, пришките изчезват. Причината за всички язвички в стомаха се крие все в лъжата. Лъжата изменя състава на кръвта и на тъканите на организма. Как се обяснява тази промяна в организма? Със стомаха. Като излъже, човек започва да се страхува, а този страх произвежда свиване на кръвоносните съдове, както и на тъканите. 79-80.

Няма нещо по-отрицателно в човека, за което природата да не го е наказвала. 79-80.

Дето е лъжата, там всички работи се развалят. 102-9.

След лъжата иде смъртта. Който лъже, сам прекъсва връзката на своя живот. 102-9.

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ЛЪЖАТА

Работете върху себе си, за да се освободите от лъжата. 102-9.

„Какво да правя, когато мине през ума ми една лъжлива мисъл?” - Хвани я за ухото и я изнеси навън с думите: Никаква лъжа! „Какво да правя след това? - Ще говориш Истината.” 102-11.

Не позволявай на лъжата да застане между теб и Бога, като препятствие. 102-9.

Още със ставането си ще кажете: Без лъжа! Ще скъсате връзките си с лъжата. 102-15.

ПРОЩАВАНЕ НА ЛЪЖАТА

Всичко може да се прости на човека, но лъжата - никога. Другите грехове могат да се простят, но лъжата никога не се прощава. 102-9.

За предпочитане е всеки грях, но не и лъжата. ако един човек не е направил нито един грях, а само лъже, все едно, че той е извършил всички грехове. В това отношение той е най-големият грешник, той е непоправим. 102-10.

Щом престане да лъже, другите му грехове лесно ще се простят. 102-11.

НИКАКВА ЛЪЖА!

Наистина, няма по-красиво нещо да срещнеш човек, в когото няма никаква лъжа. 102-15.

Когато се ръкуваш с някого или когато целуваш някого или когато кажеш нещо някому - във всичко това да няма абсолютно никаква лъжа. 14-28.

Не е позволено на човека да лъже. 102-9.

Никакъв съюз с лъжата! 102-15.

Отречи се от всички, които те подтикват към лъжа. 102-16.

И младите, и старите трябва да говорят Истината. 102-10.

Там дето има благодат, там, дето има Истина, там няма никаква лъжа. 102-9.

Искам да видя, че прогресирате, но без лъжа. 102-9.

Абсолютно никаква лъжа! 102-9.

Ще кажете, че не може без лъжа. - може и без лъжа. Без лъжа ще бъде вече. 102-10.

Ако искате да имате Божието благословение през тази година, откажете се от лъжата. Иначе всичко ще изгубите. 102-11.

Като ученици вие трябва да говорите Истината. На ученика не се позволява никаква лъжа. 102-3.

„Кой е Син Божии?” - Който никога не лъже. 102-13.

Христос живее там, дето няма лъжа. 102-13.

Няма по-красиво лице от това, което никога не лъже. То е ангелско лице. 102-15.

СВОБОДА

СВОБОДАТА НА ЗЕМЯТА

Свободата дава възможност на човека да се прояви. 177-9.

Господ ни е дал в света пълна свобода и ни казва: „Аз ви давам живота, с който можете да разполагате както искате.” 12-136.

Не мислете, че като сте на земята, сте свободни. Никой не е свободен. 70-161.

На земята човек е затворник, изпратен на заточение. Отсега нататък човек трябва съзнателно да работи за освобождението си, да се върне от заточение. 145-218.

Човек минава през физическия живот - живот на ограничения. Той живее в малък кръг и се стреми да излезе от него. Стремлението му да излезе от този живот го въвежда в духовния, дето се иска будно съзнание. 85-29.

Освобождението на човека от затвора зависи от неговите правилни възгледи за законите на живата природа. 85-18.

Под „свобода” разбирам освобождаване на човешкото сърце от заблуждения. 91-106.

Жени и мъже се борят за свобода. Животни и растения се борят за свобода. Всичко живо се бори за свобода. Душата на човека се стреми към свобода, но за да я постигне, на помощ трябва да дойде Духът със своята сила. Бог желае нашата свобода. Следователно това движение в света за свобода се дължи именно на Божественото. Стремешт на човека към свобода е Божествен. Воювайте не само за своята свобода, но и за свободата на всички живи същества. Свободен е само онзи, който се радва на свободата на всички. 142-285.

Първото условие за придобиване на свободата е любовта. Който не е приел любовта в себе си, той не може да бъде свободен. 142-286.

КАКВО Е СВОБОДА?

Свободата е нещо духовно, а не материално. 145-119.

Тя е стремеж на човешкия ум, сърце, душа и дух. Свободата е живот. 4-105.

Свободата подразбира безграничност, т. е. стремеж към Божествен живот. 11-11.

Тя е външната форма на справедливостта. 192-100.

Свободата е вътрешно качество на човека. 146-290.

Тя е Божествен процес, който се изявява отвътре на вън. Тя е резултат на усилието на човешкия дух, на човешката душа, на човешкия ум и на човешкото сърце. Когато умът, сърцето, душата и духът са в съгласие, човек е свободен. 36-47.

Свободата е вътрешен процес, връзка с Божията мисъл. Свободен е само онзи човек, чиято мисъл е свързана с Божията мисъл. Това е същественото за всеки човек. 127-110.

Под думата „свобода” се разбира Божествената хармония на нашите мисли и желания, да се уреди всичко в света, сиреч, всеки да бъде на своето място, всеки да излолзува условията, които се крият в неговия мозък, в неговото сърце. 5-16.

Сега на всички предстои да решите един от важните въпроси: „Да съм или да не съм” - т. е. да съм роб или да съм свободен. Това значи да служиш на необходимостта или на свободата. Думата „свобода” значи пробуждане, служене на Духа. 74-151.

Свобода, това подразбира най-висшето, което има у човека. 8-45.

Казваш: Не съм свободен да се проявявам както искам! Свободата не се заключава в човешкия гняв, нито в човешкото подозрение. Да правиш каквото искаш, това не е свобода. Казано е, че Истината освобождава. 70-60.

Да бъдеш свободен, това не значи, че можеш да мислиш, да чувствуваш и да постъпваш както искаш. Свободата подразбира разумно мислене и чувстване, разумни постъпки. Свободният човек се подчинява на природните закони. 145-119.

Свободата подразбира разумно ограничаване. Колкото и да е свободен, човек не може да излезе вън от законите на природата. На земята, за да бъде абсолютно свободен, да не зачита никакви закони, човек трябва да стане лош. 57-3.

Да бъдеш свободен, това значи, дето минеш, никого да не закачиш, никого да не предизвикаш. 87-162.

Свободата е нужна на всички живи същества, но навреме и на определено място. 24-175.

Да служиш без закон, това е свобода. Дето е законът, там няма свобода. 70-49.

Бъдете свободни в мислите, чувствата и постъпките си, но не своенравни. 87-162.

Когато са свободни, хората живеят в пълна хармония и любов. 86-358.

ОТЛИЧИТЕЛНИ КАЧЕСТВА

По какво се отличава свободата? Тя дава широк простор на действие. 4-109.

Свободата изтича от Бога и е неделима. Който ограничава свободата на човека, той я дели. 70-118.

Тя се изявява в два акта; във въздържане от злото и престъплението и в правене на добро. Ако можеш да се въздържаш от най-малкото престъпление и ако правиш най-малкото добро, ти си свободен човек. 70-226.

ВИДОВЕ СВОБОДА

Стремете се да бъдете такива, каквито сте; да изявявате това, което първоначално е вложено във вас. Това е истинската свобода. 70-130.

По какво се отличава положителната и отрицателната свобода? В отрицателната свобода трябва да се откажеш да даваш, а в положителната - трябва да се откажеш да взимаш. Това значи, в злото да се откажеш да даваш, в доброто ще се откажеш да взимаш. Рече ли човек в положителната свобода да не дава, а в отрицателната да дава, той върши престъпление. 70-227.

Ако си богат, ако си силен, можеш да бъдеш свободен само физически. 8-56.

За да бъде свободен на физическия свят, човек трябва да има правилни отношения с окръжаващите. За да бъде свободен в духовния свят, човек трябва да бъде добър, да носи велик морал в сърцето си. За да бъде свободен в умствения свят, човек трябва да бъде философ, да има права мисъл. 80-75.

Човек трябва да бъде вътрешно свободен. Щом е вътрешно свободен, и като женен, и неженен, човек може да учи, да служи на своя идеал. 60-258.

НЕОБХОДИМОСТ ОТ СВОБОДА

Днес всички хора искат да бъдат свободни, търсят начин за освобождаване. По естество човек е свободен, а по разбиране - ограничен. За да се освободи напълно, той трябва да измени разбиранията си. - Как? - Като съблече старата си дреха, за да облече нова. Какво значи обличане на нова дреха, това значи да внесе нещо ново в съзнанието си. Обаче, съзнанието може да приеме новото само когато е празно, освободено от всички стари разбираня, от всички утайки и наслоявания. Новото изисква нови условия, нови разбираня, нови форми. 63-116.

Стремежът и копнежът на човешката душа е да бъде свободна. Туй е един велик вътрешен подтик, не на обикновен човек, но на съзнателния човек. Туй е един вътрешен подтик на човека, в когото се пробужда Божественото. 8-47.

Свободата е необходима за вътрешния растеж на онзи висш идеал, към който човек се стреми. 8-47.

КАК ДА БЪДЕМ СВОБОДНИ?

Днес всички хора искат да бъдат свободни, но не знаят по какъв начин да добият свободата си. Те казват: „Ние сме свободни да мислим, каквото искаме и както искаме.“ Те са на крив път. Човек не е свободен да мисли както иска, нито е свободен да прави, каквото иска. Човек трябва да

мисли право. Ако пък върши, каквото му дойде на ум и каквото иска, налага му се това, което не иска. 145-19.

Хората търсят свободата, но не по Божествен начин и вместо да я получат, объркват конците. 70-43.

Ако погледнете на човека с окоето на ясновидеца, той представлява следната картина: в средата е човекът, а от него излизат много нишки, които го държат вързан. Тези нишки са като лъчите на слънцето. Докато е свързан с тези нишки, човек постоянно се усеща спънат, иска да мисли, иска да чувства, не може; иска свободно да прояви волята си, пак не може. Исква да късва тия връзки, не може - не знае законите как да ги късва. Ще се молите, ще правите усилия, ще късате внимателно нишка след нишка, докато един ден се почувствате човек със свободна мисъл, със свободни чувства и свободни действия. 74-150.

Щом пожелаеш нещо, ти си вече обвързан. Щом отхвърлиш едно желание, ти си свободен. Има известни желания, които не трябва да се постигат. 0-5.3.84.

Вие можете да бъдете свободни при реализиране на едно желание само тогава, когато умът ви е взел участие при създаването на това желание. 88-33.

За да бъде свободен, човек трябва да има определена посока в живота си, към която да се стреми. 80-44.

Искате ли да бъдете свободни, прилагайте любовта. Когато се подчинява на Любовта, човек всякога е свободен. Правите ли нещо, правете го от любов. Само по този начин ще бъдете свободни. 145-23.

Стреми се да се освободиш от закачките на живота, да работиш свободно на Божиата нива. 70-324.

Едно трябва да знаете: условията на човека се дават даром, а усилията зависят от самия него. 49-15.

Съединете се с Любовта и разединете се от света. Съединете се с Бога и разединете се от света и вие ще бъдете свободни. 6-174.

ПРИДОБИВАНЕ НА СВОБОДА

Хората искат да извоюват свободата си, да бъдат свободни. Няма какво да извоюват свободата си. Свободата, към която се стремят, ни е дадена. Те трябва само да я възстановят. Свободата зависи от ума, сърцето и волята на човека. Ако има просветен ум, благородно сърце и търпелива, издръжлива воля, човек има всичко в света. 138-34.

Само Бог знае какво нещо е Истината и дава свобода на всички същества. Свободата иде от Истината - от Бога. 70-219.

Да срещнеш десетина души на свободата, разбирам: научил си нещо от тях. Но какво си научил от десетина души, които само са те ограничавали? 70-298.

Предназначението на сърцето е изучаване на реалното, а предназначението на ума - изучаване на идеалното. Това е смисълът на живота. От правилното изучаване на реалното и идеалното зависи придобиването на свободата. Свободата пък води към Истината. 142-116.

КОГА СМЕ СВОБОДНИ

Кога човек е свободен? Когато служи на Бога т. е. на Цялото. 145-26.

Свобода има само в Любовта; свобода има само в Мъдростта и знанието; свобода има само в Истината. 138-33.

Плътта заробва, а духът освобождава; ако си поробен, ти си в плътта; ако си свободен, ти си в духа. 112-93.

Какво да правим, за да се освободим? Дайте място на Божията Любов в себе си. 145-26.

Когато ние приемем Бога в себе си, ще бъдем свободни. 8-49.

Който живее в този свещен, неизменен свят, дето Бог живее и който служи на Бога и разбира Неговите закони и повеления, само той е свободен, само той може да има свободна воля. 4-134.

Човек трябва да прави само онова, което излиза отвътре, по свобода на духа, по вътрешно разположение на ума и сърцето. Само по този начин той ще се чувства с душа свободна от всякакви ограничения и външни влияния. 49-120.

Хората са проникнати един в друг, вследствие на което никой човек не е свободен. 141-106.

Когато хората имат еднакви права, тогава имат свобода. 88-89.

Съвременните хора се намират под влиянието на своите страсти, пороци, заблуждения, криви мисли и считат, че са свободни. Не, огън е това. Докато не мине през този огън и не се пречисти, човек не може да бъде свободен. 145-20.

Свободата зависи от състоянието на човешкия ум, на човешкото сърце и на човешката воля. 145-119.

Човек иска да биде свободен, но свободата му се обуславя от неговите мисли, чувства и постъпки. 134-18.

Свободата на човека зависи от правата мисъл, а правата мисъл - от Любовта. 145-23.

Тя е свързана със знанието. Който знае нещата, само той може да бъде свободен. 88-33.

Човек е свободен само когато мисли. 132-3.

Само свободният човек може да намери Истината. Да намери човек Истината, това значи да реализира живота в неговата пълнота. 142-117.

Когато казваме: „Истината ще ни направи свободни,” то значи, че само висшето, разумното в света е, което ще ни направи свободни. 8-49.

Всеки има право да живее свободно, но тази свобода ще му се даде дотолкова, доколкото може да ползва благата на Истината. 4-107.

Най-голямата свобода се добива чрез Истината. 129-13.

Докато Истината е с тебе, ти си свободен. Истината освобождава и дава простор на човека да ходи дето пожелае. Като мислиш, чувстваш и действуваш свободно, ти имаш възможност да изучаваш всичко, което Бог е създал. 70-177.

Всеки се е надигнал и мисли, че е свободен. Човек, който не почита хората, не е свободен; човек, който не люби хората, не е свободен; човек, който не може да прави добро, не е свободен;

човек, който не използва условията, не е свободен. Днес всички хора работят насилствено - това не е свобода. 70-48.

ОГРАНИЧАВАНЕ НА СВОБОДАТА

Оня, който ограничава, не е Бог. Злото ограничава, а не доброто. Свободен си да правиш зло, но сам се ограничаваш. Доброто освобождава. Направиш една лоша постъпка - ограничаваш се, направиш една добра постъпка - освобождаваш се. Любовта освобождава, безлюбието ограничава. Какво носи любовта? Пълен живот, истинско знание и абсолютна свобода. 70-102.

Свободата съществува само между разумни хора. 148-125.

Когато се говори за свобода, това подразбира: по отношение на духа ще работите със закона на свободата; по отношение на плътта ще приложите закона на вътрешното ограничение. Да се ограничава човек не значи, че трябва да се измъчва. 46-59.

ДАВАНЕ СВОБОДА НА ДРУГИТЕ

Това е учението на Христа, което проповядвам - да имате и да давате свобода, да имате и да давате свобода, и пак да имате и да давате свобода - и умствена, и сърдечна, и религиозна, и гражданска, и домашна. Свобода навсякъде! 4-96.

Свободата е обща за всички същества. Всяко живо същество има стремеж към любовта, към знанието и към свободата. 70-108.

Лошо е това у хората, че всеки иска свобода само за себе си. 5-7.

Дайте свобода на себе си, дайте свобода и на ближния си. Имате ли тази свобода, вие ще бъдете силни да понасяте мислите и чувствата на окръжаващите. 60-256.

Съвременните хора се стремят към свобода. Всеки иска да бъде свободен, но само за себе си. Той не позволява да се месят в работите му, но сам се меси в чуждите работи. Като види, че някой не постъпва правилно, той веднага го изобличава, прави му бележки. Вместо да изправи погрешките му, той повече го обърква. 606-256.

Никога не налагайте на човека своите вярвания, разбирания и убеждения. Оставете го свободен: той сам да насади градината си както разбира. 24-173.

Ти си свободен да проявиш любовта си според своя ум, според своето сърце и според своята душа, но нямаш право да се месиш в любовта на другите и да питаш обичат ли те или не те обичат. Никой няма право да изисква от другите да мислят както той мисли и те нямат право да искат да мисли, както те мислят. 70-242.

Имате свобода за себе си - дайте свобода и на другите! 4-91.

Остави Бога в себе си и в своите близни свободно да се проявява, както той знае. Това значи свобода. 141-94.

Да обичаш човека, да му дадеш всичко, каквото ти имащ да му дадеш всички права, без да го ограничаваш да го оставиш да живее свободно, дето и ти живееш. Ако ти се ползуваш от свобода,

а него ограничаващ вършиш престъпление. Бог ни обича, затова ни е създал по свой образ и подобие. Той ни е дал свобода да мислим и да действаме като Него. Когато грешим, Той ни обръща внимание да се изправим, но пак ни оставя свободни. Ние грешим, без да съзнаваме, че злоупотребяваме със свободата, която ни е дал. Така ние причиняваме страдание и на Бога. 70-101.

Когато човек даде свобода на хората, той ликвидира със своята карма. 71-98.

В момента, когато момъкът или момата почувствуват, че им се отнема свободата, Любовта изчезва. Божественият закон гласи: „Човек може да те обича, докато му даваш свобода.” Отнемеш ли му свободата, ти престъпваш закона. 70-11.

Човек, който не почита хората, не е свободен. Човек, който не люби хората, не е свободен. Човек, който не може да прави добро, не е свободен. Човек, който не използва разумно условията, не е свободен. 70-48.

Мнозина казват, че са свободни, че могат да правят, каквото искат. Те не говорят Истината. Защо? Защото свободата е достояние за всички живи същества. Щом е така, с какво право отнемате свободата на тревите, цветята и на животните? 145-23.

РАЗШИРЯВАНЕ НА СВОБОДАТА

Какво се иска от вас? Да поощрявате в себе си стремежа си към свобода. 70-108.

Свободата има три отношения към човека: отношение физическо, отношение умствено и отношение духовно. 8-44.

Докато е малко, детето е свободно да прави, каквото иска. Родителите не са доволни от неговата свобода, но му прощават. Като порасне, то само се ограничава. Ако си позволи да върши това, което по-рано е вършило, никой не му прощава. Има неща, които се прощават, но само на децата. 70-61.

Когато детето порасне и стане голям възрастен човек, той влиза в духовния свят, дето не може да прави това, което е правил в детската възраст. 70-61.

Свободата започва от тялото, прониква в сърцето и оттам в ума, в мозъка. Като обхване физическия човек, свободата влиза в духа и душата му. Обладан напълно от свободата, човек разбира вече Божиите закони, прилага ги и се радва и весели заедно с Бога. 146-19.

Единствената, на която не трябва да се дават никакви съвети, е Любовта. Щом дойде при вас, поздравете я, дайте и свобода да върши работата си както тя знае. 70-263.

ПОСЛЕДСТВИЯТА

Не е ли свободен човек да си избира занаят какъвто иска? Човек е свободен да работи, каквото иска, но в края на краищата носи последствията на своя избор. 145-19.

Понеже човек е свободен в своите действия, погрешките в живота му идат като естествено последствие на неговата свобода. Обаче едно се иска от него: поправяне на погрешките. 26-23.

Проявявайте се свободно, без лъжа, кражба и убийство, защото всеки получава заслуженото. 24-71.

Да се радваш на любовта на всички хора, на техните мисли и чувства, това значи да си роден от Бога и да си свободен от грях. 70-333.

СВОБОДАТА И ДРУГИТЕ СВЕТОВЕ

Светът на светлината изисква свобода. Който се движи в тоя свят, трябва да бъде свободен. Не можеш да мислиш свободно, ако не влезеш в Божествения свят. 70-10.

Светът на топлината също изисква свобода. Не можеш да чувствуваш свободно, ако не влезеш в духовния свят т. е. в света на топлината. 70-10.

Светлината регулира топлината, а топлината - силата. Следователно свободният в Божествения свят е свободен и в духовния; свободният в духовния свят е свободен и във физическия. 70-10.

СВОБОДЕН ЧОВЕК

Важно е човек да бъде свободен, за да се развива правилно. 24-173.

Свободата за човека е тъй необходима, както въздухът. 70-320.

Човек всякога се стреми към свобода. 145-119.

Всички хора искат да бъдат свободни. 70-258.

Някой казва: „Не съм ли свободен?“ Вие мислите, че като сте на земята, сте свободни. Никой не е свободен. Преди всичко, вие не се разбирате. Как може да сте свободни? 70-161.

Малкото дете, увито в пелени, не е свободно. Щом се изправи на краката си, то е свободно вече, може да се движи дето иска. Като старее човек пак загубва свободата си. Не е страшно, когато краката на човека не държат и стават причина да залита на една или друга страна. Страшно е обаче, когато човек изгуби умствената си свобода и започне да залита. Няма по-страшно от това - да изгуби човек свободата на мисълта си и да се поддава на чужда мисъл. 145-20.

Аз наричам свободен човек оня, който люби Бога. Който не люби Бога, нито е свободен, нито учен, нито благороден. 70-258.

Свободата подразбира служене на Бога. Свободен е само онзи, който служи на Бога и изпълнява Неговата воля. 49-42.

Ако помагаш на цялото, ти си свободен човек, ако не помагаш не си свободен. Щом е добре за цялото, и на тебе ще бъде добре. Кракът е свободен, когато върши службата си добре. 70-71.

Кой човек е истински свободен? Свободен човек е онзи, който като го калят, той не се каля. Колкото и да го калят отвън, той не губи равновесие, калта сама по себе си се чисти. Свободен човек е онзи, който от никакъв огън не изгаря. Съвременните хора се намират под влиянието на

своите страсти, пороци, заблуждения, криви мисли и считат, че са свободни. Не, огън е това. Докато не мине през този огън и не се пречисти, човек не може да бъде свободен. 145-20.

Когато дойде свободата, човек започва съзнателно да работи. 143-181.

Човек е свободен да греши, но няма право да греши. Той е свободен да прави добро, но не прави. 70-226.

Истински свободен човек е този, който живее без юлар. Ние се нуждаем от свободни хора, а не от роби. Какво ще ви даде робът? 70-236.

Хората имат и живот, и знание, и свобода и въпреки това са недоволни. 70-320.

Свободният е любещ човек. Той не знае какво нещо е стеснението, грехът и престъплението. 114-75.

БЪДЕЩЕТО НА СВОБОДАТА

Сегашните хора трябва да воюват за живота, за знанието и за свободата. 10-311.

Бъдещето носи живот и свобода на хората. 70-56.

ПРАВДА

Правдата е излязла от рая, за да управлява хората. 47-169.

КАКВО Е ПРАВДА

Когато Любовта е проявила най-голямата си горещина, тя се е превърнала в Правда. 129-13.

Правдата има предвид нуждите на всички живи същества. 145-174.

Красива и мощна си ти и разпределяш всичко в света. 201-108.

Добродетелта и Истината, съединени - това е Правдата. 4-151.

Правдата представлява водата на земята. Каквато е водата по отношение на твърдата почва, такава е отношението на правдата към човешкия живот, защото тя е, която смекчава твърдите тела. Хора, които са се озлобили, втвърдили са се, защото нямат правда, а онези, които са станали меки, имат правда. Дайте на един човек право - не въображаемо, а същественото, което той иска, което му се пада, и той ще омекне. Когато се озлоби те един към друг и станете твърди, това тълкувам с липса на влага у вас - на правда. Отде ще намерите тази влага - тази правда? Ще я вземете отвън, от извора и ще я полеете във вашата саксия. Тази влага се налива чрез ушите по $1 \div 2 \div 3$ капчици и оттам влиза в мозъка. Най-добрият метод е да оставаме на всеки човек правото, което му се пада, защото както водата е необходима за растенията, за организираниите същества, тъй и правдата е необходима за нашите умове, души и сърца. Без нея, растеж не може да има. Всеки, който иска да еволюира правилно, непременно трябва да влага правда в себе си, в другите,

а те - в него. Когато трябва да кажете правдата, истината, кажете я, макар и земята да се обърне с главата надолу дори когато това ви коства живота. 116-113.

Правдата се обуславя от един вътрешен закон в човека. 127-187.

Тя е свързана с Божествения свят, с разумността, с живота на хората, с доброто, с материалния живот на нашите близки. Правдата има само една допирна точка до нас. Тя представлява източниците на вечното благо. Доброто е водата в реката, а разумността е изворът, от който изтича водата, а Правдата е онова неизвестно, скрито място, откъдето иде енергията. 48-242.

Онзи, който няма светлина, няма правда. 6-47.

Светът се нуждае от правда. 190-167.

Единствената етика, с която трябва да започнете е правдата. 43-168.

Търсите ли топлина, горещина идете при Правдата. Дойде ли Правдата в света, тя ще нагорещи всички живи същества. 129-13.

Всеки човек, който иска да бъде обичан от Господа, трябва да обича правосъдието, а да отхвърля от душата си грабителството и неправдата. 126-183.

Пред Бога този е велик, в душата, на когото няма грабителство и неправда. 126-184.

ВИДОВЕ ПРАВДА

Има една специфична правда, която се занимава само с материални работи. Има специфична правда, която се занимава само с духовни работи. Има специфична правда, която се занимава само с Божествени идеи. Всеки човек трябва да премине през тези три гами на правдата. 13-5.

Толстой им отговори: „Аз живях вече по правдата на вярата на света т. е. по материалната правда и вяра, опитах ги и зная какво носят те за човека. След това живях по правдата на духовния свят и тях опитах, но и те оставят човека обиден и наскърбен. И най-после аз пожелах да живея според правдата на Божествения свят.” 13-5.

Има една Правда над нас, на която можем да разчитаме. 8-468.

Казвам: Сега именно трябва да се внесе Божествената правда и вяра в света. Божествената правда иде за пръв път на земята. 13-5.

Божествената правда, която иде сега в света, тя ще стопли човешките сърца. 13-24.

Когато говорим за Божествената правда, ние разбираме всички блага, които Бог е определил за душата. За душите Бог е определил такива блага, каквито ние и не подозираме. Всичко това ще постигнем постепенно, а не изведнъж. 13-52.

Колкото хора досега са се опитвали да внесат Божествената правда и Любов в света, всички са били разпънати. Сега обаче светът ще бъде разпънат, а Божествената правда, Божествената вяра и Любов ще се вдворят. 13-6.

Божествената правда изключва всякаква слава и почести, всякакви богатства и знания за лична облага. 13-17.

Божествената правда освобождава човешката душа от всички пороци. 13-22.

Когато престанете да съдите хората, вие ще добиете Божествена правда. 13-27.

Ако някой иска да бъде истински поет, той трябва непременно да има в себе си тази Божествена правда и Божествена вяра. Ако някой иска да стане истински художник, той трябва непременно да живее в Божествената правда и Божествената вяра, да се шири в тяхната безграничност. Живее ли по този начин, човек ще бъде свободен от всякакви съмнения и подозрения. 13-21.

Разчитайте на ръцете си, като символи на Божиата правда. 70-251.

ПОСТИГАНЕ НА ПРАВДАТА

Всеки трябва да носи правдата в сърцето си. 27-295.

Всички хора търсят правдата в света, имат желание да я постигнат, но нямат методи как да я приложат. 27-286.

Човек, като мисли само, че е праведен, може ли да стане праведен? Не може! И когато чувства, че е праведен пак не може да стане праведен. Той трябва да живее праведен живот - нищо повече. Правдата у човека произтича от живота му. 43.10-24.

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ПРАВДАТА

На съвременните хора им трябва най-вече правда. 8-490.

Правдата е за душата, за сърцето, за чувствата. 27-285.

Правдата може да се пренесе в живота чрез вярата. Коя вяра? Чрез разумната вяра. 48-243.

Когато дойде Истината в света, само тогава се налага правдата. 27-284.

Съвременният свят се нуждае от хора, които прилагат правдата. 145-174.

Нека всяка истина, всяка правда да се изяви пред света! Нека се знае, че има един велик закон, който е свещен за всички хора. 8-507.

Не се възмущавам от неправдата, но казвам: да обичаме правдата! 70-21.

Търсете Царството Божие и Неговата Правда. 70-150.

ПРАВО

Всяко разумно същество знае кое е право. 7-261.

Всеки търси своето право. 145-229.

Ако твоята неправда не се превърне на правда, не можеш да станеш човек. 102-6.

В света има едно Божествено абсолютно право, в което няма никакво изключение. Това право се прилага еднакво спрямо всички. 137-9.

Човек трябва да разбере, че Божественият живот работи в него и да знае, че всяко благо е дадено не само за него, но и за ближните му. Всеки има право да се ползва от богатата на живота за своето развитие. 25-28.

Някога човек отдава правото на силния, някога - на слабия, а някога - на всички същества. В последния случай той живее в Божествения свят. 130-84.

За да се обичат, хората трябва да си отдават едни на други правото, което им е дадено. Отдавайте правото на всеки човек, което Бог му е определил, и го подкрепвайте в неговите стремежи. Всички хора, всички народи трябва да спазват правата си, които природата им е дала. 145-169.

Всеки човек има право да яде, всеки има право да се стреми към щастлив живот, понеже е взел участие в работата на цялото Битие. Обаче колкото по-съзнателно е работил, толкова по-лесно ще придобие щастие. 145-189.

Като работи с любов, човек всякога постъпва право. 145-268.

Който не обича, право не му се дава. Който обича, т. е. прилага закона на Любовта, всякога му се дава право. 112-37.

Този свят е създаден от Бога. Хората нямат право да заповядват в чуждо Царство. Те трябва да се подчиняват на това, което Бог е създал. 145-257.

Ще кажете, че сте свободни, независими и т. н. Не, ти ще се подчиниш на властта. „Ама аз имам право.” Ти можеш да имаш право, но той има власт в ръцете си. 145-258.

Често човек губи правата посока на движение, съзнанието му потъва в гъстата материя и той губи вече понятие за право и криво. 70-81.

Ние трябва да имаме едно свещено правило: трябва да оставаме нашето право Бог да го защитава. Но дойдем ли до Божественото право, ние ще го защитаваме. 8-9.

Ако неправдата на света се превърне в правда, може нещо да се очаква от този свят. 102-6.

Има правда в света! Правдата ще застави всички хора да живеят чист и свят живот. 11-125.

СПРАВЕДЛИВОСТ

Съвременните хора се безпокоят. Те търсят Божията правда и справедливост. 192-10.

Има един закон, който не смекчава. Той еднакво действа и спрямо богати, и спрямо бедни. Този закон е абсолютната справедливост. 8-468.

Какво представлява справедливостта? Тя е качество на Духа. Тя има Божествен произход. Любовта, Мъдростта и Истината в човека трябва да се ръководят от справедливостта. 145-175.

Справедливи трябва да бъдем! Ние не страдаме толкова от липса на любов, колкото от липса на справедливост. Няма ли справедливост, на всяка стъпка ще има жестокосърдечие. 8-490.

В света съществува висша справедливост, от която ще се разбере, че всяко добро или лошо дело носи своите последствия. Доброто винаги има добри резултати; злото има лоши резултати. 47-85.

Наистина велико нещо е справедливостта. Дето има правда и справедливост, там има ред и порядък, там има свобода. 192-100.

За да имате успех в живота си, трябва да работите със закона на справедливостта. 88-73.

Справедливостта подобрява живота на човека. Тя усилва дарбите и способностите му. 88-73.

Справедливият има вътрешен мир и спокойствие. 88-73.

Човек трябва да бъде справедлив. 145-174.

Той трябва да бъде справедлив: да не мисли само за себе си и да изхожда само от своето положение, но да се вглежда в положението на ония, които стоят под него. 88-73.

Добре е да отстъпваш, но да знаеш кога и къде. Например, никога не отстъпвай в любовта. 68-242.

Преди всичко, човек трябва да бъде справедлив към себе си т. е. към своите мисли, чувства и постъпки. 145-229.

Щом държи съзнанието си будно, той всякога може справедливо да преценява погрешките си и различава кога какво върши, добро или зло. 78-181.

В справедливите и разумни отношения няма унижение. 88-77.

Мислете върху закона на справедливостта и го прилагайте. 88-75.

Господи, помогни ми и аз да стана справедлив. 50-58.

В отношенията на хората от петата раса силата решава въпросите. Слабият трябва да се подчинява на силния. Между хората на шестата раса справедливостта ще решава въпросите. 145-175.

Трябва да бъдеш справедлив, да знаеш на какво имаш право и на какво нямаш. 68-242.

Справедливостта има отношение към всички светове - видими и невидими. Тя има отношение към вечността. 88-74.

ЗАКОНИ

На всяка стъпка, възрастващият ум, възрастващият ум на човека среща безброй явления, които привличат неговото внимание. Тези явления произвеждат разнообразни впечатления в човешката душа и подбуждат ума към дейност с всичките му сили и способности като го карат да търси причините на тези явления и да откриват законите, по които те се извършват, а така също да разбере значението, което те имат за човешкия живот. Несъмнено, всички тия явления, колкото и загадъчни да се стрували първоначално на човека, се управляват от известни закони. Те са резултат от работата на известни сили, които действуват в природата за осъществяване на някаква световна цел. 1-3.

Човек трябва напълно да възприеме началата на разумността; да се проникне от неговите закони; да развие в себе си ония сили и способности на висшето си естество, които ще му дадат ключа на истинския успех и ще го въведат в оня свят, дето умът намира най-високото си призвание - да употреби природните сили за своето повдигане, от положението на роб и слуга, до положението на господар и владетел в царството на природата. 1-6.

Ако нашите разбирания са слаби, това не показва, че в света не съществуват абсолютни закони, които регулират отношенията на хората. 5-199.

Правото във всички векове е право; доброто във всички векове е добро; Любовта във всички векове е любов. Ние можем да имаме различни разбирания за доброто, за правото, за любовта, но те ще бъдат по отношение на нас, а не по отношение на великата Вселена, която съдържа всичко в себе си. 5-198.

КАКВО Е ЗАКОН

Под думата „закон“ разбираме проявеното, оформеното в света. С други думи казано: законите не са нищо друго, освен форми, по които може да се изпълнява Божията воля. Според окултистите, само онзи, може да изпълнява Божията воля, който е проявил своята разумна воля. Той вече може да бъде господар на себе си, на окръжаващите и на природата. 24-100.

Групирането на фактите вътре в света т. е. нашите частни, малки опитности, които добиваме, като се формуват, образуват един закон и казваме, че законът се изразява по един или друг начин. 120-26.

Законът, това е една жива същина. Закон може да има само в съществата, които са разумни, съзнанието, на които е минало от материалната страна - от фактите към законите, от частното към общото и от общото към целокупното. 6-173.

Закон съществува само там, дето живеят разумни същества. 12-30.

Някои, които не разбират законите, изкривяват ги. 122-142.

Дето има закон, там има свобода. 136-33.

За да светне лицето ти и да изчезнат бръчките ти, трябва да прилагаш закона на Любовта и справедливостта, както и закона на Истината и Свободата. 102-73.

ВИДОВЕ ЗАКОНИ

Законът за самосъхранението и дълга, представляват нещо като двете противоположни страни на нашето естество. Те са двата центъра, около които се върти цялата наша дейност в живота. Самосъхранението по силата на своята природа е родило себелюбието - майката на всички пороци. Под влиянието на закона на любовта, човек престанал да мисли само за себе си и за своето лично щастие. Докато нагонът за самосъхранение е карал човека да заграбва и обсебва чуждото, законът на любовта го принуждавал да дава дори от своето, за да подпомогне своите страдащи братя, своите близки. 1-41.

Щом възприемеш законите на Великото Начало и ги приложиш разумно, нещата стават за нас постижими. 91-198.

Ще спазваш Божествените закони. Ще кажеш: „Това е закон!“ 39.4-16.

Ако този закон е човешки, ще го опитате и после ще го повярвате. Ако е Божествен, първо ще го повярвате, после ще го опитате. 145-5.

Според областта, в която действат, тия закони биват три вида: физически, които се отнасят до материята; астрални, които се отнасят до сърцето, до света на желанията и умствени, които се отнасят до ума. Тези три вида закони се различават по форма. Например човекът на ума обича изящните, красивите неща; човекът на сърцето обича съдържанието на нещата; физическият човек разглежда нещата по обем, по външна форма, по големина. 49-82.

Всеки човек отделно или всяко семейство, всяко общество може да си има свои схващания, но те не изменят Божествения закон, върху който почива нашето растение. Докато сме в съгласие с тоя закон, у нас ще има растеж, ще има подем на нашите мисли и чувства, замах или разширение на нашата воля и тогава ние лесно ще можем да се разберем. Това ще бъде всякога, докато сме във връзка с малките и големите закони. 5-20.

Божествените закони нямат общо с човешките. Волята Божия не е в човешките закони. 58-23.

Едно трябва да знаете: писани закони в природата не съществуват. Истинските Божествени закони са написани само в сърцата и душите на разумните същества. 127-211.

Да познаваш и приложиш Великия закон, който Бог е написал в твоята душа, това е идеалът, към който всеки съвременен човек трябва да се стреми. 127-212.

Светът може да живее по свои закони, хората от света могат да постъпват както искат, но вие ще постъпвате според нашите закони, законите на Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата и Добродетелта. 0-11.9.90.

За да избегне влиянието на земните закони, човек трябва доброволно и съзнателно да се подчини на влиянието на разумните, Божествени закони. 38-119.

Светът, в който живеем се управлява от закони, от правила, които Бог е положил отдавна, когато е устройвал Вселената. 36-3.

Има Божествен промисъл, който чрез истински закони направлява човешкия живот. 4-97.

Човек не може да устрои хармонично своя дом, да бъде щастлив, докато не разбере Божествените закони и ги приложи. 38-253.

В сърцето на човка са написани Божествените закони. 35-336.

Докога ще се раждаме и преражда ме? - Докато се научите доброволно да се подчинявате на Божествените закони. 137-96.

Законите, за които ви говоря, са живи и неизменни. 27-268.

Има закон, според който, като наскърбиш или обидиш някого, тази скръб ще се върне към тебе. 127-42.

Изобщо всички положителни неща идат по закон, а отрицателните: смърт, омраза завист са без закон. Страданията са без закон, а радостите - със закон. 27-267.

Вън от физическия свят има други закони, които регулират нашия живот. Понеже не познават тези закони, хората мислят, че всичко се нарежда от законите на физическия свят. 72-35.

В света вие ще опитвате много закони, докато най-после, чрез страдания ще се домогнете до единствения закон - законът на послушанието и изпълнението на волята Божия. 46-53.

Човек трябва да работи, да учи, да се домогне до законите на кабалата, до законите на висшата математика. 49-32.

ЗНАЕНЕ НА ЗАКОНИТЕ

Хората „Трябва да изучават законите, които управляват живота. 49-82.

Ако искаш да следваш моя път, трябва да изучаваш законите на Битието. Те няма да се изменят заради тебе. Ще учиш и ще прилагаш и ще вървиш напред, без никакво отклонение. 38-230.

За да има прави разбирания, човек трябва да познава законите, които регулират живота. Ако разбивате законите на живота, вие разбирате хората. 141-181.

Като ученици вие трябва да изучавате природните закони. Като ги изучавате, съзнателно ще ги използвате и ще разберете откъде идат противоречията. 74-58.

И млади, и стари имат противоречия. Защо? Защото не са разбрали още законите на живота. 145-36.

Защо съществуват омразата и недоразуменията между хората? Защото те живеят в света на беззаконията. Като знаете това, стремете се да установите Божествените закони на земята. 77-267.

Законите, които Бог е наредил, трябва да се изучават, защото върху тях се гради личният или индивидуалният, умственият и духовният живот на човека. 127-432.

Знаете ли законите на мисълта, вие ще можете правилно да трансформират енергиите на вашия мозък. 46-48.

Сегашният човек не познава още законите на своята мисъл и на своето сърце. Ето защо, той се натъква на различни мисли и чувства, с които не знае как да се справи. 70-286.

Който иска да помага, да влияе на хората, той трябва да знае законите, по които да въздейства. 48-191.

Трябва да знаете естествените закони на живота и природата и по тях да се ръководите. 70-86.

Никаква религия и наука, никакъв обществен строй, никакво възпитание, никаква култура не могат да се поставят на здрави основи, без вътрешно разбиране законите на живота. 27-220.

Задачата на ученика е да научи всички закони. 127-131.

Преди да влезе в новата земя, към която Духът го ръководи, за да получи своето наследство и свобода, като пълновъзрастен, той трябва да научи основните принципи и закони на истинския живот. 1-6.

СПАЗВАНЕ НА ЗАКОНИТЕ

Днес законите се изпълняват не по собствено желание, не от съзнание за дълг, а насила. Навсякъде има принудителни мерки за изпълнението на законите. 5-201.

Онзи, който може да изпълни малкия закон, може да изпълни и Великия. 5-209.

Всяко нарушение на физическите закони произвежда разстройство в стомаха, корема, червата. Всяко нарушение на духовните закони произвежда разстройство в дробовите т. е. в чувствата на човека. Всяко нарушаване на законите на умствения свят произвежда разстройство в главата. Обаче физическия, духовния и умствения свят са така тясно свързани, както този и онзи свят. Ето защо, в който свят греши човек, това се отразява върху целия му организъм. 146-231.

Казвате: Защо са толкова строги законите? Законите са строги, защото съзнанието на съвременните хора не е будно, вследствие на което не могат да влязат във връзка със съзнанията на висшите разумни същества и от тях направо да се поучават. Тогава не остава друго, освен да изпитат строгостта на законите, за да се пробуди в тях висшето съзнание. Онзи, в когото Божественото съзнание е пробудено, той никога не се натъква на разумните закони. Той върви в съгласие с тях и ги прилага. 49-30.

Когато се говори за разумен живот, подразбираме прилагане на законите. 27-220.

Ако вървите по Божествените закони, нито косъм няма да падне от главата ви. 0-11.9.90.

Когато изпълнява Божия закон, човек се радва. Когато не го изпълнява, той страда. 70-110.

Турете сега мисълта си: „Можем да изпълним най-малкия Божествен закон.“ И след 2000 години ще проверите резултатите. По-напредналите от вас може и след две години да проверят, а някои даже след десет години. Но за това се иска чист, възвишен и благороден живот. 5-219.

И човек създава условията. Ако знаете как да приложите Божествените закони, вие сте господар; ако не знаете как да ги приложите, вие сте слуга. 4-80.

Ще излезем смело пред света и ще кажем: Ние сме длъжни най-напред да изпълним Божия закон, а след това ще изпълним вашият закон. 127-243.

Бог и природата няма да изменят законите заради нас, но вие трябва да се справите с тия закони. 27-104.

Да станем проводници на Божия закон, които да завладее всички умове и сърца. Всички мъже и жени да станат деца - синове на Царството Божие, да заживеят на земята както трябва. 4-152.

Щом кажете нещо, което не е съобразено с Великия Божествен закон, изпитвате скръб като че ли сте изгубили нещо. 43.30-88.

Ако хората живеят съобразно законите на живата природа, всичко ще им върви по мед и масло, ще живеят в мир и радост. 127-425.

Злото започва оттам, отдето започват малките закони. 5-199.

Някой казва: „Този закон е малък закон, защо да го изпълнявам, аз ще изпълня големите закони. - Не, човек, който не е готов да изпълни малките закони, той не ще бъде в състояние да изпълни и големите. 5-200.

Днес законите се изпълняват не по свободно желание, не от съзнание на своя дълг, а насила. Навсякъде има принудителни мерки за изпълнение на законите. 5-200.

Всеки човек отделно или всяко семейство, всяко общество може да си има свои схващания, но те не изменят онзи Божествен закон, върху който почива нашето растение. Докато сме в съгласие с тоя закон, у нас ще има растеж, ще има подем на нашите мисли и чувства, замах или разширение на нашата воля, и тогава ние лесно ще може да се разберем. Това ще бъде всякога, докато сме във връзка с малките и големите закони. 5-201.

От момента, когато нарушим съзнателно или несъзнателно един от тези закони, малък или голям, нарушава се и равновесието в нас. Ние не можем да разберем причината за безпокойствието ни, криво ни е, недоволни сме и търсим причината у другите хора. 5-201.

Ако прилага разумните природни закони в живота си, човек никога не може да бъде нещастен. Каквото да изгуби, природата ще му го даде четирикратно. 59-16.

Страданията показват, че човек е влязъл в разрез със законите на живата разумна природа. 27-269.

Правилното разбиране и прилагане на законите ще ви избави от ред ненужни страдания в живота. 127-276.

Аз превеждам старите закони на нов език, за да бъдат разбрани и изпълнени от всички. 26-124.

Ние трябва да знаем Божия закон и да го изпълняваме абсолютно, и то от любов, а не от страх. 126-21.

„Ако спазваш законите, които съм положил, ще бъдеш всякога щастлив, радостен, блажен и всичко, което захванеш, ще сполучиш.” 4-3.

НЯКОИ ЗАКОНИ

В живота закон е: всяко нещо, което се върши без Любов, без Мъдрост и без Истина, е престъпление. Каквото ви съветва Любовта, Мъдростта и Истината, това вършете. 0-4.10.84.

Ако мислите и чувствата на човека са правилни, и действията му ще бъдат правилни. Това е закон, в който няма никакви изключения. 27-9.

За да бъдат доволни умът и сърцето, всякога трябва да се занимават с нещо. Това е един от великите закони на Битието. 27-9.

Хората не трябва да бъдат еднакви. Между хората всякога трябва да съществува известна разлика. Това е Божествен закон. 4-150.

Законът е следният: всеки трябва да носи торбата си сам. Ако иска много, не може да носи толкова и търси други да му помагат, той не е на прав път. Невидимият свят знае кой колко може да носи. 132-163.

В природата има един велик закон, който определя мъчнотиите на хората, според тяхното умствено развитие. Колкото мъчнотиите на един човек са по-големи, толкова този човек седи на по-висок умствен уровень. 127-255.

Човек трябва да работи в живота първо с низшите сили, а после с висшите, а не обратно. 49-87.

Туй, против което човек въстава най-много, то ще му дойде до главата. Туй, което не искаш, то ще ти дойде до главата. 8-366.

Като изучавате законите на възпитанието, ще видите, че човек не може да предаде на другите това, което той няма в себе си. 35-294.

Ако отивате при канарите, няма да им говорите меко, благо, но ще вземете чук и длето и ще удряте, да получите от тях някакъв скъпоценен камък. 49-87.

Злото е една необходимост при сегашните условия на живота, а доброто е друга необходимост за растенето на човека. Те служат за развоя на сегашната еволюция или за развоя на сегашната наша душа. Може в бъдеще този закон да се измени, в природата нищо не е вечно. 7-28.

Закон е: когато се отнема нещо от човека, в замяна на отнетото му се дава друго нещо. Ако той е оценил това, което му е дадено, новото, което получава, ще бъде по-добро от старото. 143-36.

Съществува следният закон: Вземай толкова, колкото можеш да носиш. 45-11.

Не сте ли доволни от това, което имате, и да придобиете богатство или знание, пак ще го изгубите. 45-11.

Мислите и чувствата идат периодически. Волевите прояви също идат периодически. Като знаете това, спазвайте моментите на приливите, които идат от умствения или ментален свят, от астралния или сърдечния свят и от причинния или от света на волята. Който разбира законите на тези светове, разумно се ползва от техните приливи. Който не ги разбира, натъква се на ред пакости. Приливите в умствения свят причиняват пакости, каквито въздухът причинява. Знаете, че когато се срещат въздушни пластове с различна гъстота и температура, явяват се големи ветрове, бури, урагани, които къртят дървета, канари и др. Приливите на астралния свят пък причиняват пакости, подобни на водата. Там, гдето горите са изсечени, при топенето на снеговете и ледовете потичат буйни води, които наводняват ниви, лозя и отнасят със себе си хора, добитък и къщи. Пазете се от умствените и астрални приливи и отливи, да не би със своите дисхармонични мисли и чувства да изкорените всичко хармонично в себе си. Някой се разгневи, избухне и разваля отношенията си с хората, а после казва: Съжалявам, че не можах да се въздържа. Няма защо са се въздържал, но трябва да бъдеш умен, да не сечеш горите си. Сега ще чакаш най-малко 30 години да израстат горите отново, за да те запазят от ветровете и наводненията. 38-137.

Изучавайте законите, по които стават приливите на мислите и на чувствата, да се ползвате от тях. При това трябва да знаете времето, когато те стават. Понякога приливите на мисълта не съвпадат с приливите на чувствата, а понякога съвпадат. Няма по-голямо щастие за човека от това, да използва едновременно приливите на ума и на сърцето си. 38-138.

Каквито са отношенията на човека към ближния му, такива ще бъдат отношенията на Бога към човека. Простреш ли ръката си към давящия се, ще видиш простряната десница на Бога към тебе. Това е Божият закон. Христос е изказал този закон с думите: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери”. Този закон е еднакъв и за земята, и за небето. Искате ли да си подобрите земния си живот, приложете този закон в отношенията си с хората. 61-249.

МЕТОДИ

Помнете: Както съществуват физически и материални методи за постигане на нещата, така също са известни и духовни или психически методи. И едните, и другите са прилагани от най-древни времена. 64-157.

Ако хората не успяват в живота си, това се дължи на факта, че те разместват методите, с които си служат. 80-46.

Ако прилагате методи, те трябва да бъдат изпитани не само от другите, но и от самите вас. Например англичаните и американците си служат с някои методи на индусите и вместо положителни резултати, те получават отрицателни. Всеки народ, всеки човек трябва да си служи с методи, които отговарят на самия него. Това са методите на природата. Те са лесни и безопасни. 38-124.

При малките мъчнотии ще си послужите със закона на Любовта. Намерите ли се пред големи мъчнотии, вие ще си послужите със закона на Вярата. 80-46.

Вярата побеждава големите мъчнотии, а Любовта - малките. 80-46.

Всички големи борци са започвали със закона на Любовта, а са свършвали с вярата. За да развият мускулите си, те са започвали с любовта. Те са обичали работата си и затова са имали разположение да правят ред упражнения, всеки ден да ги увеличават, да пристъпват към все по-тежки и сериозни. Като дойдат до известно постижение, те излизат на борба с по-слаби от себе си, за да придобият вяра в своите сили. Постепенно те излизат срещу все по-силни борци, докато един ден се уверят напълно в своята сила и се обявят за готови борци. Те имат вече вяра в себе си и работят с нея. 80-48.

Вие не трябва да си създавате илюзии в ума, че природата ще създаде за вас специален метод. Не, всинца ще спадате към тази категория на оня метод, към който са подложени всички живи същества, без разлика. 39.14-4.

ВИДОВЕ МЕТОДИ

Като сме дошли на земята, ние трябва да свършим работата си и то по най-правилен начин. 145-206.

Като дойдете до новото, приемоте го като нов начин на работа, а старото турете настрана. 70-153.

Като е дошъл на земята, човек трябва да търси път не само за физическото си изкачване по планинските върхове, но и за духовното си повдигане. Затова именно той трябва да избира съответните методи за работа със себе си. 82-64.

Докато хората прилагат старите методи в живота си, те няма да имат никакви положителни постижения. Старите методи се изгнили вече греди, които не могат да издържат новата постройка. 130-22.

Като прилагате знанието и любовта си, избирайте съответни за вас методи. Мнозина си служат с метода на аналогията. Само онзи може да прилага този метод, който се е научил да наблюдава, да върви от причината към последствията. Като придобие наблюдателност и философско гледане на нещата, тогава човек може да приложи метода на аналогията. Метода на аналогията е съкратен процес. 145-42.

От окултно гледище, под добър метод се разбира онзи, който може да се приложи в действителния живот. 29-6.

Понеже всички не сте на еднакъв уровень в развитието си, затова всеки ще представи свой специфичен метод за работа, който да може да се приложи в живота. 71-6.

Всеки ще прилага, ще работи според метода, който той знае и който е негов специфичен. 71-6.

Има нещо в света, което трябва да се оправи, но хората не могат да го оправят. Защо? Методите им са човешки. Има Божествени методи, чрез които светът може да се оправи. Те са невидими, но дават добри резултати. Аз ви посочвам тия методи. 70-134.

Вие трябва да се научите да се ползвате от методите, с които природата работи. 71-7.

Мисли, желания и постъпки, които остават след човека за вечни времена, показват, че той е работил с природни или Божествени методи. 86-307.

Помнете, Бог работи по незначайни пътища, никой да не Го вижда, никой да не го забелязва. Като види, че човекът, на когото помага, не може да се пробуди, Бог прилага друг метод за Него. Той си служи с много начини, докато събуди желанието в човека да прави добро. 70-327.

Учете се да различавате кой метод е човешки и кой е природен или Божествен. Ако някой метод остарява, ще знаете, че е човешки. Ако се усилва и подобрява, той е природен. 86-304.

Колкото повече даден метод не губи силата си и качествата си, а все повече усъвършенства, толкова по-ценен е той. Този метод е Божествен. Човешките методи са временни и нетрайни. 86-304.

Божествените методи са вътрешни. 38-253.

Хората се нуждаят от нови методи за възпитание и самовъзпитание. Ако вървите по старите методи, ще има затвори, наказания, съдене и т. н. 86-305.

Сега се говори за възпитание и самовъзпитание на човека, но и едното, и другото ще дадат резултати, когато хората се върнат към първите методи т. е. към методите, с които разумната природа си служи. 35-314.

Колкото хора има на земята, толкова и различни методи има за възпитание. Един принцип може да се приложи при възпитанието, но никога един и същи метод. 34-8.

Най-добрият метод за възпитание на човека е да бъдете слепи за погрешките му, да мислите доброто му, без да му правите никакви бележки. Ако на всяка стъпка правите бележки на човека, вие ще си навлечете ред неприятности. Този метод е по-лесен, но последствията му са лоши. 78-179.

Ако сте учител и дойде при вас един ученик и се оплаква, че му взели един лев, не бързайте да търсите виновника и да го наказвате, но кажете на пострадалия: Ето, аз ти давам един лев, който другарят ти взел. Този метод ще действа добре върху онзи, който е взел без позволение

нещо от другаря си и върху онзи, на когото е взето. Не губете напразно време и енергия. Тръгнете ли да търсите виновника и да го наказвате, вие губите енергия и време за дребни работи. 148-218.

Прилагайте нови методи при възпитанието и самовъзпитанието. 148-218.

Дето има насилие, там последствията са лоши. 91-46.

Лесно може да се възпитава едно дете, но трябва да се знаят новите методи. 70-73.

Прилагайте новите методи в живота си, за да вървите в правия път. 148-218.

Като отидеш при един човек, постави се така, както той обича. Всеки трябва да разбира какво обича другият. Това е правилният метод, който трябва да прилагате. 191-218.

МЕТОД „СВЪРЗВАНЕ С БОГА”

Който иска да бъде ученик на Божествената школа, трябва, от една страна, да хармонизира силите на своя организъм, а от друга - да се хармонизира с окръжаващите. 3-125.

Вън от мисълта за Бога, като най-разумно същество, което има предвид всички живи същества и им помага, не търсете друг метод. 38-124.

Следователно, сутрин, като станете от сън, помолете се на Бога и започнете да мислите за Него, като вечна Любов, вечна мъдрост и вечна истина. Мислете за Него, че е благ, не се гневи, не отмъщава, не прави погрешки. Каквито погрешки виждате в света, те са човешки. Всичко, което Бог е създал, е добро. Като държите тази мисъл в главата си, вие регулирате силите на своя мозък. Това значи правилна връзка на човека с Бога. Свържеш ли се с Бога, ти можеш вече да владееш силите на своя ум и на сърцето си. Това подразбира поговорката, „С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Да се свържеш с Бога, това не значи, че изведнъж ще потекат енергиите от Него към тебе. Ти само ще предизвикаш да започнат да текат енергиите от Бога, но те ще минат през същества от по-високо развитие и постепенно ще слизат надолу, докато стигнат до твоя ум. Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според Божиите закони. Това значи регулиране и владееене силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-безопасните и най-леките. Той е наречен метод за „свързване с Бога” или метод за „за възстановяване на хармонията между човешките души”. 38-128.

Ще повдигнете погледа и мисълта си нагоре. 38-129.

Ще мислите за Бога по една две минути и ще кажете в себе си: „Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг”. 38-128.

Който иска светлина в ума си, да мисли, че Бог е всевъздух; който иска топлина в сърцето си, да мисли, че Бог е Любов. 38-128.

Разумните същества търсят само такива души, в които живее истината. Като намерят такива души, те гледат, каква светлина има в умовете им, каква топлина и чистота има в сърцата им и каква свобода в душите им. Светлина, топлина и свобода са трите елемента, които всяка душа трябва да има. Чрез тях човешката душа се свързва с разумните същества. 38-136.

МЕТОД „С ЛЮБОВ“

От единия до другия край на света съществува насилие, а насилието ражда всички нещастия в живота. Насилието не е наложено от природата, но човек, със своята лакомия сам го налага и върху себе си, и върху своите ближни. 13-17.

Днес повечето хора имат криво разбиране. Те мислят, че светът ще се оправи с насилие. С насилие светът може да съществува, но с насилие не може да се оправи. 70-158.

Всеки, който мисли, че с власт, с насилие ще оправи работата, той влиза в животинското царство. 130-71.

Човек може да извоюва своето право, но ще знае, че ако употреби физическа сила, той не е нищо друго, освен едно животно. 130-68.

Дето е насилието, там никаква любов не съществува. 145-207.

Днес навсякъде виждате насилието да управлява, но светът не може да се оправи чрез насилие. 145-236.

Единствената сила, която може да оправи света е Любовта. 145-236.

Единственото нещо, което не прави зло, е Любовта. Тя гледа към всяко същество еднакво. Дайте пълна свобода на любовта в себе си, да се прояви, както тя желае. Сега ви препоръчвам като метод за работа, за приложение закона на Любовта. Чрез този закон вие можете да влезете във връзка с всички ваши напреднали братя в невидимия свят. 78-129.

Има един правилен, разумен начин, по който човек може да отмъсти някому. Кой е този метод? - Начинът на Любовта. 12-77.

Днес мнозина мислят, че като наругаят някого, ще го оправят. 145-235.

Едно се иска от хората: да приемат любовта доброволно, а не чрез насилие. 70-326.

Сърцата ви трябва да се обърнат, но не чрез насилие, а по закона на любовта. 145-296.

При сегашното възпитание на децата принудителният метод играе главната роля. Детето отива на училище по принуждение. Време е вече съзнанието да ръководи човека. Принудителният метод не е нищо друго освен Мойсеевият закон. Обаче дето участва съзнанието, там работите стават с любов и разположение. 83-374.

Пазете се от използване. 145-207.

Доброволно Любовта е готова да даде всичко, но не чрез насилие. 145-207.

Дето е любовта, там няма насилие. 145-325.

Не насилвайте тялото си, не насилвайте ума си, сърцето си, душата си. 70-325.

Човек трябва да прави всичко с любов и разположение. 145-311.

Вие сте дошли на земята да се учите, да приемете Божията любов и да я приложите. Как ще се приложи, по какви методи, това не е важно. Важно е да имате плодове. 70-326.

Любовта се придобива по пътя на прилежанието. 145-325.

Бъдещата култура носи методи, чрез които човек може да впрегне енергиите на своите мисли и чувства и да ги използва като светлина и топлина. 8-104.

МЕТОД „С ОБИЧ”

Мнозина ще кажат, че думата „любов” може да се противопостави на омразата. Не, само обичта е в сила да унищожи действието на омразата. 48-236.

МЕТОД „СЛУЖЕНЕ”

Докато живее само за себе си или за своя ближен, човек служи на злото. 145-242.

Щом живее за всички, щом обича всички, той слугува, служи на доброто. 145-242.

Служене се иска от сегашните хора - служене по любов. 145-296.

Досега хората са служили без любов, а сега ще работят с любов. 70-201.

Ще слугуваш на човека заради Бога в него. 70-319.

Добрият човек е ангел, служител на Бога. 70-299.

Да служим на Бога с радост. 70-326.

Бог не иска да му служим чрез насилие. 70-326.

Как бихте нарекли новата любов? Любов на слугуване. Да проявиш новата любов, това значи, да отстъпиш своя стол на оня, когото обичаш. Щом приеме твоето място, и той те обича. 70-201.

Който служи добре на себе си, той ще служи добре и на Бога. Щом служи добре на Бога, ще служи добре и на ближните си. 134-80.

Да се обичат хората, да живеят братски, това е резултат на служенето на Бога. 134-80.

МЕТОД „С ДОБРО”

Който отговаря на злото със зло, той следва пътя на падналите духове. 24-38.

Пазете се от злото, без да се страхувате, но не мислете, че можете да го победите. Това не значи, че то е всесилно. Помнете, че злото отстъпва пред доброто. Като знаете това, не се борете със злото, но турете доброто срещу него, то да го възпитава и укроти. 64-141.

Само доброто е в сила да превърне злото в добро. 64-43.

Оставете доброто да се справя със злото. Щом се натъкнеш на злото, викай за посредник доброто. Вместо тебе, нека то се разправя със злото. Ако искаш сам да се разправяш със злото, непременно ще бъдеш бит. 91-232.

Ако искате да измените състоянието на човека, непременно трябва да му дадете нещо реално. За тази цел човек трябва да знае какво да даде и как да постъпи. 48-236.

Когато правя добро и помагам, не е важно да ме познаят хората. Важно е, какво са придобили те от хубавите плодове и как благодарят на Бога за направеното добро. Ако познаят

любовта, аз се радвам на доброто, което съм направил. Ако оня, който е изял хубавите плодове, отива да мъчи хората, аз търся начин да му помогна да влезе в пътя на доброто и любовта. Аз търся причината в себе си и казвам: втория път ще му внесе повече сладчина в тия плодове. 70-326.

С добри мисли само ще побеждаваме нашите неприятели. 0-1.2.91.

Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни. 86-26

МЕТОД „НЕ ПРОТИВИ СЕ НА ЗЛОТО”

Ползвай се от добрите последствия на доброто, а избягвай, лошите последствия на злото. 91-46.

Христос казва: „Не противи се на злото!” Как ще се противиш на силния? Как ще, се противиш на земята, която те носи в пространството? 145-255.

Всеки човек в себе си е раздвоен: половината от материята на неговото тяло принадлежи на злото, а другата половина - на доброто. 145-255.

От наше гледище злото никога не е взимала надмощие над доброто. Доброто е по-силно от злото. 45-139.

Казано е: „Не противи се на злото.” Защото, ако се противим на злото, ние тогава му даваме сила. 122-98.

Не се стреми да победиш злото, нито да го помириш с доброто. 91-46.

Ние трябва да избягваме злото, но не да му се противопоставяме, да не се борим с него. 11-13.

Който не разбира законите на злото, той става на пепел, т. е. разрушава се. Затова Христос казва: „Не противете се на злото.”

С други думи казано: не бори се със злото! Който се е борил със злото, той сам е подписал присъдата си. Никой човек досега не е победил злото. 144-259.

Някой казва за себе си, че е отстъпчив и лесно решава задачите си. Зависи кога трябва да отстъпва. Човек трябва да бъде разумен, да знае кога да отстъпва и кога да настъпва. Ако настъплението е външно, човек вътрешно трябва да отстъпва. Ако не може да отстъпва, той трябва да държи поне отбранително положение. Христос казва: „Не противи се на злото”. Това значи, когато кармата е назряла и тропа на вратата ти, ако си умен, трябва да отстъпиш. Отстъпваш ли, ще спечелиш; ако не отстъпиш, ще изгубиш. Щом виждаш, че си обсаден отвън, искаш или не искаш, ти трябва да отстъпиш. Каже ли някой, че не иска да отстъпи, всичко е свършено с него. Ще каже, че е готов да се самоубие, но не и да отстъпи. С убиване въпросът не се решава. Ония, които са обсадили човека, продължават да го гонят и в другия свят. Каквото и да прави, колкото и да рита, човек не може да се освободи от закона. На парчета ще го разкъсат, но ще го хванат. Има един начин, по който човек може да се освободи от закона. Този начин седи в приложението на правата мисъл. 60-194.

Казва Писанието: „Не противи се злоту!” Това значи: не се борете със злото! Всеки, който се бори със злото му предава сила. Когато искаш да премахнеш една негативна мисъл, ще я усилиш повече. Ами какво да правя? Прави добро, остави злото, не мисли за неговите работи, не се стреми да го събориш! Всеки, който се бори със злото, усилва го. Правете добро постоянно! Някой казва: „Аз няма да правя зло”. Кажеш ли така, ти усилваш злото в себе си. „Аз няма да лъжа!” Ти усилваш лъжата в себе си. Ще кажеш: „Ще говоря Истината, ще правя добро.” 43.18-12.

Негативната философия донесе най-големите нещастия на човечеството. Не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай и т. н. 43.18-12.

Правилно е да отговаряш на отрицателното с положително. 70-227.

Ако искате да се противите на злото, аз мога да ви покажа кой е пътят за това. Пътят за справяне със злото или за противене на злото е любовта. Който иска да се противи на злото, трябва да бъде въоръжен с най-доброто и мощно оръжие - с любовта. Пред любовта, злото веднага отстъпва. Единствената сила, на която доброто и злото се подчиняват, е любовта. 145-259.

Аз не се възмушавам от злото, но казвам: Да обичаме доброто! 145-259.

Според Мойсеевия закон, те искат да хванат противника си, да му извадят очите, той да не вижда. Христовото учение проповядва точно обратното: Вие можете да направите противниците си ваши приятели. 4-72.

Какво трябва да направим, за да избегнем злото? Да се отдалечим от него. Единственото нещо, което може да спаси света, седи в отдалечаване от злото. Човек трябва да застане на такова място от злото, че да не изгаря, но да се ползва от него. 145-237.

Човек трябва да има будно съзнание, да не допуска злото в себе си, да не дава в услуга на злото нито устата, нито ума, нито сърцето си. 145-237.

„Дръще злото вън от себе си, да не грешите.” Това значи да се очистите от злото. 145-238.

Не се борете с дявола, но познавайте стоката му и не я купувайте. 0-7.8.93.

МЕТОД „ПРОЩАВАНЕ”

Една от най-малките добродетели е да простиш! 8-367.

Прошката не е произволен процес. Той излиза от един възвишен свят мястото, на който е в горната част на човешката глава. 74-88.

Защо човек трябва да прощава? Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да минете. 74-88.

Христос казва: „Простете на тези, които са ви причинили някаква пакост”. 24-200.

Ако съвременните културни хора биха държали една статистика, ще забележат, че всички гладни години се дължат на липса на тази малка добродетел - прощаването. Липсва ли тя, веднага идват тези велики катастрофи. Най-първо започват между самото общество, например, между църквите. 8-367.

Новото общество седи в това, че ние трябва да прощаваме така, както Бог изисква, а не както хората ни налагат. Ние със закон не можем да прощаваме. Тъй, както досега сме прощавали, това

не е прошка. Прощката - това е най-малката добродетел. Да простиш, това аз наричам най-малкото изкуство. Аз го наричам най-славното нещо. Да простиш, то значи да приложиш всичката наука и философия на миналото, всички изкуства, всичко това, което ангелите знаят. Туй изкуство - да прощаваме, още не сте го научили. 8-380.

Хората във времето на Христа не бяха готови да прощават. И днес не са готови, а ме питат кое е правоверно и кое не е. Аз турям своята най-малка максима: прав човек е този, който знае да прощава - нищо повече! Това е първата формула на новото учение. Кой е правоверен? Онзи, който може да прощава от всичкото си сърце, от всичкия си ум, от всичката си душа, от_ всичката си сила и който може да изпълнява волята Божия. Който може да прощава, това е велико нещо! 8-381.

Ние трябва да се научим да прощаваме, защото туй разумно прощение ще внесе мир в домовете, мир в обществата. Разумно прощение трябва! То е цяла наука. Има известни методи и начини как да простиш. То е цяло изкуство! 8-381.

„По колко пъти да простя?” По седем пъти ли? - Не, на седемдесет места по седем. Туй изкуство вие ще го научите и то ще образува новото общество. Първият член на устава на новото общество е, да прощаваме не по старому, а по новому. 8-382.

„До колко пъти да простя? - На седемдесет места по седем. Божествената Любов може да прощава така. Това не е човешка любов. При сегашната човешка любов туй правило не може да се изпълни. Може да прощаваме само тогава, когато тази любов, това ново съзнание ни посети. Тогава можем да приложим непълно Христовото учение. Защо Христос дойде на земята? - Да научи хората в приложение на тази велика наука, да прощават. И първата фаза на бъдещата култура, аз я наричам „култура на прощката” - прошка към всички, любов към всички, и към малки и към големи. Туй е най-малкото правило, което можете да приложите, което Христос изисква днес от своите последователи. 8-383.

Желая ви сега да приложите в живота си закона на Любовта, като закон за всеопрощаване. Правете опити в името на Любовта да простите на всички. Както Бог прощава греховете на хората, така и те трябва да прощават и своите грехове, и греховете на ближните си. Само така може да се запази великата хармония в живота. 58-31.

Една заслуга искам от вас, да ми отдадете, и тя е следната, като се върна при Господа, да мога да Му кажа: Господи, аз научих хората как трябва да прощават. Не само, че ги научих да прощават тъй, както се следва, но им дадох един пример и по форма, и по същество. Сега вече, Господи, можеш да слезеш на земята. Те научиха това изкуство. Че научиха това изкуство, ще познаеш по това, че втори път, като слезеш на земята” няма вече да Те разпъват. 8-381.

ОБИЧАЙТЕ ВРАГОВЕТЕ СИ

Защо трябва да обичаме врага си? - За да не станете подобни на него, да не слезете до неговия уровень. 24-38.

Христос казва: „Любете враговете си!” Възможно ли е това? Ако обичате Христа, възможно е. Ако не го обичате, не е възможно. Значи, за да обичаш врага си, ти трябва да обичаш Бога в него. „Не мога да се примиря с врага си”. - Примири се с Бога, който живее в него, а врагът си остави настрана. Когато Господ е между хората, те всякога могат да се обичат. 83-344.

ЦЕЛТА И СРЕДСТВАТА

Ние твърдим, че ако съвременните общества страдат от сериозни недъзи, това се дължи на тяхното неправилно разбиране и неправилно прилагане в живота. 1-6.

Лъжливата философия, която твърди, че нямало значение, какви средства употребява човек за постигане на своите желания, че целта оправдава средствата, е и си остава едно чисто езуитско учение. Колкото и да се оправдават постъпките на хората с целта, която преследват, в никой случай те не могат да бъдат оправдани, щом се приложи абсолютната мярка на върховното добро, така както тя съществува в природата. За благородни цели се изискват благородни средства. Това е общ закон в битието, това е неизменният критерий на Истината. Така работи и действа Духът, когато произвежда и ражда нещо добро. „Според семето и плода“, казва поговорката. Следователно, за да постигнем великата цел на живота, необходимо е да живеем като разумни човеци, като братя, произлезли от един баща и свързани с тясната връзка на любовта. 1-10.

НЯКОИ ДРУГИ МЕТОДИ

Ние трябва да воюваме с оръжия, за които е казано: „Понеже оръжията на нашето войнстване не са плътски, но с Бога са силни, разорават твърдини“. 31-186.

Преди да се впуснете да изучавате нещата, изучавайте техните резултати. 36-109.

Колкото и да е хубаво, щом го повторите, то ще изгуби красотата си. 145-207.

Метод за ограждане: „Без страх в Любовта безгранична.“ 71-43.

Само любовта към Бога е в сила да ни научи как да постъпваме. 70-245.

Сегашните хора прилагат различни методи при възпитанието и самовъзпитанието, но пренебрегват методите на природата. Казвам: откажете се от всички човешки и преходни методи. Следвайте метода на природата. Изучавайте законите, на които са подчинени растенията и животните, и се ползвайте от тях. 24-122.

Когато съзнанието на всички хора се развие, всички ще имат един и същ метод. Какъв ще бъде този метод? Той ще бъде законът на самопожертвованието. Никой няма да иска да експлоатира своя брат или сестра. 122-49.

ПРАВИЛА

Онзи, Който е дал живота на човека, и го пратил на земята да се учи, дал му правила, които трябва да изучава. 87-138.

ИЗПОЛЗУВАНЕ

Щом знаете Божествените правила, ще ги прилагате, както музикантът прилага правилата на музиката и художникът - правилата на изкуството. Божествените правила са строго определени. Който знае как и кога да ги прилага, всякога ще има резултати - не материални и преходни, но вечни. 38-13.

Постоянство се иска от ученика да прилага тия правила постоянно, едно след друго, а не изведнъж. Не в многото, но в малкото и в постоянството, в будността на съзнанието. 52-178.

Всеки благороден човек трябва да се ръководи в живота си от следните правила: На първо място: той трябва да служи на Бога, после - на своята душа, която е Божественото начало в него, и най-после - на своя ближен. Той трябва да прилага едновременно тия правила във физическия, и в умствения, и в духовния свят. 11-135.

Когато човек възприеме същественото, тогава ще дойде неговият Учител да му даде нужните правила за живота. 38-127.

НЯКОИ ПРАВИЛА

Ще ви дам сега две правила, които всякога трябва да имате предвид: Ако искаш да обичаш не трябва да се страхуваш. Ако искаш да те обичат, не трябва да се съмняваш. Приложете тези правила в живота си, да видите доколко са верни. Когато сте свободни, мислете върху тези правила. 72-18.

Задачата на човека е да прояви любовта си, да работи в това направление, да дойде до най-висшата степен на любовта. 145-15.

Учете се от ония, които се обичат безкористно, за да се учат някога и от вас. 145-16.

Любовта никога не ревнува, никога не търси своето право. 145-12.

Който истински обича, той никога не съжالياва, че обича, а не отговарят на любовта му. 145-12.

Ако някой не обръща внимание на вашата любов, това нищо не значи. Ще дойде ден, когато той ще прецени това, което сте му дали, и на любовта ви ще отговори с любов. Той ще плати с лихва за това, което е получил от вас. Човек може да губи навсякъде и във всичко, но не и в любовта. 145-13.

Любовта е капитал, който никога не се губи. Всеки, който мисли, че е излъган в любовта си, в края на краищата ще получи вложения си капитал, с лихвите заедно. 145-16.

Често се говори за великата Божия Любов, но всички не я разбират. Докато не я разберете, дръжте старата любов. Стремете се към новата Любов, но не се отказвайте от старата. Старата любов изгаря, а новата - възкресява. 145-17.

Щом вашият ум е зает с каква и да е добра мисъл, злото не може да се вмъкне в него. 99-32.

Щом любовта влезе във вашето сърце и страхът излиза вън. 122-146.

Когато те е страх от нещо, направи го и страхът ще изчезне. 0-22.10.84.

Едно правило, което ще прилагате против гнева, против дразненето. Щом се разгневите, изпейте упражнението до, ми, сол, до (горно) - десет пъти. 71-26.

Когато някой направи престъпление, ти не се спирай върху престъплението, но се спри върху доброто, което ти в дадения случай можеш да направиш. 0-29.20.84.

Никога не съжaliaвай за постъпката си. Ако постъпката ти е добра, радвай се, ако не е добра, не съжaliaвай, но я изправи. 70-225.

Не се подчинявайте на съвета на невежия. 0-21.10.84.

Човек трябва да внимава в избора на книги, които чете. Не е безразлично от кой автор ще се ползва. Добре е да четете книги на онзи автор, с когото сте нагласени в една гама. От значение за човека е да чете такива книги, от които да се ползва. 80-190.

Никога не отказвай една услуга на приятеля си. 70-227.

Дръжте се за старите правила, без да пренебрегвате новите. 70-194.

Старо правило е: Цени росните капки. Цени всяка добра мисъл, колкото и да е малка. Тя е свещена мисъл. Ценете най-малкото чувство и най-малката постъпка и отдавайте им нужното почитание. 70-194.

Това, което не желаш за себе си, не трябва да желаш и за другите. Това, което желаш за себе си, желай и за другите. 87-133.

Не бързайте да се произнасяте за нещата, преди да сте видели резултатите. 38-127.

Какво може човек да иска от природата и колко да иска? Най-необходимото, но в количество, което да го задоволи, без да го претовари. Ако искаш ядене, ще искаш само един обяд, но да бъде царски, т. е. първокачествен; ако искаш богатство, ще искаш толкова, колкото е нужно за един ден; ако искаш знание - колкото да разрешиш една мъчнотия; ако искаш сила - колкото да вдигнеш едно препятствие от пътя си. 82-225.

Каквото мисли човек, това става. С каквито форми и образи е свързан, това става. Носите ли отрицателни образи в себе си, някога те ще се реализират в умствения или във физическия свят. Никога не си представяйте отрицателни положения. Природата си служи със здрави красиви форми, а не с пукнати и грозни. 82-222.

Първото правило, което трябва да прилагате в отношенията си към хората, е да намерите във всеки човек по една добра черта, най-силната, която да го отличава от всички хора. Той сам трябва да познава тази черта в себе си. Търсете доброто във всеки човек и не се страхувайте. Щом намерите добрата черта и заради нея го дръжете в съзнанието си, той ще бъде винаги добре

разположен към вас и ще ви стане приятел. Свържете ли се с лошата черта на човека, вие го настройвате против себе си и го правите ваш неприятел. 82-226.

Знанието трябва да се прилага. Ако не го прилагате, не можете да се ползвате от него. 82-188.

Дружете с природата, черпете от нея сили и знание, за да се развивате правилно. 82-189.

Който изучава природата, той трябва да спазва известни свещени правила, каквито съвременните учени не познават и не прилагат. Ако някой иска да изучава пеперудите за пример, той трябва до отиде при онова възвишено същество, което ги покровителства, и да иска от него позволение да ги изучава. Ако това същество му позволи, то ще му даде начин как да постъпва с тях, как да ги изучава, без да пострадат. Рече ли този човек да влезе в царството на пеперудите без позволение, техният покровител ще му даде един урок, да го помни за вечни времена. Ако някой иска да влезе като химик, в царството на елементите и да ги изучава той пак трябва да иска разрешение от пазителя на елементите дали може да ги използва, колко елементи да изучава и т. н. Да се иска позволение при изучаване на каква и да е наука – това е първото свещено правило, което трябва да се спазва. Иначе всеки ще плати скъпо за нарушаването на това правило. Тази причината, задето много учени, при своите опити скъпо плащат. Мнозина са платили даже с живота си. Всяка област в науката е свещена и който пожелае да я изучава, той трябва да има за това позволение от ония, които управляват тази област. Ако искаш да бъдеш добър медик и добре да лекуваш хората, обърни се първо за позволение към съществата, които управляват тази област, и тогава: на работа! 74-311.

Бъдете доволни от всичко, което ви е дадено. 82-171.

Откажеш ли се от това, с което в даден момент разполагаш, ти се натъкваш на страдания. 82-236.

Човек трябва да проявява своята разумност и доброта при всички условия на живота. 82-237.

Стремете се всеки от вас да бъде поне малка свещ, да осветява своя път. Щом може да осветява своя път, ще помогне и на ближния си. Малките свещи, събрани на едно място, дават силна светлина, която разпръсква големия мрак. 82-171.

Искай Любовта. Търси Мъдростта, Хлопай за Истината! 87-134.

Ходи там, дето е Истината; мисли за това, което носи светлината на Мъдростта; живеи там дето е Любовта. 87-134.

БИБЛИОГРАФИЯ

0. Мисли за всеки ден.

ПЪРВИ СЛОВА

1. Наука и възпитание - изд. 1949 г. – София.
2. Възвание към народа ми. – препис.

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ

3. Сила и живот - 1 серия - изд. 1924 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
4. Сила и живот - 2 серия - изд. 1933 г. – Пловдив.
5. Сила и живот - 3 серия - изд. 1929 г. - п. „Д. Петров” – Русе.
6. Сила и живот - 4 серия - изд. 1922 г. - кооп. п. „Едисон” – София.
7. Сила и живот - 5 серия - изд. 1922 г. - кооп. п. „Съгласие” – София.
8. Двата природни метода - изд. - кооп. п. „Фотинов” – София.
9. Настанало е Царството Божие
10. Сила и живот - 8 серия - изд. 1926 г. - п. „Малджиев” – Русе.
11. Затова се родих - изд. 1929 г. - София
12. Влизане - изд. 1930 г. – София.
13. Праведният - изд. 1930 г. – София.
14. Вехтото премина - изд. 1932 г. – София.
15. Мнозина казваха - изд. 1933 г. – София.
16. Ни мъж, ни жена - изд. 1933 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
17. Синове на възкресението - изд. 1934 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
18. За съдба дойдох - изд. 1929 г. – София.
19. Учителю благии - изд. 1934 г. - п. „Бр. Миладинови” – София.
20. Който има невеста - изд. 1935 г. – София.
21. Голямото благо - изд. 1936 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
22. Крадецът и пастирят - изд. 1937 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък
23. Да възлюбиш Господа - изд. 1946 г. - п. „Житно зърно” – София.

24. Все, що є писано - изд. 1942 г. - п. „Литопечат” – София.
25. Дали може - изд. 1942 г. - п. „Литопечат” – София.
26. Великите условия на живота - изд. 1944 г. – София.
27. Новият човек - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
28. Ще управлява всички народи - изд. 1948 г. п. „Житно зърно” – София.
29. Живият Господ - изд. 1948 г. - п. „Житно зърно” – София.
30. Поучаваше ги - изд. 1949 г. - п. „Житно зърно” – София.
31. Петимата братя - изд. 1949 г. – София.
32. Който дойде при Мене - изд. 1950 г. - п. „Житно зърно” – София.
33. Да ви даде - изд. 1938 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
34. Условия за растение - изд. 1949 г. - п. „Житно зърно” – София.
35. Делата Божии - изд. 1942 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
36. Вечно подмладяване - изд. 1944 г. – София.
37. Учителю, да прогледам - изд. 1931 г. – София.

ОБЩ ОКУЛТЕН КЛАС

38. Трите живота - изд. 1942 г. – София.
39. Правила на окултната школа.
40. Правилният растеж на ученика - изд. 1923 г. - п. „Малджиев” – Русе.
41. Положителни и отрицателни сили в природата - изд. 1922 г. - п. „Малджиев” – Русе.
42. Високия идеал - изд. 1923 г. - п. „Малджиев”. Разумност в природата - изд. 1948 г. – София.
43. Абсолютна справедливост - изд. 1924 г. - п. „Д. Златев” – Русе.
44. Козетивни сили - изд. 1930 г. – София.
45. Светлина на мисълта - изд. 1930 г. - п. „Венера” – София.
46. Условия за разумния човек - изд. 1930 г. – София.
47. Простите истини - изд. 1933 г. – София.
48. Неразрешеното - изд. 1933 г. – София.
49. Възможни постижения - изд. 1934 г. – София.
50. Четирите кръга - изд. 1934 г. – София.
51. Великото и красивото - изд. 1935 г. - п. „Задруга” – София.
52. Малки и големи придобивки - изд. 1936 г. - п. „Задруга” – София.
53. Добри и лоши условия - изд. 1937 г. - п. „Задруга” – София.

- 54. Ключа на живота - изд. 1937 г. - п. „Задруга” – София.
- 55. Смени в природата - изд. 1938 г. – София.
- 56. Форми в природата - изд. 1938 г. – София.
- 57. Определени движения - изд. 1938 г. – София.
- 58. Естествен ред на нещата - изд. 1939 г. – София.
- 59. Степени на съзнанието - изд. 1939 г. – София.
- 60. Доброто оръжия - изд. 1939 г. – София.
- 61. Божият глас - изд. 1940 г. – София.
- 62. Просветено съзнание - изд. 1940 г. – София.
- 63. Реалност и сенки - изд. 1941 г. – София.
- 64. Събуждане - изд. 1944 г. – София.
- 65. Законът на любовта - изд. 1936 г. – София.
- 66. Начало на мъдростта - изд. 1947 г. – София.
- 67. Новата мисъл - изд. 1947 г. – София.
- 68. Работа на природата - изд. 1948 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 69. Трите посоки - изд. 1948 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 70. Новият светилник - изд. 1946 г. - п. „Житно зърно” – София.

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

- 71. Двата пътя - изд. 1934 г. – София.
- 72. Противоречия в живота - изд. 1934 г. – София.
- 73. Допирни точки в природата - изд. 1935 г. – София.
- 74. Добри навици - изд. 1936 г. – София.
- 75. Разумният живот - изд. 1926 г. - Просветният комитет – София.
- 76. Лекции на младежкия окултен клас – 1924 ÷ 25 г. - изд. 1927 г. – София.
- 77. Лекции на младежкия окултен клас – 1925 г. - изд. 1929 г. – София.
- 78. Влияние на светлината и тъмнината - изд. 1937 г. - п. „Задруга” – София.
- 79. Жива реч - изд. 1937 г. – София.
- 80. Посока на растене - изд. 1938 г. – София.
- 81. Святото място - изд. 1939 г. – София.
- 82. Божествената мисъл - изд. 1942 г. - п. „Литопечат” – София.
- 83. Божествените условия - изд. 1942 г. - п. „Литопечат” – София.

- 84. Отворени форми - изд. 1943 г. - п. „Литопечат” – София.
- 85. Служене, почит и обич - изд. 1940 г. – София.
- 86. Закони на доброто - изд. 1940 г. - п. „Литопечат” – София.
- 87. Път към живота - изд. 1941 г. - п. „Литопечат” – София.
- 88. Методи за самовъзпитание - изд. 1941 г. - п. „Литопечат” – София.
- 89. Живот и отношения - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 90. Фактори в природата - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 91. Великата разумност - изд. 1949 г.
- 92. Съразмерност в природата - изд. 1949 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 93. Силите на природата - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

- 94. Разцъфтяване на човешката душа - 1 събор - изд. 1923 г. – Русе.
- 95. Да възлюбиш - 2 събор - изд. 1940 г. - Просветният комитет – София.
- 96. И обхождаше Исус всичката Галилея - 3 събор - изд. 1940 г. - Просветният комитет – София.
- 97. Вътрешни и външни връзки - 4 събор - изд. - Просветният комитет – София.
- 98. Мислещият човек - 5 събор - изд. - Просветният комитет – София.
- 99. Закон за единство и общност - 6 събор - изд. 1928 г.
- 100. Първите стъпки - 7 събор - изд. 1929 г. – София.
- 101. Право си осъдил - 8 събор - изд. 1930 г. – София.

УТРИННИ СЛОВА

- 102. Абсолютна истина - изд. 1949 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 103. Ново разбиране - изд. 1949 г. - п. „Житно зърно” – София.
- 104. Сеятелят - изд. 1950 г.
- 105. Дрехата на живота - изд. 1950 г.
- 106. Учение и работа - изд. 1939 г.
- 107. Трите родословия - изд. 1943 г. – София.
- 108. Ценната дума - изд. 1941 г. - п. „Литопечат” – София.
- 109. Устойчиви величини - изд. 1943 г. - п. „Литопечат” – София.

110. Той създава - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
111. Старото отмина - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
112. Ликвидация на века - изд. 1948 г. - п. „Житно зърно” – София.
113. Красотата на душата - изд. 1948 г. - п. „Житно зърно” – София.
114. Новото начало - изд. – София. - СЪБОРНИ И ПЛАНИНСКИ БЕСЕДИ.
115. Мировата любов и космичната обич - изд. 1919 г. - Просветният комитет – София.
116. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1919 г.
117. Беседи и напътвания на събора – 1920 г.
118. Новото човечество - изд. 1947 г. - п. „Житно зърно” – София.
119. Пробуждане на колективното съзнание - изд. 1921 г. - п. „Слово” – София.
120. Беседи и упътвания от Учителя - 1921 г.
121. Новият живот - изд. 1947 г. – София.
122. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя - 1922г.
123. Разумният живот - изд. - п. „Малджиев” – Русе.
124. Наряд и упътвания - 1925г. - изд. - Просветният комитет – София.
125. Две свещени положения - изд. - Просветният комитет – София.
126. Свещеният огън - изд. - Просветният комитет – София.
127. Пътят на ученика - изд. - Просветният комитет – София.

Обич към знанието

Абсолютна чистота - изд. 1929 г. - София

По Бога направени

изд. 1929 г. - София

Благоспoвeнa мeждy жeнитe - изд. 1930 г.

Любoв към Бoгa- изд. 1931 г. - София

Нaшeтo мeстo - изд."1932 г. - София

Отивaнe и връщaнe - изд. 1932 г. - София

Свeтът нa вeликитe души

136. Цeннoтo из книгaтa нa вeликия живoт
изд. 1932 г. - София

137. Бъдeщeтo вeрyю нa чoвeчeствoтo

изд. 1934 г. - София

Чacът нa любoвтa -изд. 1934 г. - София

Вeликoтo нa живoтa

Цapският път нa живoтa

изд. 1935 г. - п. "Задруга" - София

141 . Да им дам живот - изд. 1936 г. - София

Лъчите на живота - изд. 1937 г. - София

Двигатели на живота - изд. 1938 г.

Езикът на любовта

изд. 1939 г. - п. "Литопечат" - София

145. Божествен и човешки свят

изд. 1940 г. - п. "Литопечат" - София

Възможности за щастие - изд. 1941 г. - София

Опорни точки на живота

изд. 1942 - София

148. Вечното Благо изд. 1944 - София

СБОРНИЦИ ОТ БЕСЕДИ

149. Път на мисълта - изд. 1940 г. - п. „Житно зърно” – София.

150. Кротостта и смирението.

151. В царството на живата природа - изд. 1933 г. – София.

152. Трите основи на живота - изд. 1921 г. - п. „Слово” – София.

153. Успоредните пътища. Проявление на ума - изд. 1928 г.

154. Чист и светъл - изд. 1926 г. – Пловдив.

155. Човешкият дух - изд. 1933 г. – София.

156. До скончанието на века - изд. 1926 г. – Русе.

157. Отличителни черти на човека - изд. 1927 г. - Просветният комитет – София.

158. Отворените очи - изд. 1928 г.

159. Положителни и отрицателни черти на човека - изд. 1928 г.

160. Сфинксът - начало и край на нещата.

161. Изгревът на слънцето - изд. 1928 г. – София.

162. Духовното у човека - изд. 1929 г. – София.

163. Линиите на природата.

164. Пътят на добрите постижения.

165. Учителят - изд. 1930 г. – Пловдив.

166. Новата Ева - изд. 1932 г.

167. Жал ми е за народа.

- 168. Майката на времето - изд. 1932 г.
- 169. Разумно разбиране – изд. 1934 г.
- 170. Великото в живота - изд. 1934 г. - п. „Гутенберг” – Казанлък.
- 171. Да мисли - изд. 1935 г. – София.
- 172. Отец ме люби.
- 173. Баща и син - изд. 1937 г. – София.
- 174. Да живеем за Господа - изд. 1937 г. – София.
- 175. Дигни одъра си - изд. 1938 г. – София.
- 176. Свещени думи на Учителя.
- 177. Големият брат - изд. 1939 г. – София.
- 178. Учителят говори.
- 179. Живот за цялото.
- 180. Заветът на цветните лъчи - изд. 1940 г.
- 181. Новият ден - изд. 1941 г. – София.
- 182. Линиите на природата.
- 183. Общение с Бога - изд. 1943 г. – София.
- 184. Към новата култура - изд. 1946 г.
- 185. Истината - изд. 1948 г.
- 186. Новото човечество - изд. 1948 г.
- 187. Възходящият път - изд. 1921 г.
- 188. Тихият глас.
- 189. Повече светлина.

ПОСЛЕДНО СЛОВО

- 190. Заветът на любовта - 1 том - изд. 1944 г.
- 191. Заветът на любовта - 2 том - изд. 1944 г.
- 192. Заветът на любовта - 3 том - изд. 1944 г.

МУЗИКАЛНИ ТВОРБИ

- 193. Песни на Всемирното Бяло Братство.
- 194. Песни от Учителя - 1 част.

- 195. Панивритмия – голяма.
- 196. Братски песни.
- 197. Панивритмия – малка - изд. 1941 г. - п. „Литопечат” – София.
- 198. Песни от Учителя - 2 част.
- 199. Слънчеви лъчи - изд. 1948 г.
- 200. Песни от Учителя - текст - изд. 1948 г.
- 201. Песни от Учителя - братски песни.

ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ

Из словото на Учителя Петър Дънов

СЪСТАВИЛИ:

Трендафила Балдевска
Ангел Кермедчиев

Коректор: Мими Анастасова

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

Издава „Г. Амбарева”, ул. „Червена Стена” № 2

Тираж 1000

СВЕТЛИНА В ПЪТЯ

1. АЗ ЧОВЕКЪТ
2. ЗАЩО СЕ РОДИХ
3. ПРИНЦИПИ И ЗАКОНИ
4. В ЗОРАТА НА НОВИЯ ЖИВОТ
5. КАК ДА ЖИВЕЕМ
6. ОСНОВИ НА ЗДРАВЕТО
7. ХАРМОНИЧЕН ЖИВОТ
8. ЩЕ УМРЕМ ЛИ?
9. ДОБРОДЕТЕЛИ
10. САМОУСЪВЪРШЕНСТВАНЕ
- 11-1 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - ГЛАВАТА
- 11-2 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - ЛИЦЕТО
- 11-3 СЕБЕ СИ ПОЗНАЙ - РЪКАТА
12. ДЪЛГОЛЕТИЕ
13. ПРИЧИНИ ЗА БОЛЕСТИТЕ И МЕТОДИ ЗА ЛЕКУВАНЕ
14. ЛЕЧЕБНО ГЛАДУВАНЕ
15. ХРАНЕНЕ И ЗДРАВЕ
16. ВОДАТА И ЗДРАВЕТО
17. ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ
18. СВЕТЛИНА И ЗДРАВЕ
19. ДВИЖЕНИЕ И ЗДРАВЕ
20. РАБОТА И ЗДРАВЕ
21. ЧИСТОТА И ЗДРАВЕ
22. КРАСОТА
23. ЗА РАДОСТТА
24. ЦВЕТНЕТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА
25. МИСЛИ, ЧУВСТВА И ЗДРАВЕ
26. ЗА МИСЪЛТА И ЧУВСТВАТА